

DARGAUD presenteert: COLLECTIE PILOTE 3

OP ZOEK NAAR SIR MALCOLM

DOOR FLOC'H EN RIVIÈRE

TITANIC

OP ZOEK NAAR SIR MALCOLM

DOOR FLOC'H EN RIVIÈRE

INKLEURING: CATHERINE VIANSSON PONTE

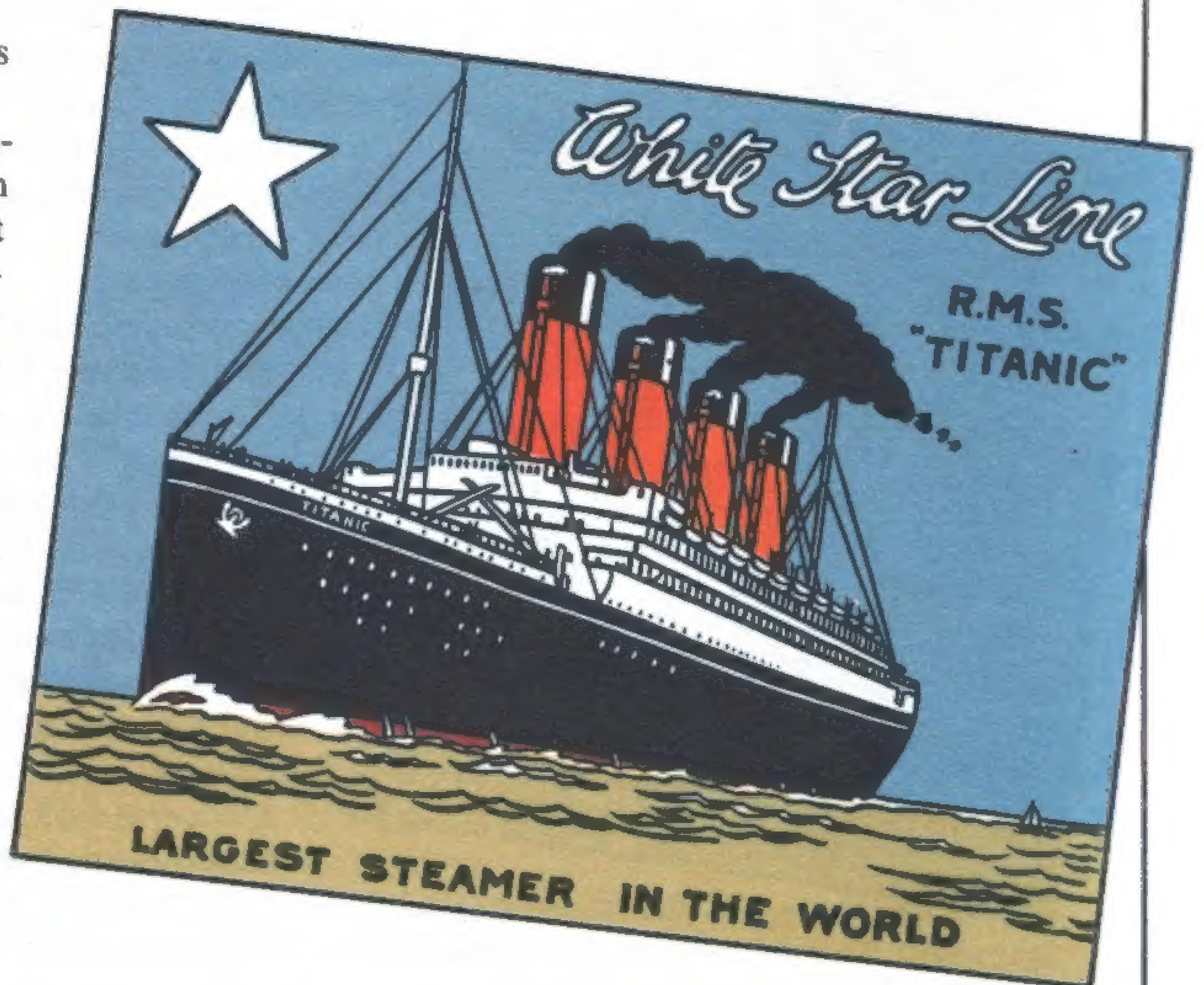
Uitgever

DARGAUD BENELUX

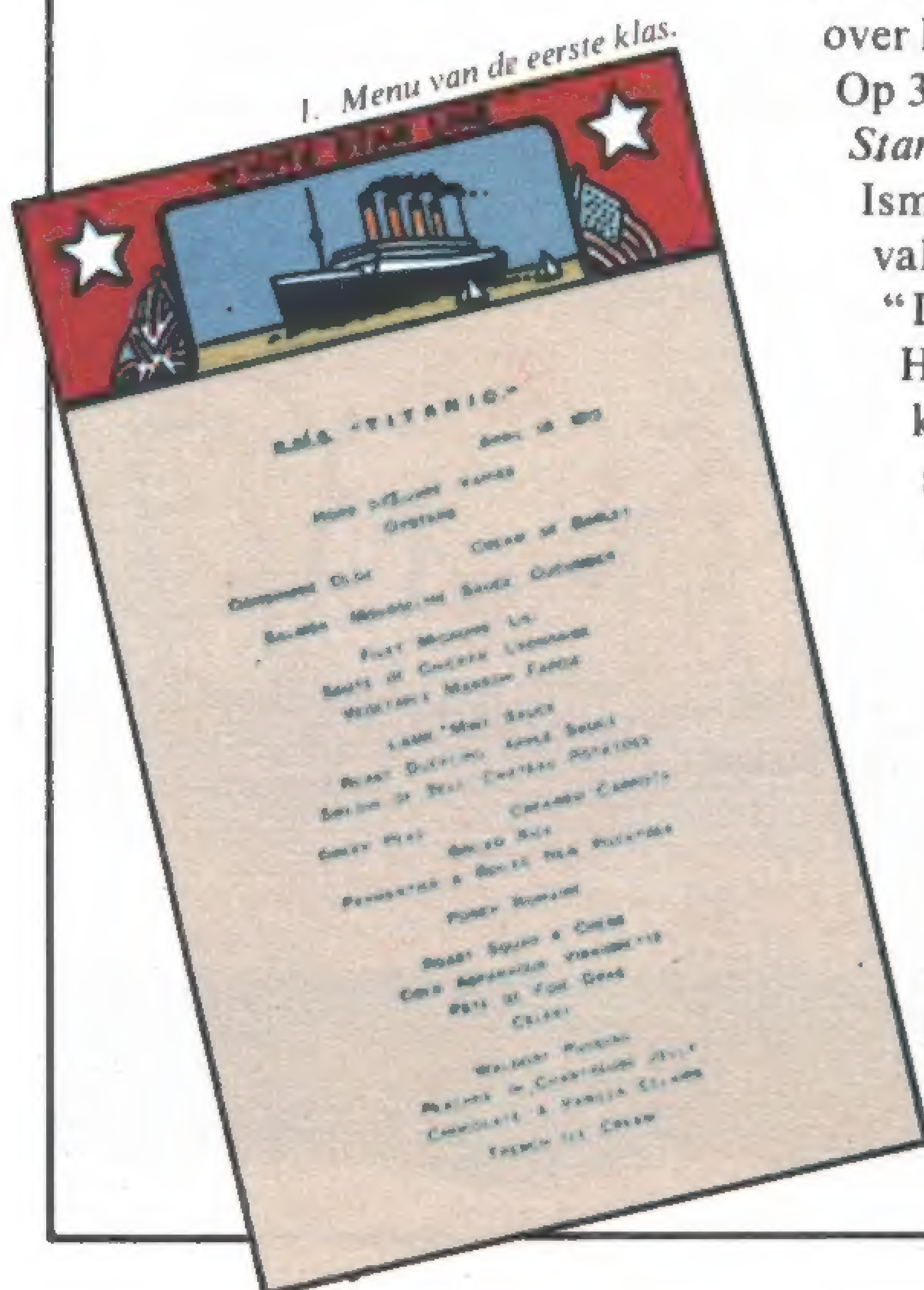
Kindermansstraat 3 - 1050 Brussel (België)

REIS NAAR DE ONDERGANG

Het was allemaal al tot in de details beschreven in een roman...
In 1898 liet de schrijver Morgan Robertson een roman verschijnen waarin een passagiersschip voorkwam dat het grootste was dat de wereld ooit had gezien. De *Titan* heette dit futuristische monster. Op zijn eerste reis had dit reuzenschip alle rijken en beroemdheden van de toenmalige wereld aan boord. Wanneer de *Titan* op een ijsberg loopt vinden de feestvierende passagiers een apocalyptisch einde in het ijskoude zeewater. Om te voorkomen dat de titel te veel prijs zou geven van de inhoud doopte Robertson zijn boek: *Futility*...

Robertsons werkje bracht de schrijver weinig literaire roem, maar een opzienbarende gebeurtenis plaatste hem en zijn roman een aantal jaren later ineens in het centrum van de belangstelling. De aanleiding was nogal macaber.
Veertien jaar na het verschijnen van Robertsons roman bracht de *White Star Line* een schip in de vaart dat als twee druppels water leek op het schip uit het boek. Zelfs de namen waren bijna identiek. Met de *Titanic* - zo heette het schip - was de droom van Bruce Ismay, de directeur van de *White Star Line*, in vervulling gegaan. Zijn rederij beschikte nu over het grootste, het snelste en het meest luxueuze schip ter wereld.

1. Menu van de eerste klas.

Op 31 mei 1911 konden de aandeelhouders en de directie van de *White Star Line* de tewaterlating van het gigantische schip vieren. Bruce Ismay zette een hoge borst op. Met zijn nieuwe aanwinst had hij zijn rivalen van de concurrerende *Cunard Line* de loef afgestoken.
"De *Titanic* - wat de 'reusachtige' betekent - deed zijn naam eer aan. Hij was 268 meter lang en 28 meter breed. Het gevaarte werd bekroond door vier torenhoge schoorstenen. Het schip had een kruissnelheid van 23 knopen, wat neerkomt op ongeveer 40 km per uur. Er was geen twijfel mogelijk, de *Titanic* zou het varende bewijs worden van Engelands suprematie op de wereldzeeën.
De eerste en meteen de laatste overtocht over de Atlantische Oceaan van de *Titanic* zou een van de meest dramatische gebeurtenissen worden in de scheepvaartgeschiedenis...
Op de ochtend van 10 april 1912 verlaat het kolossale schip de haven van Liverpool. De 2206 passagiers zijn zich bewust dat de eerste reis van de *Titanic* een van de grote gebeurtenissen van hun tijd is die door de hele wereld wordt gevolgd. De Engelse pers komt superlatieven te kort om het evenement te beschrijven.
De gezagvoerder aan wiens kunde en ervaring de passa-

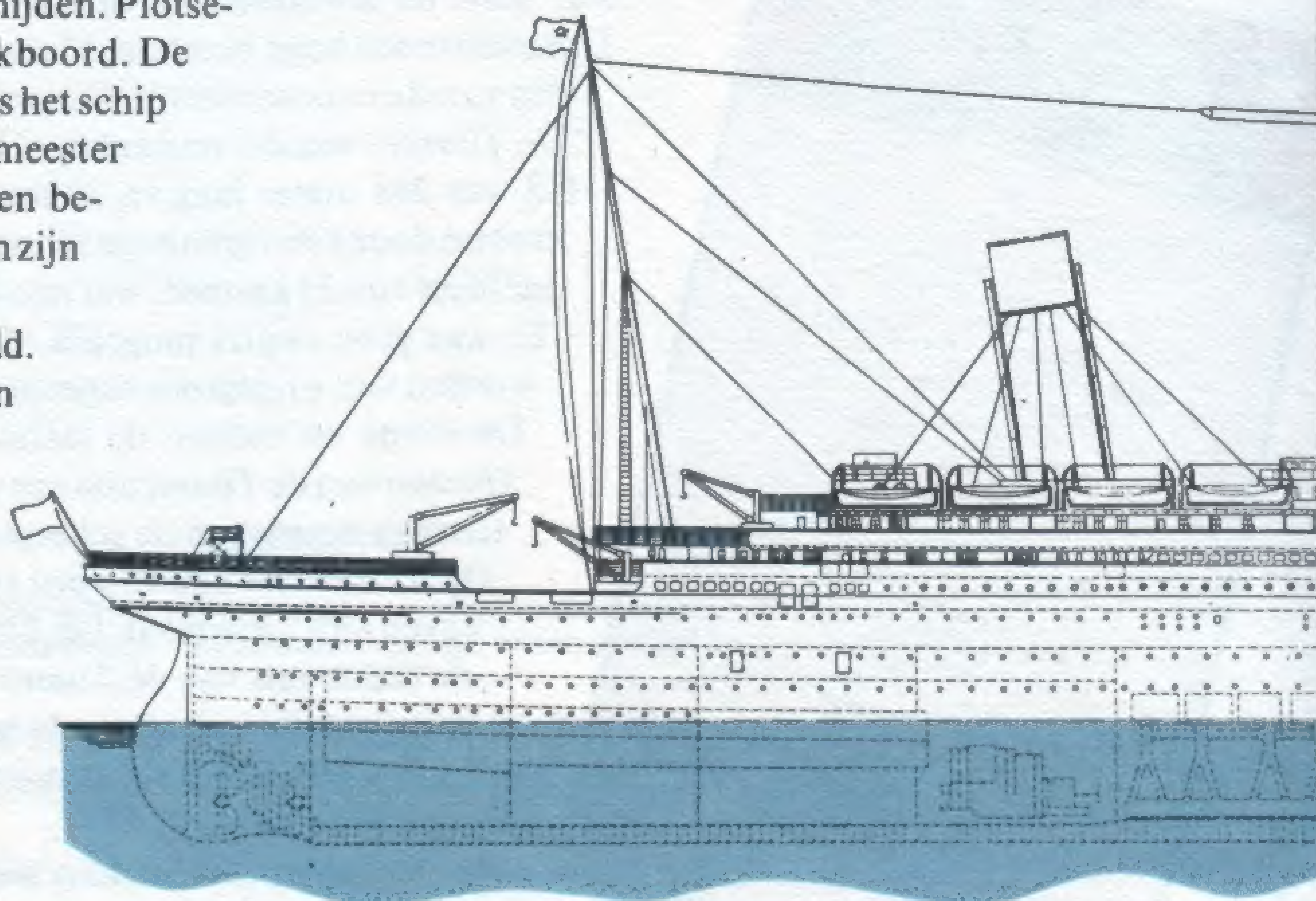
giers hun ziel en zaligheid hebben toevertrouwd is *commander Smith.* De passagierslijst van de eerste klas vermeldt de namen van iedereen die in de Oude of Nieuwe Wereld iets te betekenen heeft of wil betekenen. De complete toenmalige 'jet-set' had acte de présence gegeven op het bovendek, waar de *Titanic* meer weg had van een varend paleis dan van een oceaanstomer. Bedorven miljonairs verbaasden zich over de ongehoorde luxe van de suites en de salons. De meest verwende reizigers troffen een comfort aan dat zij nog nergens eerder op hun reizen waren tegengekomen. En aan iedereen die het horen wilde vertelde de rederij dat de *Titanic* het eerste echt *onzinkbare* schip ter wereld was.

Op de lager gelegen dekken van dit drijvende dorp verschilde het leven aanzienlijk. De schaamteloze luxe van het bovendek, van waar men een spectaculair uitzicht had op de oceaan, stond in schril contrast met de benedendekse verblijven, waar de minder vermogende reizigers dicht op elkaar gepakt in oncomfortabele hutten de overtocht meemaakten.

Merkwaardigerwijze was de meest illustere 'gast' aan boord van de *Titanic* een *boek!* Een Amerikaanse verzamelaar had bij zijn bagage een koffer met een uniek exemplaar van de *Rubayat* van de Perzische dichter *Omar Khayam.*

Het is zondag 14 april en de *Titanic* is met een snelheid van 22 knopen op weg naar Amerika. Alles wijst erop dat de reis een triomftocht wordt. Het weer werkt mee. De hemel is helder. "De zee is zo kalm als een spiegel", schrijft een van de passagiers aan zijn vrouw. Maar hoewel het al lente is, is de lucht nog ijzig koud. Gedurende de hele dag ontvangt men telegrafische meldingen van tegemoetkomende schepen dat er ijsbergen gesignaleerd zijn. Diezelfde nacht, om tien voor twaalf, ziet de uitkijk in het kraaienest, matroos Frederick Fleet, iets uit de mist opdoemen dat daar niet hoort te zijn. Het ding wordt snel groter en komt met een onrustbarende snelheid dichterbij. Het is een ijsberg! Een gigantische ijsmassa die boven de *Titanic* schijnt uit te torenen. Fleet schat dat het gevaarte minstens tweehonderd, misschien zelfs driehonderd meter hoog moet zijn. Een botsing lijkt niet meer te vermijden. Plotseling draait de voorsteven naar bakboord. De ijsberg glijdt aan stuurboord langs het schip en verdwijnt uit zicht. Kwartiermeester Rowe, die zich op de achtersteven bevindt, bespeurt dat iets het schip in zijn vaart belemmert.

In de lounge wordt kaartgespeeld. Eén van de spelers heft zijn glas en vraagt of er nog een stukje ijs is voor zijn whisky. De directeur van de rederij, Bruce Ismay, is wakker geschrokken en op de brug verschenen.

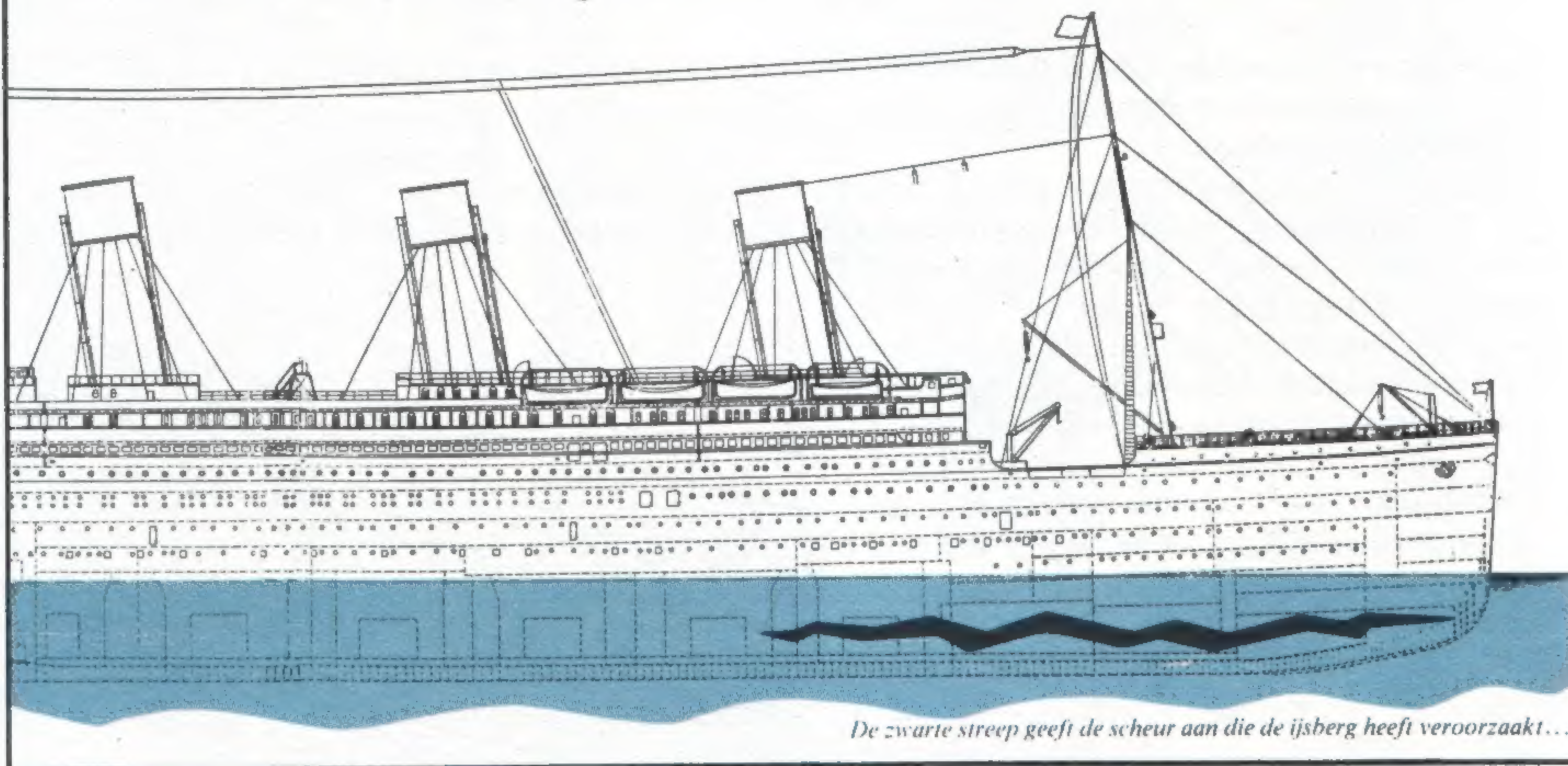
"Wat was dat?" informeert hij. "Een ijsberg, Sir", is het laconieke antwoord van Murdock, de officier van de wacht. "Laat de waterdichte schotten sluiten", beveelt de gezagvoerder. Even later voegt Andrews, de ontwerper van het schip, zich bij hen op de brug. Samen met Smith gaat hij poolshoogte nemen.

Al gauw blijkt de omvang van de ramp. De ijsberg heeft het schip over een lengte van negentig meter opengereten.

Op de bovendekken was de schok van de aanvaring nauwelijks gevoeld. Dat was wel het geval in de machinekamer en de onderste dekken. Om vijf minuten na middernacht geeft de gezagvoerder bevel de reddingboten in gereedheid te brengen. Alle passagiers worden verzocht met hun zwemvesten aan dek te verschijnen. Intussen maakt niemand zich in de eerste klas nog zorgen. Het kost de gezagvoerder zelfs moeite om de luxe passagiers uit hun warme hutten te lokken naar het kille, maanbeschenen dek. Niets wijst erop dat er zich een ramp aan het voltrekken is. De wolkenloze sterrenhemel is sereen als altijd, en het dek van de *Titanic* voelt nog even solide en betrouwbaar aan als tevoren. Zelfs de Atlantische deining heeft geen greep op de gigant.

In grootst mogelijke wanorde wordt er een begin gemaakt met de ontscheping. Zonder veel succes proberen de officieren de vrouwen en kinderen te bewegen van boord te gaan. De miljardair John J. Astor verklaart zelfverzekerd dat hij zich veiliger voelt aan boord van de *Titanic* dan in zo'n notedopje. Omdat ze de hele toestand eigenlijk wel grappig vinden besluiten dertien pasgetrouwde stelletjes uit elkaar te gaan. Men zou elkaar immers toch gauw weer terugzien? De echtgenoten helpen galant hun jonge vrouwen aan boord van de reddingboten. De vrouwen zouden het drama als weduwen overleven...

Op de lagere dekken groeit de paniek met de minuut. Het duurt niet lang meer of er brandt een 'klassenstrijd' los tussen onderdek en bovendek, waar de reddingboten zich bevinden. Iedereen probeert zich een weg naar boven te banen. De matrozen krijgen opdracht de benedendekse passagiers van het bovendek te weren, maar hier en daar slaagt men erin toch een doorgang te forceren. Dan blijkt plotseling de omvang van de catastrofe in al zijn wrede eenvoud. De *Titanic* beschikte slechts over 16 reddingboten en 4 canvas sloepen voor 2206 passagiers. Dat wil zeggen dat er slechts plaats is voor 1178 opvarenden. Voor hen moet de redding van buitenaf komen. Onvermoeibaar sturen de radiotelegrafisten het beroemde S.O.S. - *'Save Our Souls'* - de wereld in. Het noodsignaal wordt opgevangen door de *Carpathia* van de Cunard Line. Het schip bevindt zich op een afstand van 58 mijl van de *Titanic*. Het seint terug dat het met volle kracht opstoomt naar de plaats van de ramp.

De zwarte streep geeft de scheur aan die de ijsberg heeft veroorzaakt...

11 uur 45: De aanvaring met de ijsberg.

5 over 12: De Titanic maakt water. De sloepen worden gestreken.

1 uur 40: Het voorschip verdwijnt onder water.

1 uur 50: Het schip breekt doormidden. Het voorschip zinkt.

2 uur: Het achterschip draait om zijn as boven de plek waar het voorschip is gezonken.

Het achterschip blijft gedurende vijf minuten rechtop in het water staan en verdwijnt. . . . .

Schets gemaakt aan boord van de Carpathia door een van de opvarenden van de Titanic.

Intussen worden een voor een de reddingboten neergelaten. Andrews, de ontwerper van het schip weet met grote moeite de passagiers te overtuigen dat ze van boord moeten gaan. Dan trekt hij zich verslagen terug in de lounge en trekt zijn zwemvest uit. Hij weet dat hij niet tot de geredden zal behoren.

De doodstrijd van de *Titanic* is begonnen. De lampen verspreiden niet meer dan een vaag rossig licht. De scheepskapel speelt *Autumn*, een Anglicaanse hymne. Zeventien mijl verderop is het vrachtschip *Californian* voor anker gegaan uit vrees voor een aanvaring met een ijsberg. De radiotelegrafist heeft zijn toestel uitgeschakeld. Omstreeks middernacht ziet de officier van de wacht een merkwaardig silhouet aan de horizon dat langzaam in het water verdwijnt. Hij stuurt een kajuitjongen naar de kapitein met de mededeling dat een onbekend vaartuig zich langzaam in zuid-westelijke richting verwijdert.

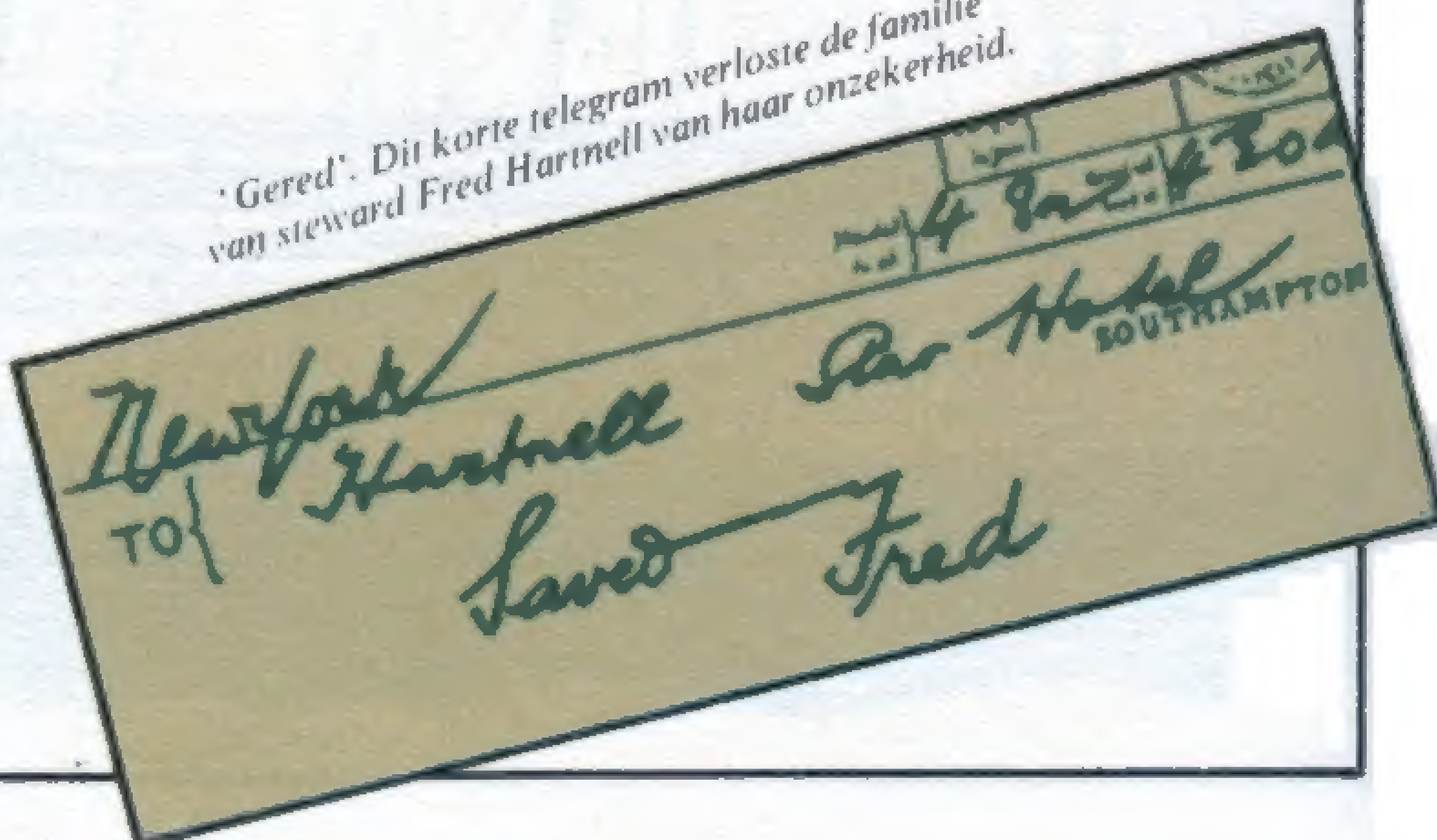
Er zijn nog 1500 opvarenden aan boord van de *Titanic*. Vanuit de sloepen biedt het zieltogende schip nog altijd een indrukwekkend schouwspel. Het voorschip is al grotendeels onder water verdwenen. Plotseling verheft de achtersteven zich uit het water. De lichten doven, flikkeren weer aan en doven dan voorgoed. De machines van het zinkende schip raken ontregeld. Men hoort explosies. Roerloos hangt het achterschip tussen hemel en zee.

Kapitein Smith is aan boord gebleven. Tot op het laatste moment heeft hij zijn kalmte bewaard. Men zegt dat hij zelf een einde aan zijn leven heeft gemaakt nadat hij zich voor het laatst tot zijn bemanning had gewend met de woorden: *" Be British !"*

Voor de ogen van de geredden speelt zich een schouwspel af dat Dante voor zijn 'Hel' had kunnen verzinnen. Kreten van angst, gejammer en gehuil van mensen in doodsnood schallen over het donkere, gladde water van de Atlantische Oceaan . . .

Wanneer de *Carpathia* tegen zonsopgang ter plekke arriveert is er van de *Titanic* geen spoor meer te bekennen. Reddingboten zijn mijlen van elkaar afgedreven en dobberen tussen ijsbergen van veertig tot vijftig meter hoogte. Kinderen huilen. Het is een nachtmerrie die niemand ooit zal kunnen vergeten. Twee radiotelegrafisten, Bride en Philips behoren ook tot de geredden. De laatste had vier uur lang op een vlot in de ijskoude zee rondgedreven voor de *Carpathia* hem vindt. Kort daarop sterft hij van uitputting. Zo is de *Titanic* ten onder gegaan, op precies dezelfde manier als Morgan Robertson enkele jaren tevoren met angstwekkende precisie had beschreven.

F. R.

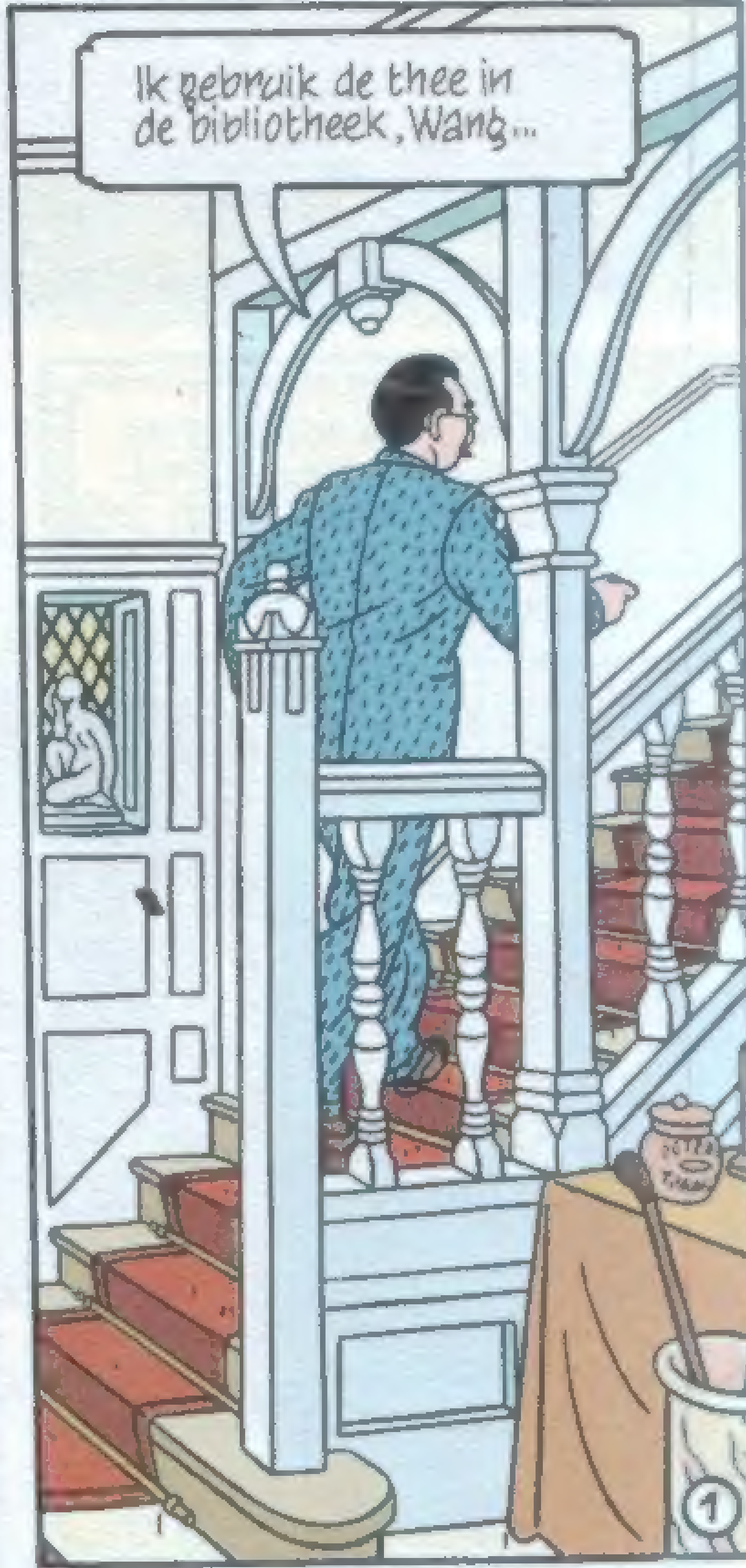

'Gered'. Dit korte telegram verloste de familie van steward Fred Hartnell van haar onzekerheid.

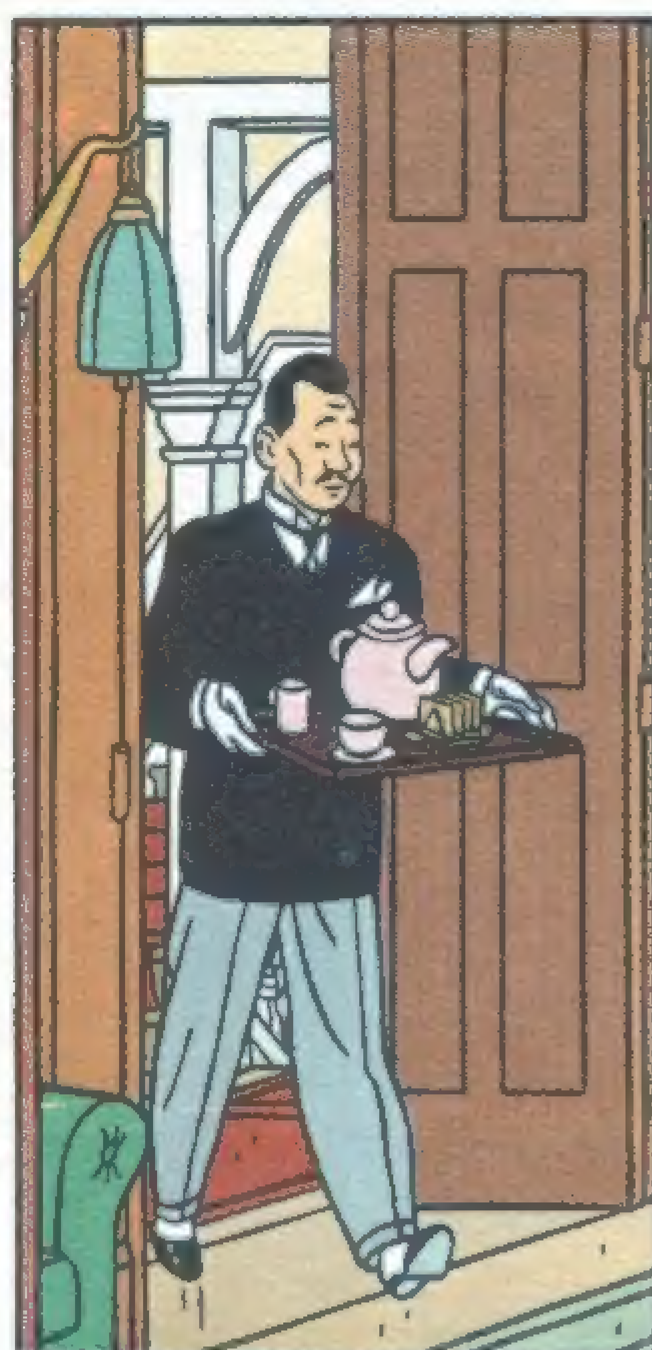
Londen.
21 januari 1952
Soho Square, 17.30.

Hè, die vervloekte romanciers houden ook nooit op met schrij-ven! Bah... M'n hoofd staat er vandaag helemaal niet naar om te gaan lezen...

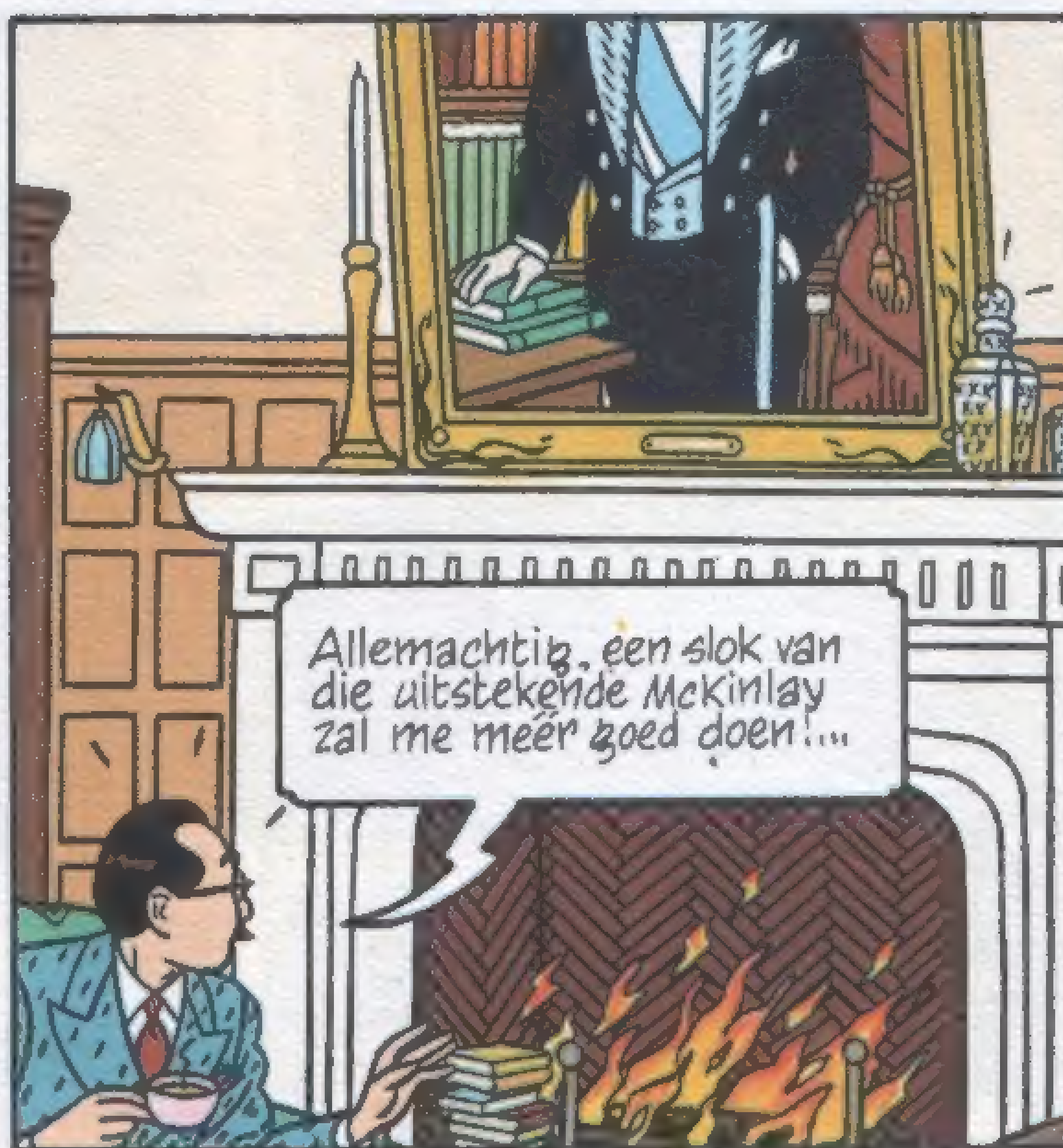

Wenst Master Francis soms nog iets?
Eh, nee, dank je, Wang!

Wat is wachten toch moeilijk... Ik kan die arme Allison toch niet weer met een telefoontje lastig-vallen!...

Het duurt ook zo lang voor het testament van tante Melissa wordt geopend... En door dat document zal ik van alles te weten komen uit het leven van m'n moeder, dat voel ik!... Ik hou m'n hart vast als- Maar ach, misschien maak ik me zorgen om niets...

Toen neef Allison laatst hier was, verzekerde hij me dat ik als eerste zou horen wat erin staat... Ik weet 't zeker; Wat zijn moeder heeft opgeschreven, heeft voor een heel groot deel betrekking op mij...
FOR HIRE

Wat weegt het verleden zwaar vanavond... Het is net of mijn geest aan zichzelf probeert te ontsnappen... Zou die lieve Olivia me hebben besmet met haar literaire gaven?...

Allemachtig, een slok van die uitstekende McKinlay zal me meer goed doen!...

SIR MALCOLM ALBANY

Zo, dat is beter... Sir Malcolm, u bent een ware obsessie voor me! En u maar zwijgen... 't is soms om gek van te worden! Wat ons betreft heeft het lot zich niet van z'n vriendelijkste kant laten zien, vindt u ook niet, vader?...

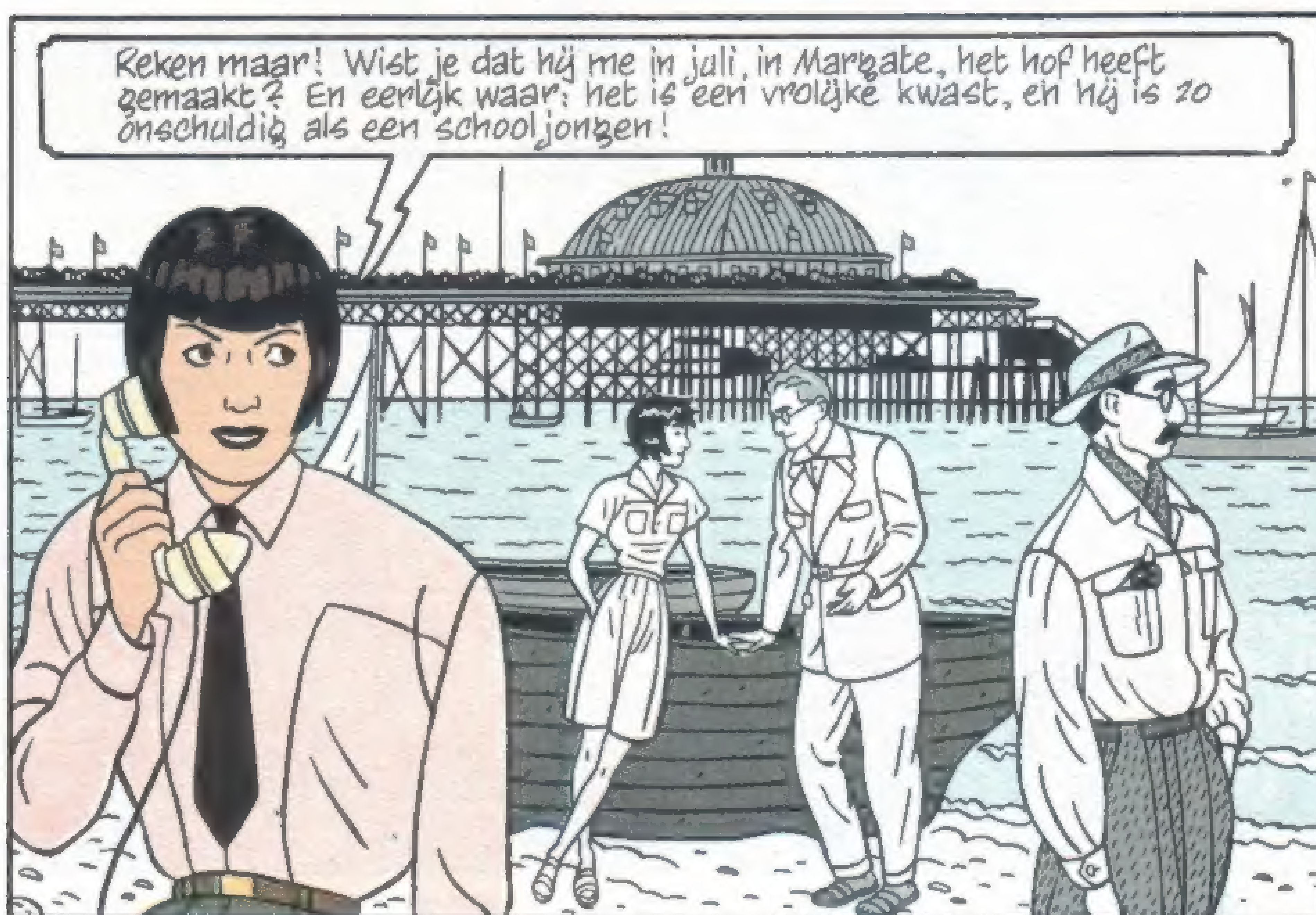

Wang kent m'n nostalgische buien... Hij heeft nergens aangezeten. Alles is er, binnen handbereik... Ik kan 't haast niet laten om...

DRING
DRING
F.A.
ADDRESSES

Eh... Nee hoor Olivia, het gaat best... Ja, echt waar... Wat? Nee, ik heb nog steeds geen nieuws...

Francis, ik weet hoe je bent. Volgens mij haal je je weer eens van alles in je hoofd. Echt, Allison doet hetzelfde als jij: wachten! Denk toch vooral niet dat hij 'n macchiavellis-tisch spelletje speelt...

Denk je dat heus?

Reken maar! Wist je dat hij me in juli, in Margate, het hof heeft gemaakt? En eerlijk waar: het is een vrolijke kwast, en hij is zo onschuldig als een schooljongen!

Als je eens uit dat krot van je weg wilt, kom dan naar ons toe, hier in Old Thatch!...

Korte tijd later...
Als je bedenkt dat het hele verleden van Sir Malcolm in dat archief zit...

1912

1912! Dit huis moet in rep en roer zijn geweest... Het hoofd van mijn ouders liep om... Sir Malcolm was net tot ambassadeur van Groot-Brittannië in Washington benoemd! Een hele eer...
En hier is z'n secretaris, hoe heet die ook weer? ... Arthur Evans, net komen binnenstormen...
4

De matrozen van de Philadelphia zijn sinds gisteren in staking! Volgens Cook Agency zou 't wel eens een langdurige kwestie kunnen worden... Mr. Burkes heeft me met klem aangeraden over te boeken op die nieuwe mailboot van de "White Star"...

Ah! Dat roemruchte mirakel, de Titanic! Een uitstekend idee, Evans! En wanneer kiezen we zee?

De Titanic vertrekt woensdag om 12 uur uit Southampton...

Hoera! Hoorde je dat, "livia? We gaan met de Titanic! Het langste schip van de wereld! Kom mee, dan laat ik je er foto's van zien!

Ho ho, waar moet dat naar toe? Zo te zien maakt het vertrek jullie wild! Als jullie tijd hebben, kom me dan helpen met jullie koffers te pakken...

Ja, juffrouw Mathilde!

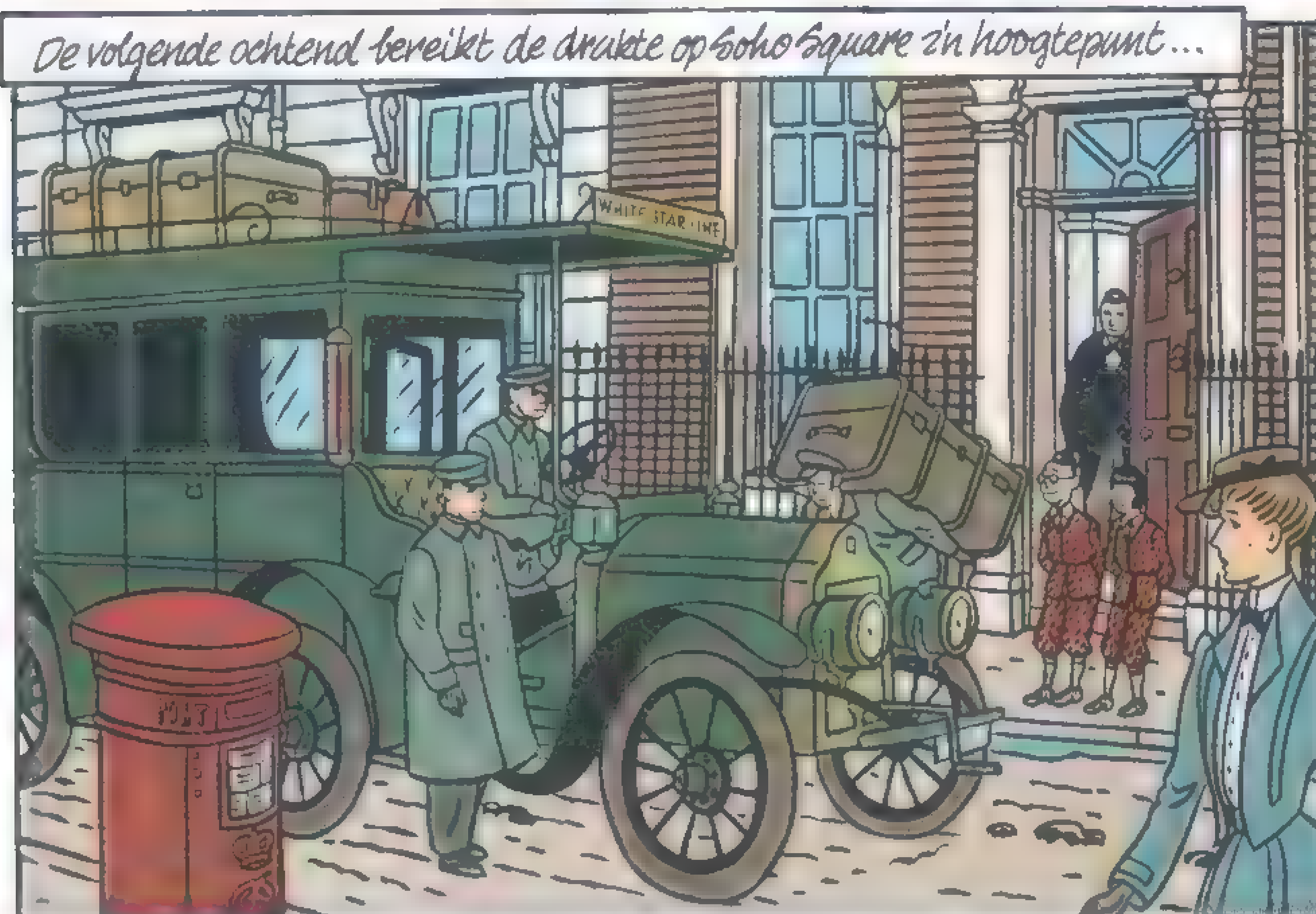
5

De salons van de eerste klasse zijn reuze chic, zeg! 'k Denk dat ik de rose jurk meeneem die ik van tante Rosamund heb gekregen.
Pff! Jullie meisjes zijn ook allemaal hetzelfde: jullie denken alleen maar aan kleren!

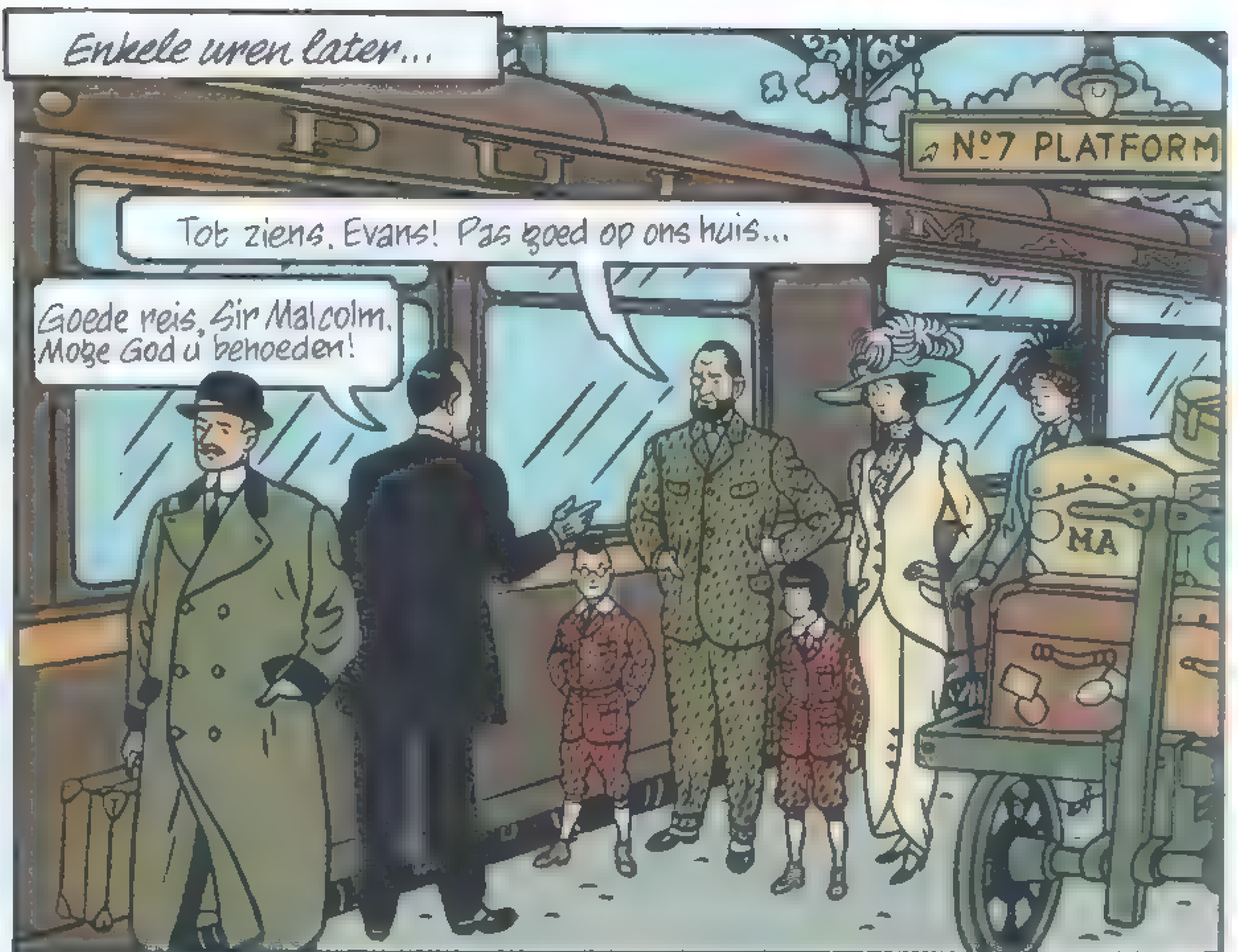

Mathilde zegt dat jullie niet erg opschieten met inpakken. Toe, wees lief voor haar, want ze is als de dood dat ze straks zeeziek wordt...
Daar hoeft ze niet bang voor te zijn nu we met de Titanic gaan! Die is extra gestabiliseerd!...

Wat zeg je? De... De Titanic... echt waar? ...

De volgende ochtend bereikt de drukte op Soho Square z'n hoogtepunt...
WHITE STAR LINE

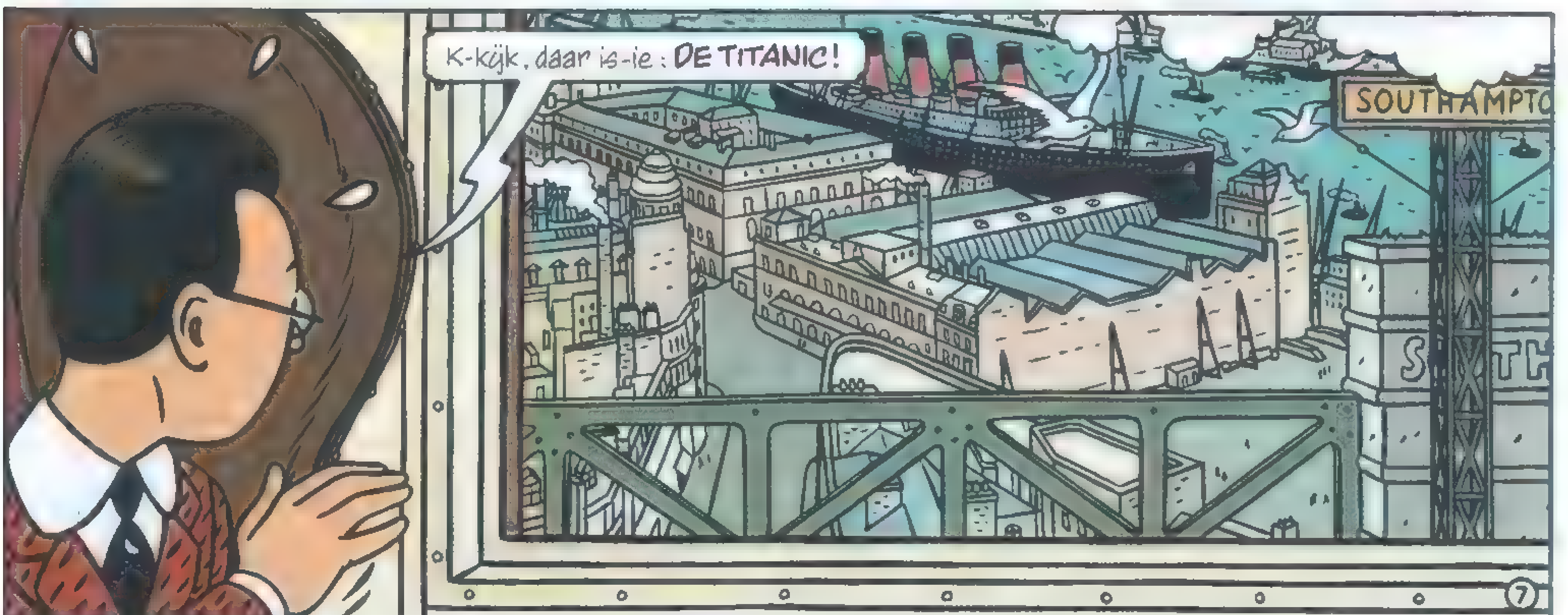

Milady, zo te zien heeft u slecht geslapen...
Ja, ik heb een vreselijke droom gehad, beste Amelia... Het... schip w-waarop we naar New York gaan, l-leed schipbreuk...
Als Milady me toestaat: het zal de drukte rond het vertrek wel zijn...
6

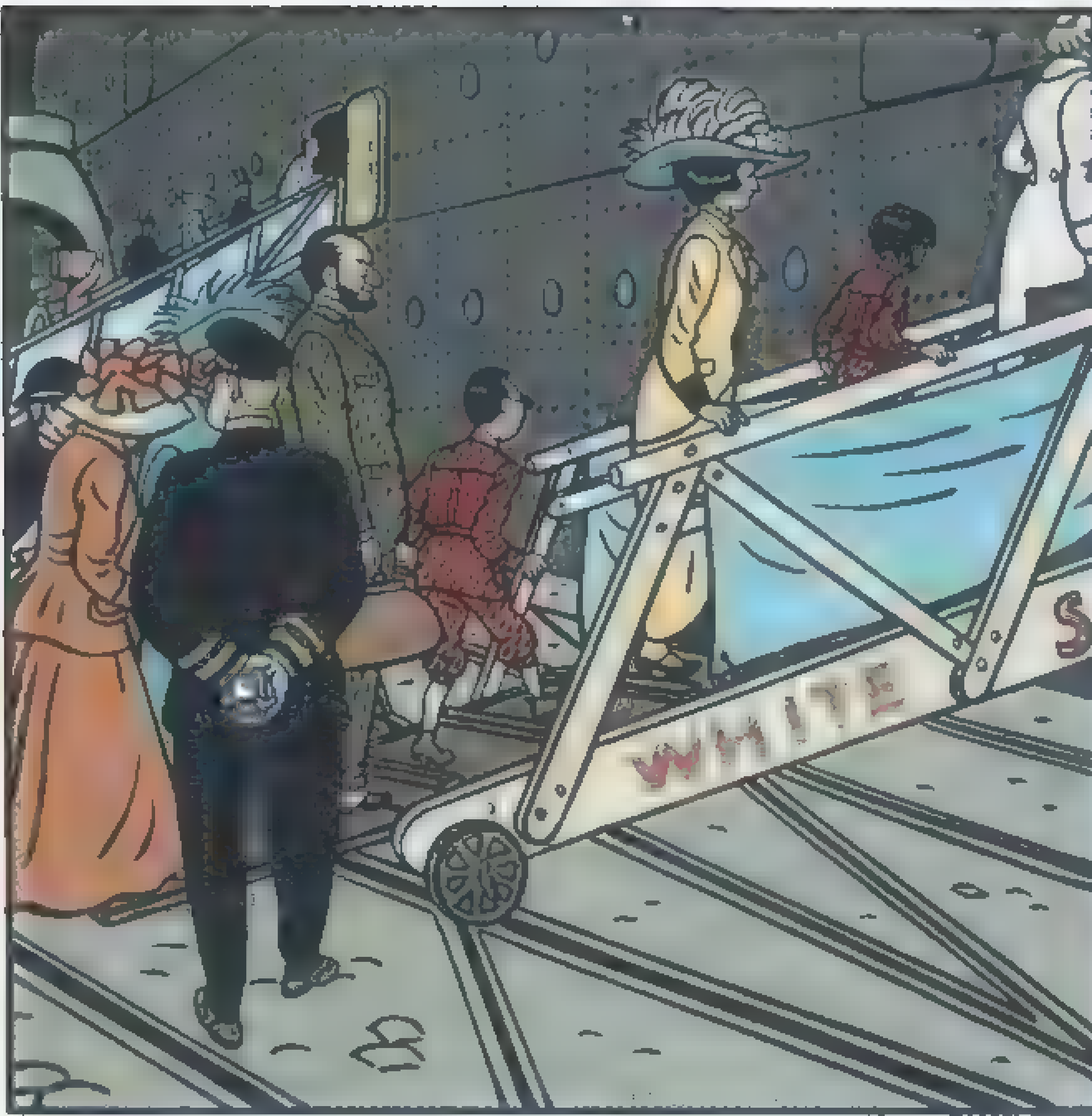

Voorzichtig, Merrion! Mijn loden soldaatjes kunnen er niet tegen ondersteboven te worden gehouden. Trouwens, ze zijn vast te zwaar voor je!...
Kom, kom, Master Francis, een oude highlander als ik laat zich zoiets niet ongestraft zeggen! Ha, Ha!...

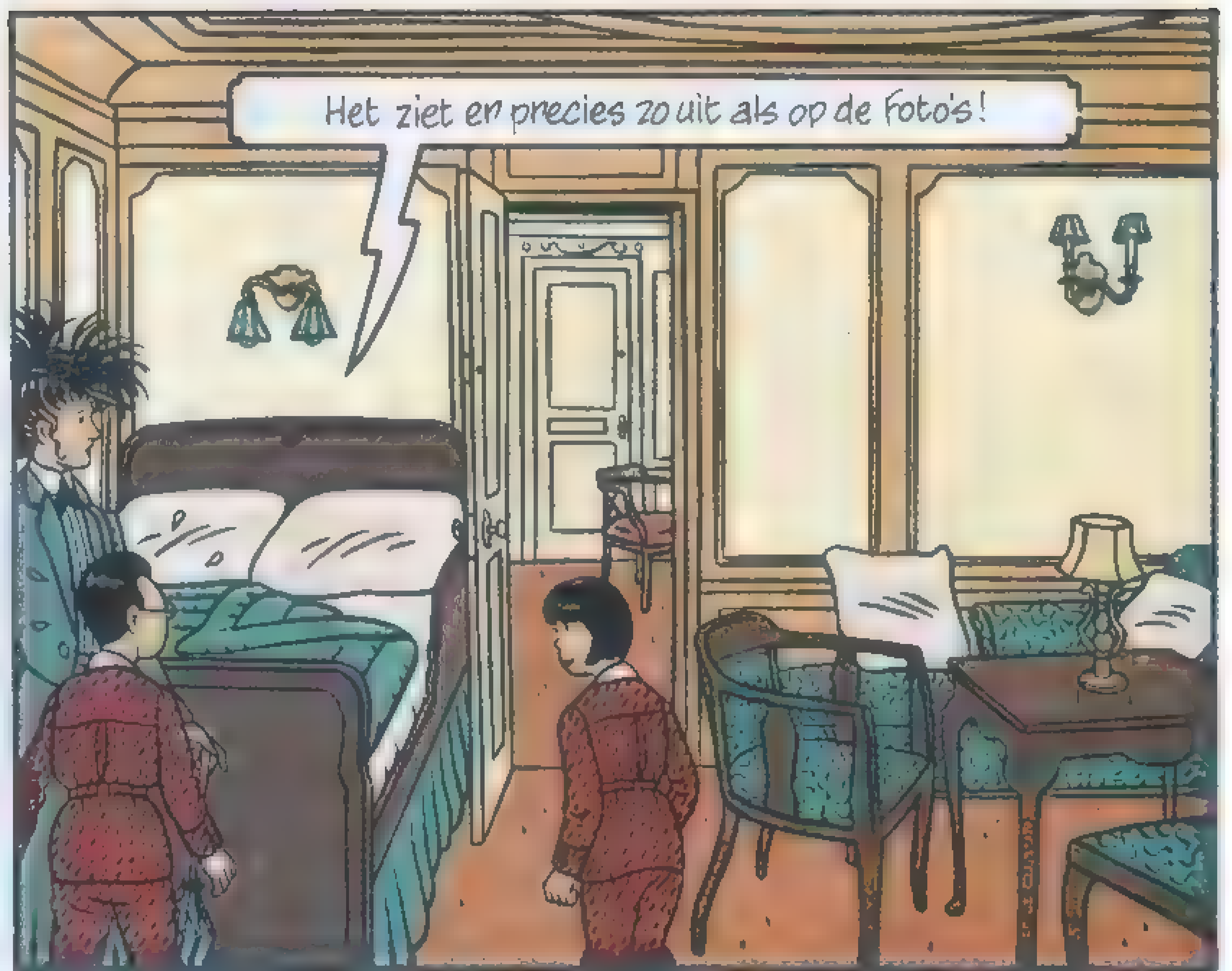

Enkele uren later...
Nº7 PLATFORM
Tot ziens, Evans! Pas goed op ons huis...
Goede reis, Sir Malcolm. Moge God u behoeden!
MA

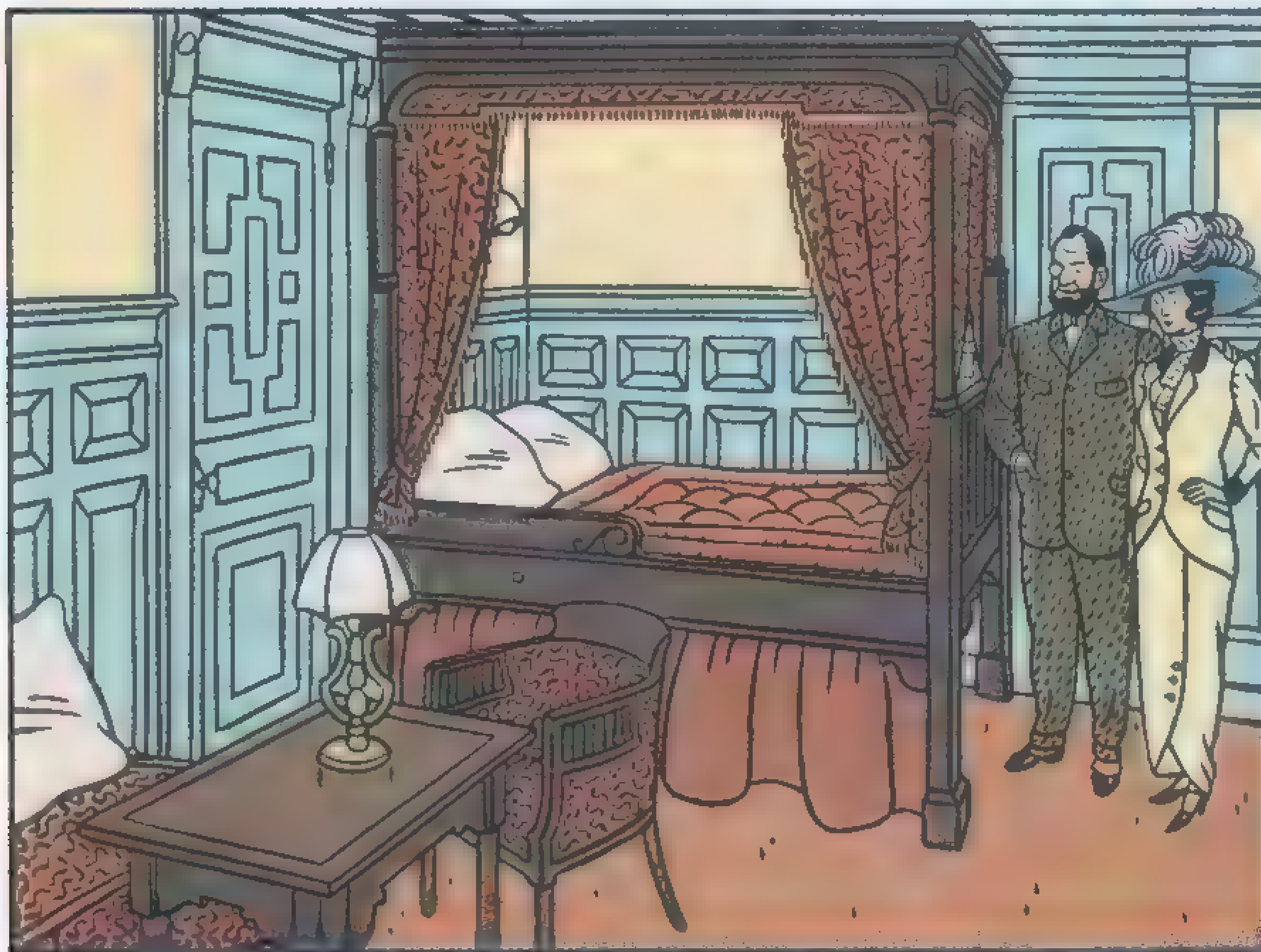

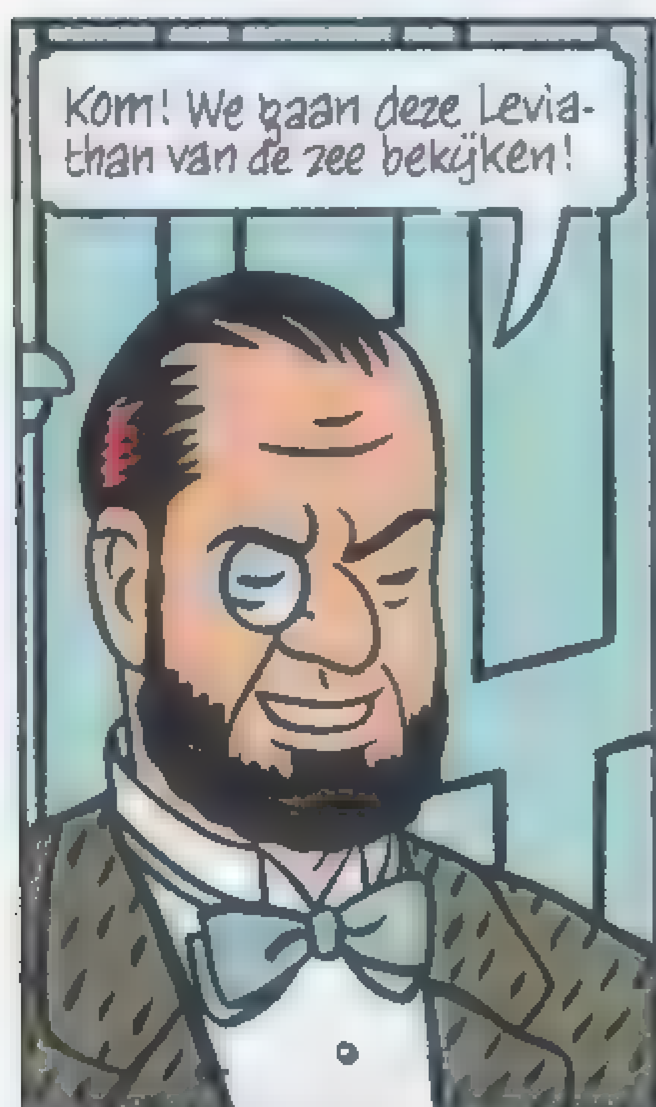

K-kijk, daar is-ie : DE TITANIC!
SOUTHAMPTO
7

WHITE

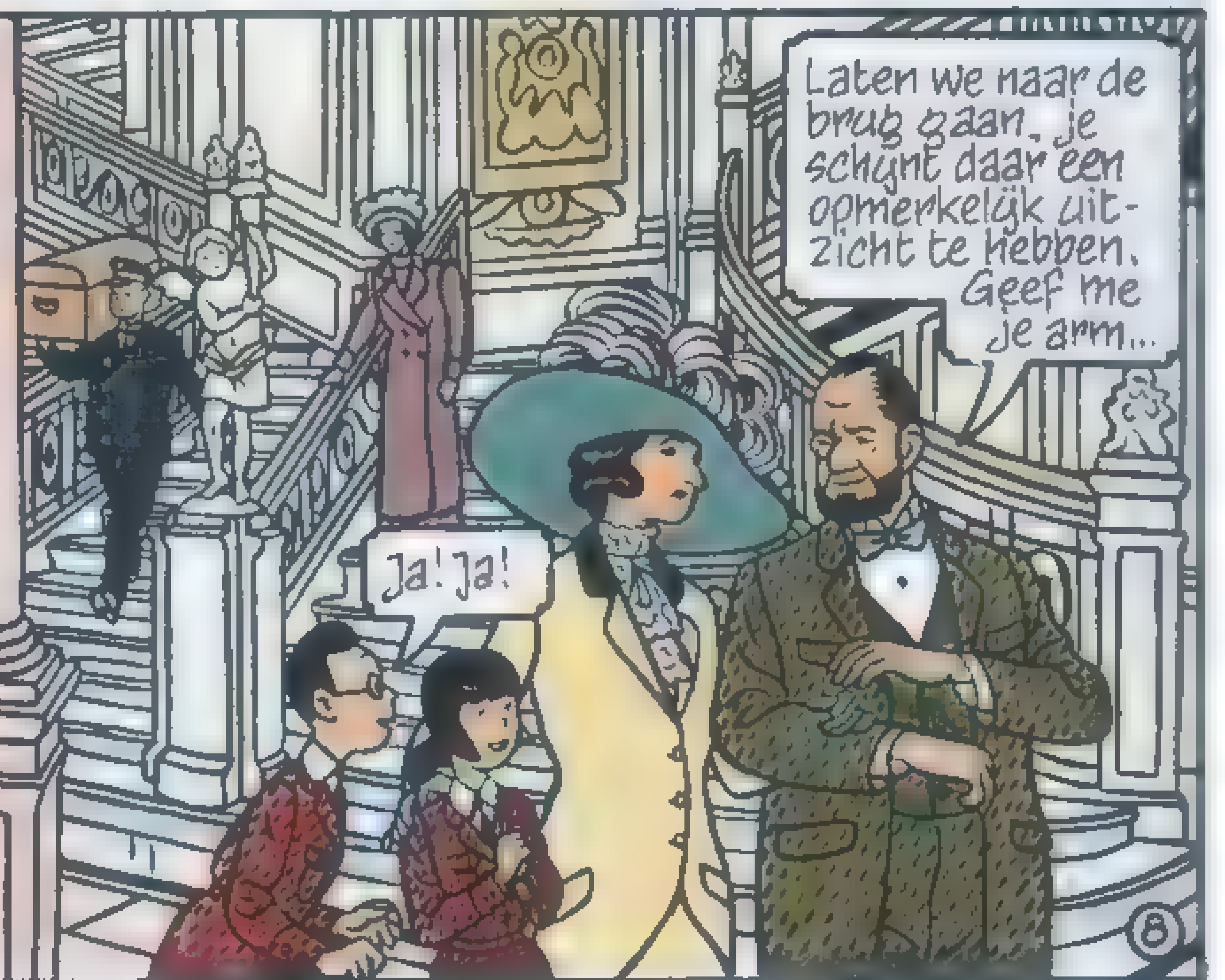

Het ziet er precies zo uit als op de Foto's!

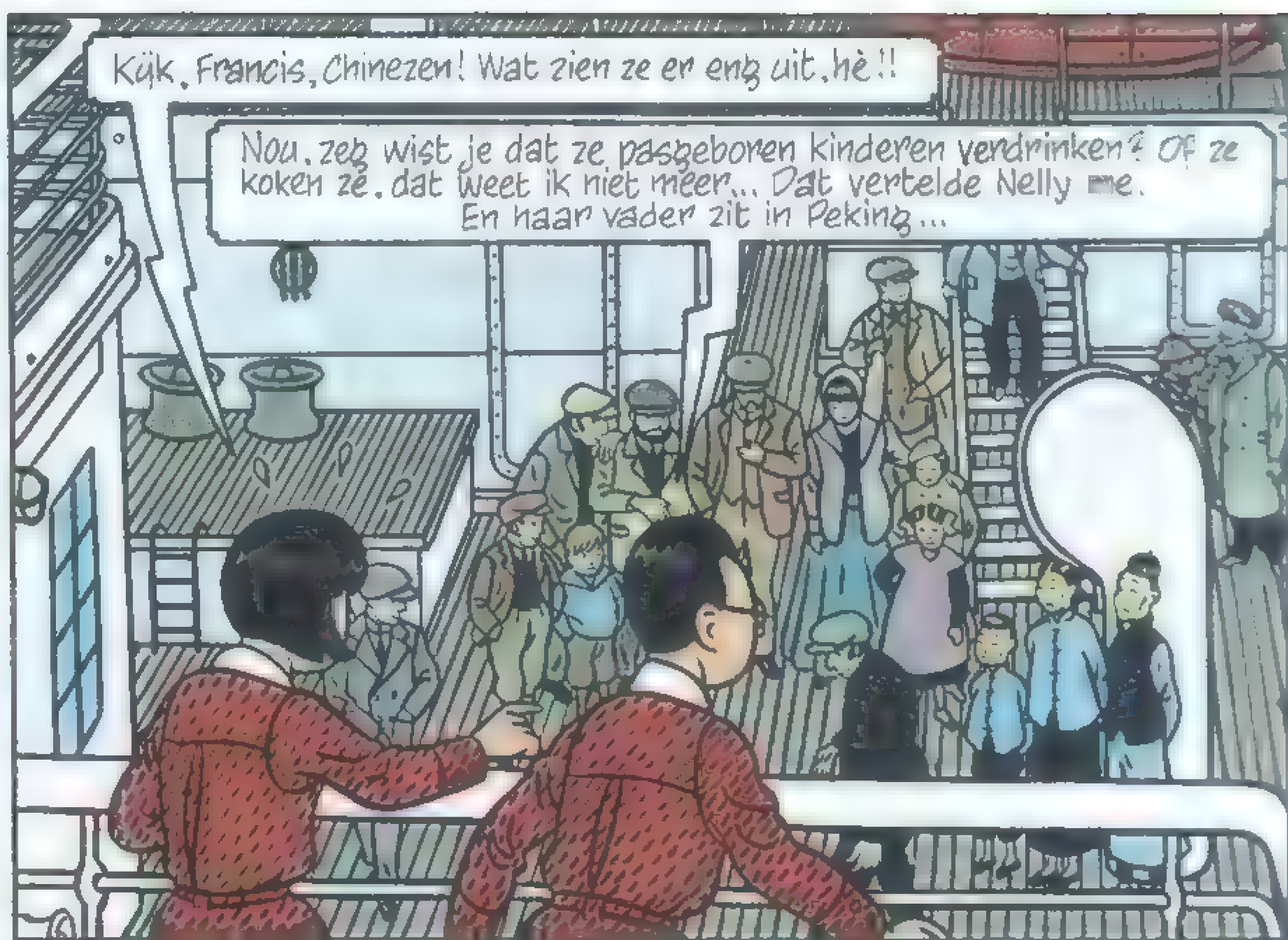

Malcolm, ik ben zo ontzettend angstig...
Je mateloze fantasie speelt je parten, Leonor... Die overgevoeligheid van jou en je zoon ook altijd!!

Kom! We gaan deze Leviathan van de zee bekijken!

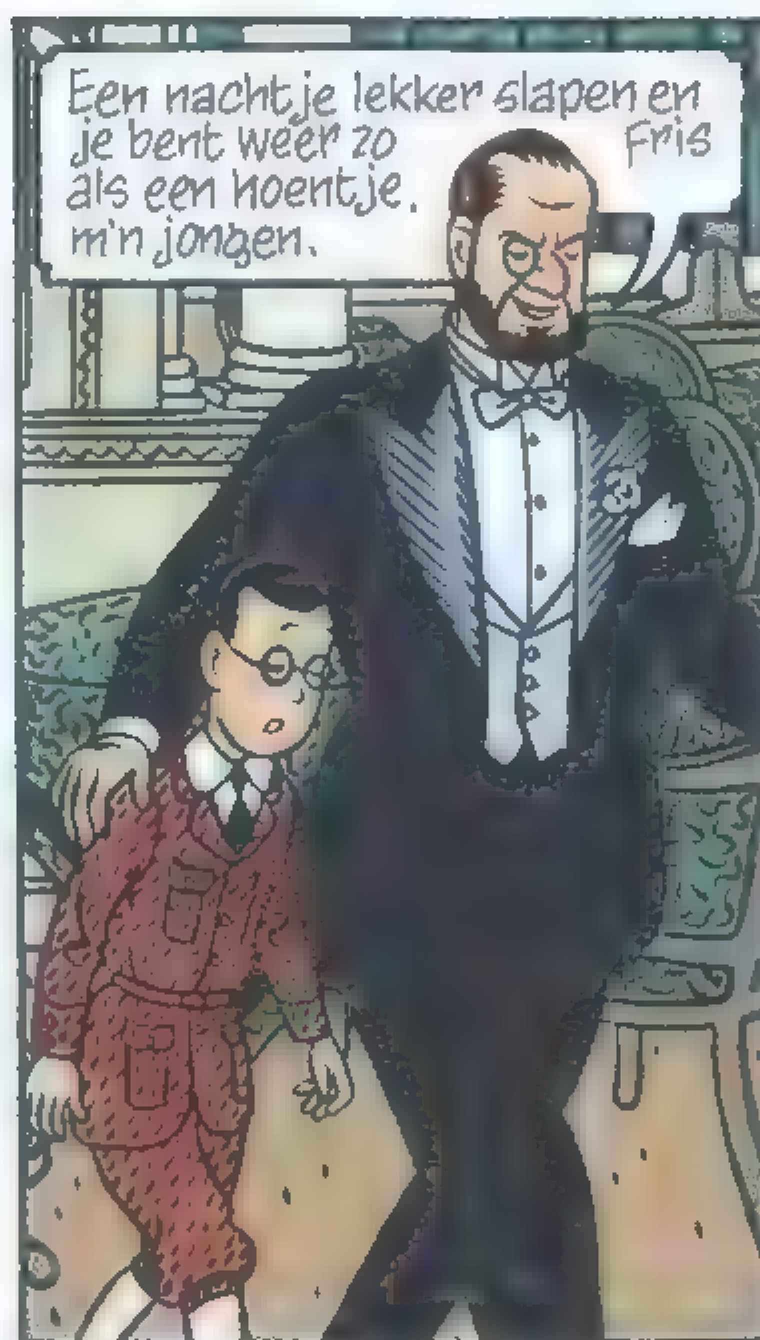

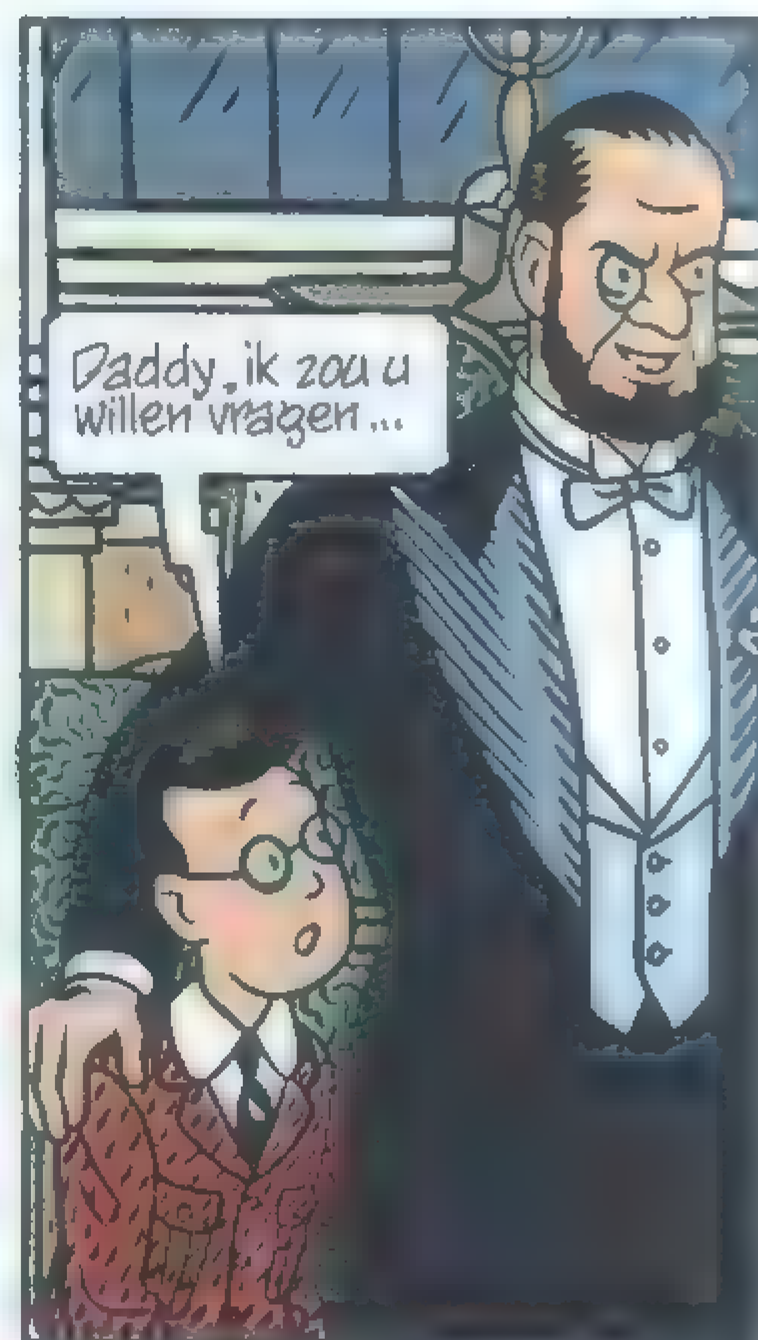

Laten we naar de brug gaan, je schijnt daar een opmerkelijk uitzicht te hebben. Geef me je arm...
Ja! Ja!
8

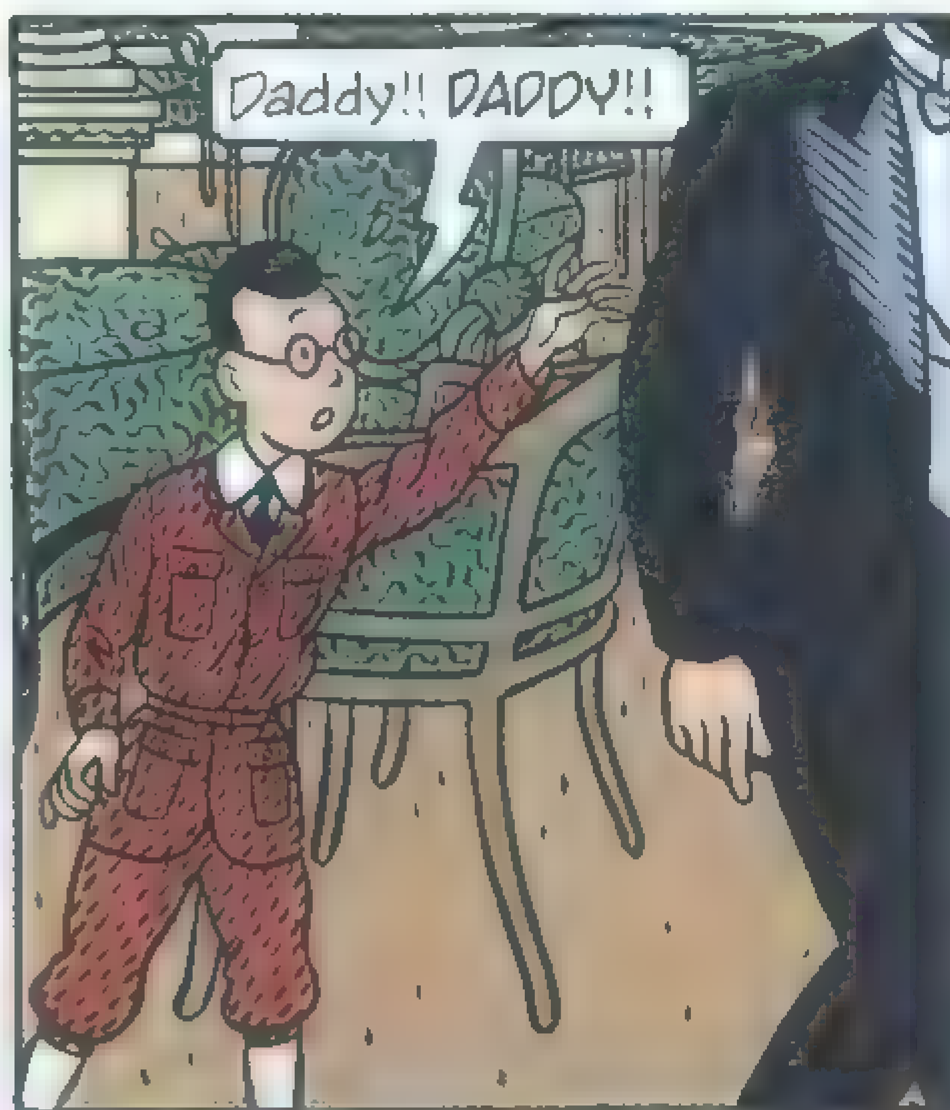

Kijk, Francis, Chinezen! Wat zien ze er eng uit, hè!!
Nou, zeg wist je dat ze pasgeboren kinderen verdrinken? Of ze koken ze, dat weet ik niet meer... Dat vertelde Nelly me. En haar vader zit in Peking...

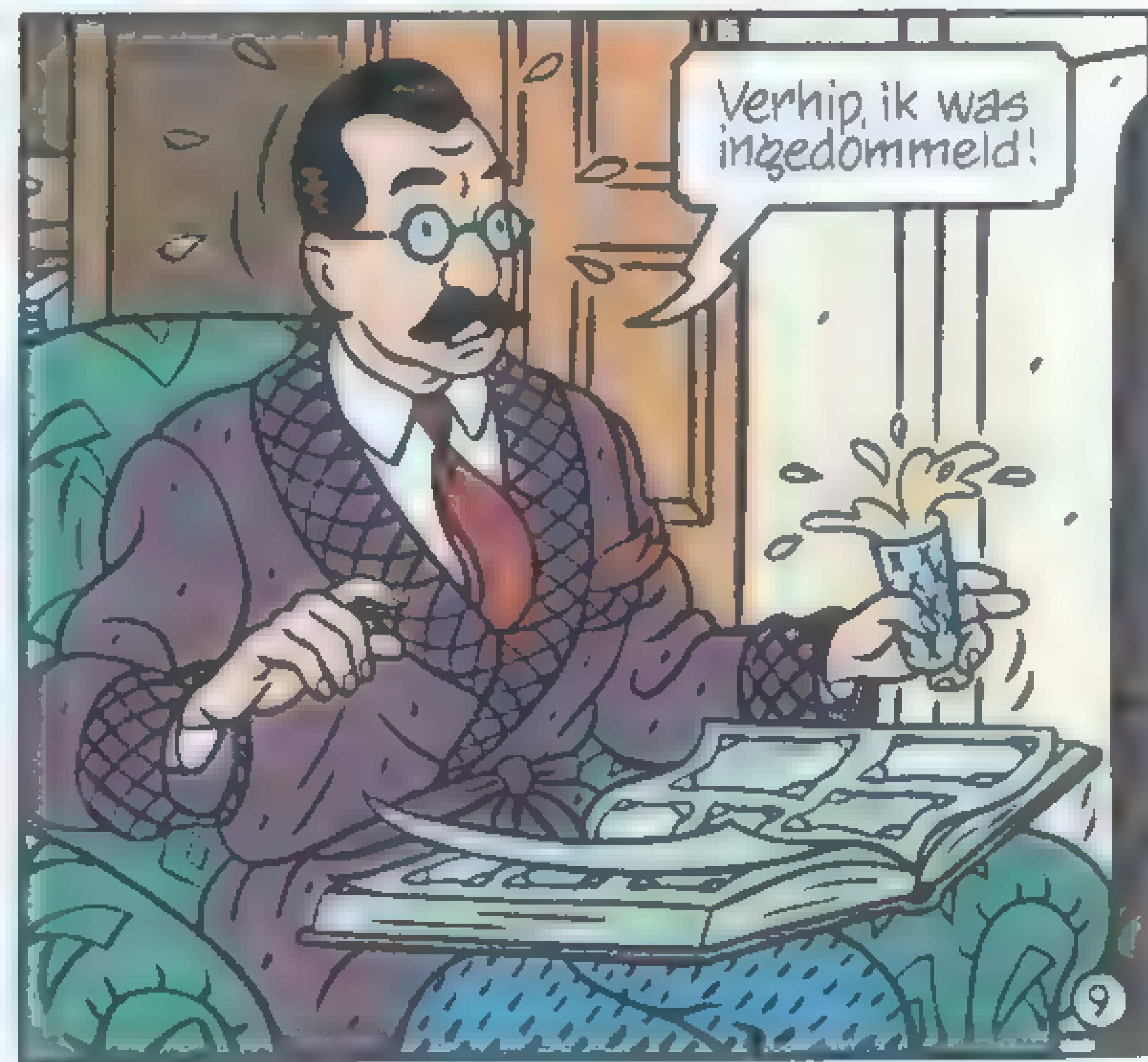

Later die avond...
Morgen doen we Cherbourg aan, daarna Queens-town... En dan steken we de oceaan over!

Een nachtje lekker slapen en je bent weer zo fris als een hoentje, m'n jongen.

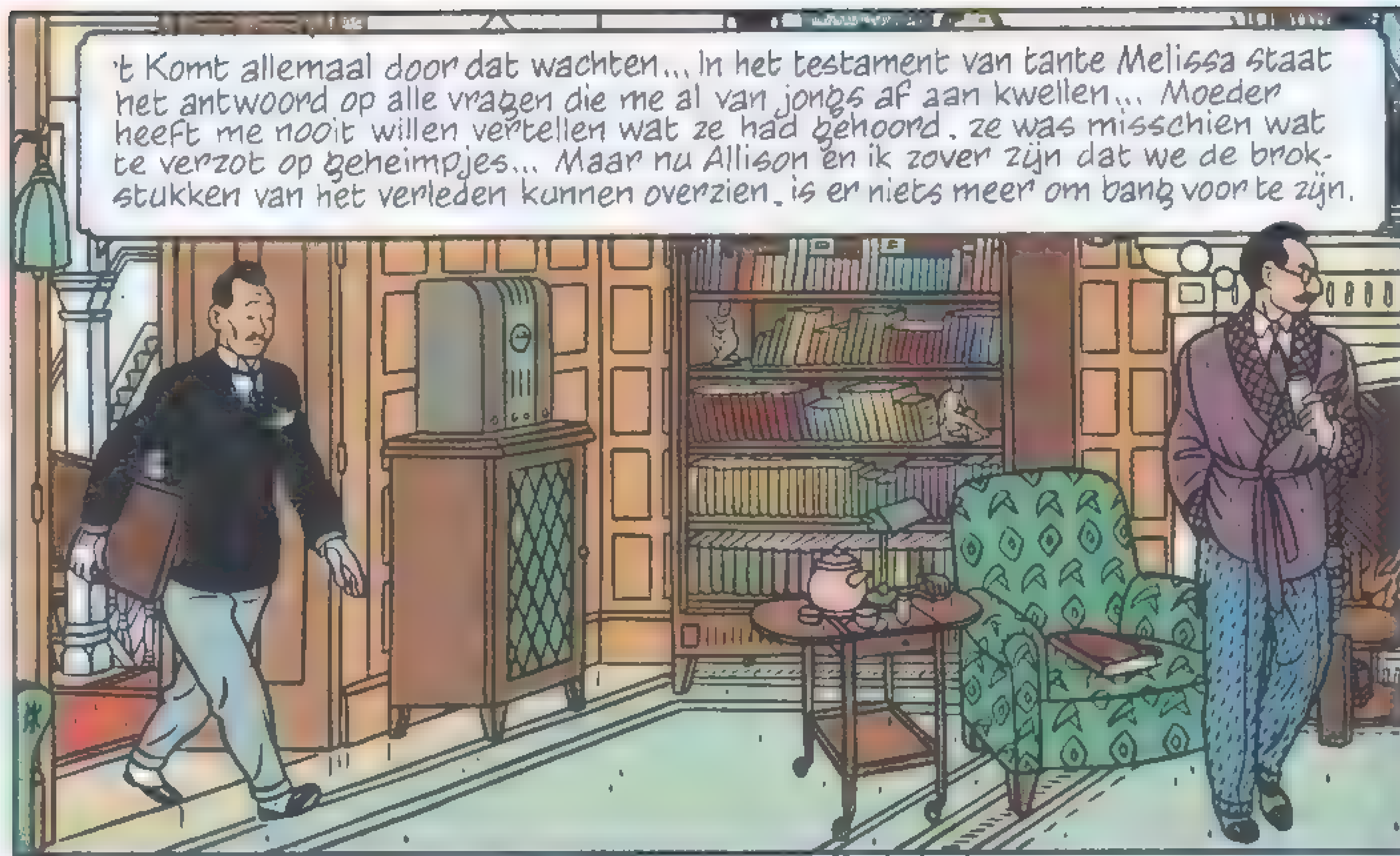

Daddy, ik zou u willen vragen...

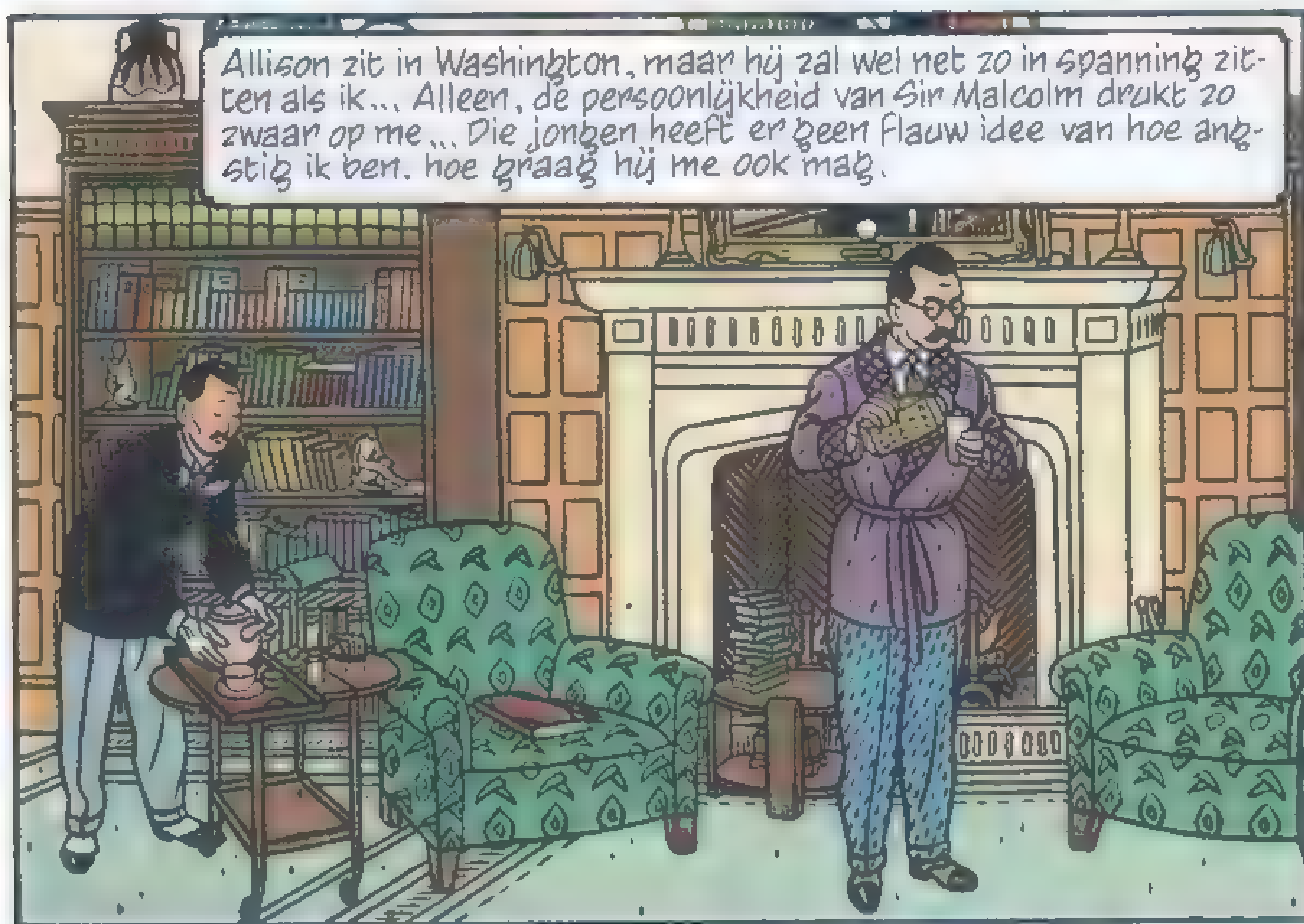

Daddy!! DADDY!!

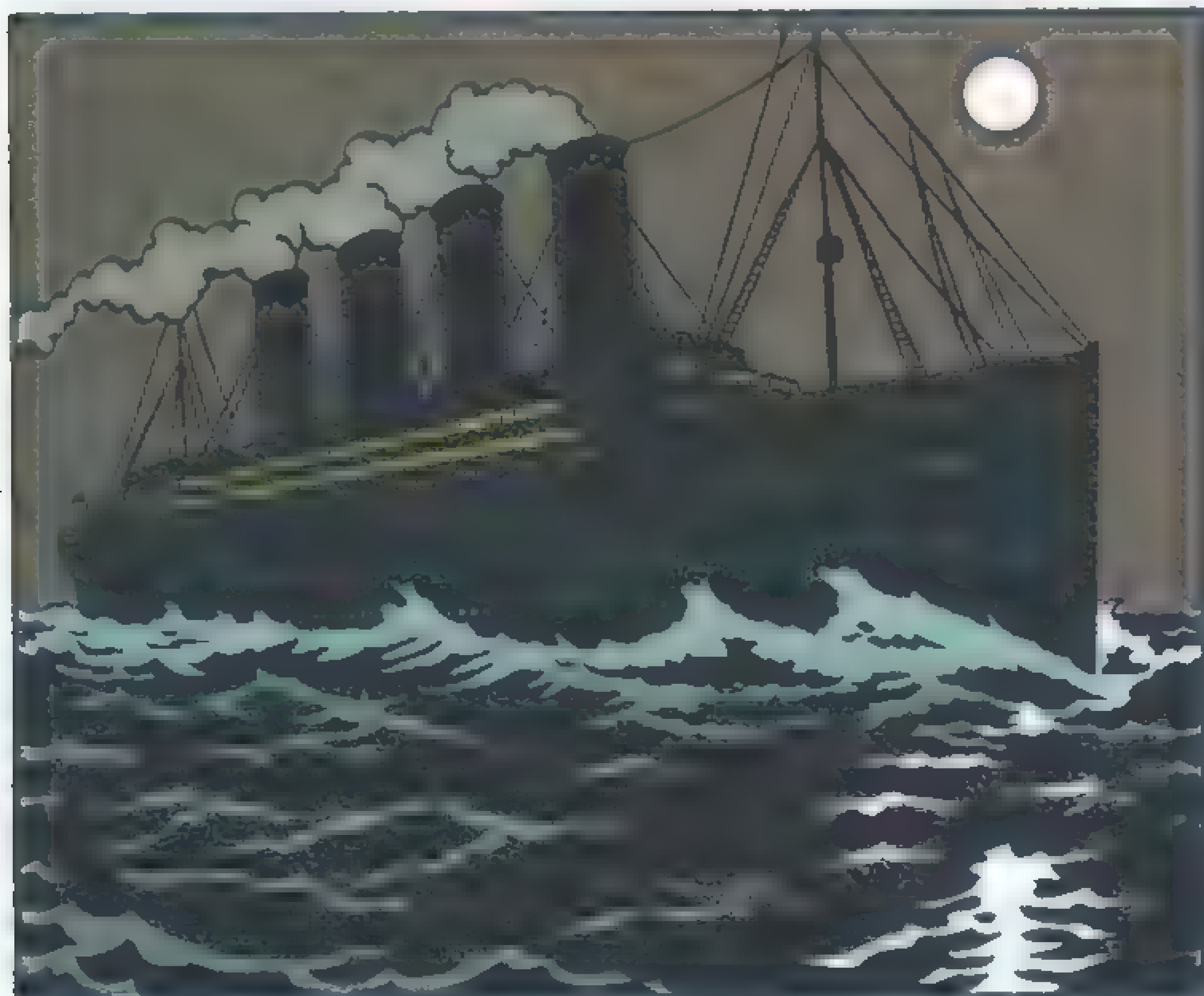

Verhip, ik was ingedommeld!
9

Mijn God... Wat een overweldigende sensatie! Vast net zoiets als de visioenen die Olivia krijgt als ze inspiratie heeft!

't Komt allemaal door dat wachten... In het testament van tante Melissa staat het antwoord op alle vragen die me al van jongs af aan kwellen... Moeder heeft me nooit willen vertellen wat ze had gehoord, ze was misschien wat te verzot op geheimpjes... Maar nu Allison en ik zover zijn dat we de brokstukken van het verleden kunnen overzien, is er niets meer om bang voor te zijn.

Allison zit in Washington, maar hij zal wel net zo in spanning zitten als ik... Alleen, de persoonlijkheid van Sir Malcolm drukt zo zwaar op me... Die jongen heeft er geen flauw idee van hoe angstig ik ben, hoe graag hij me ook mag.

De Titanic als hoedster van ons noodlot... Wat 'n ironie!

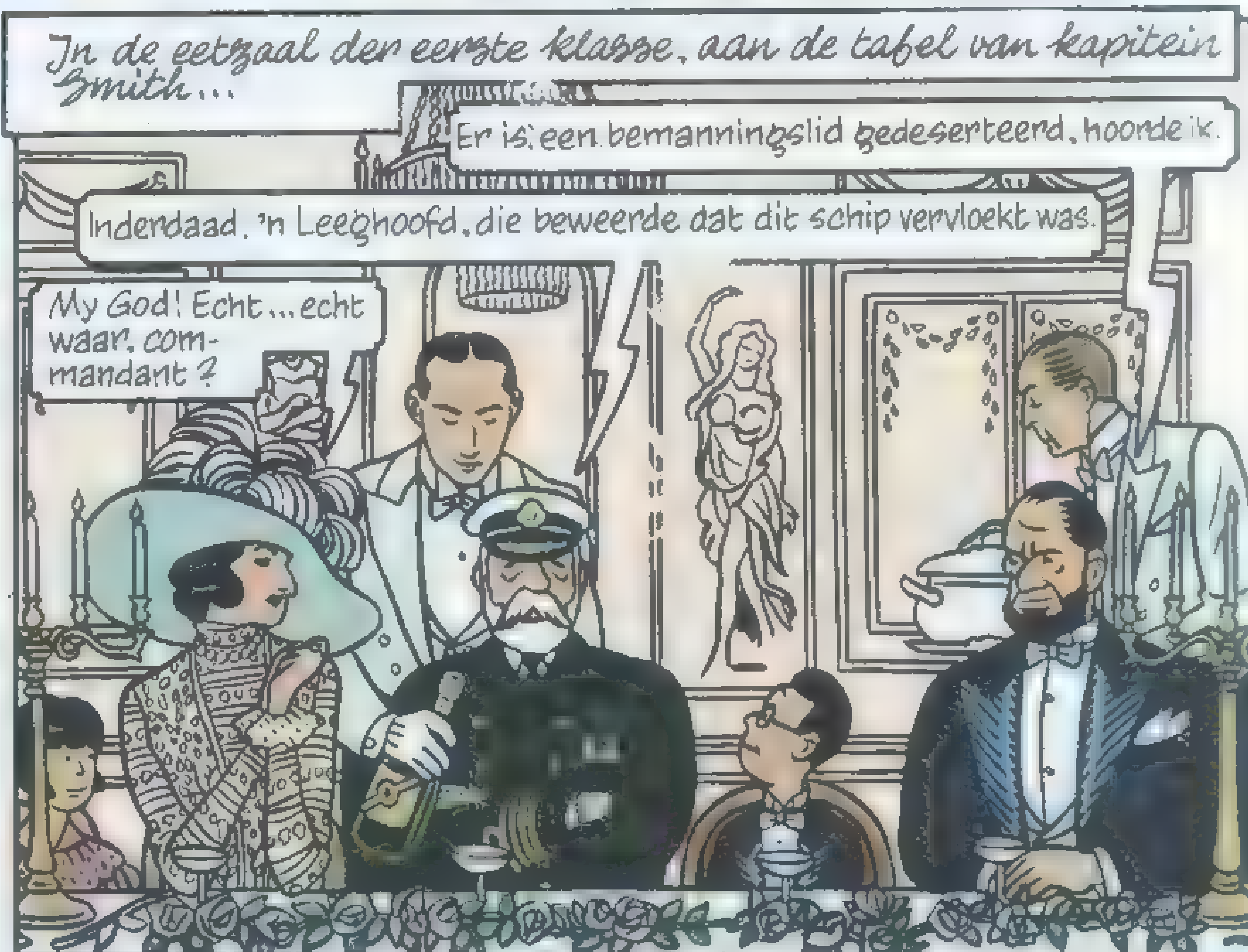

Gauw slapen, dan kunnen jullie morgen weer vroeg op!
10

'Livia... Het schijnt dat er in Cherbourg veel passagiers bij zijn gekomen. zou er een verloofde voor miss Mathilde bij zitten, denk je?
Hihihihi!
Willen jullie wel eens gauw gaan slapen!

In Queenstown komen er ook passagiers aan boord...

In de eetzaal der eerste klasse, aan de tafel van kapitein Smith...
Er is een bemanningslid gedeserteerd, hoorde ik.
Inderdaad. 'n Leeghoofd, die beweerde dat dit schip vervloekt was.
My God! Echt... echt waar, commandant?

God zelf zou dit schip nog niet eens tot zinken kunnen brengen!

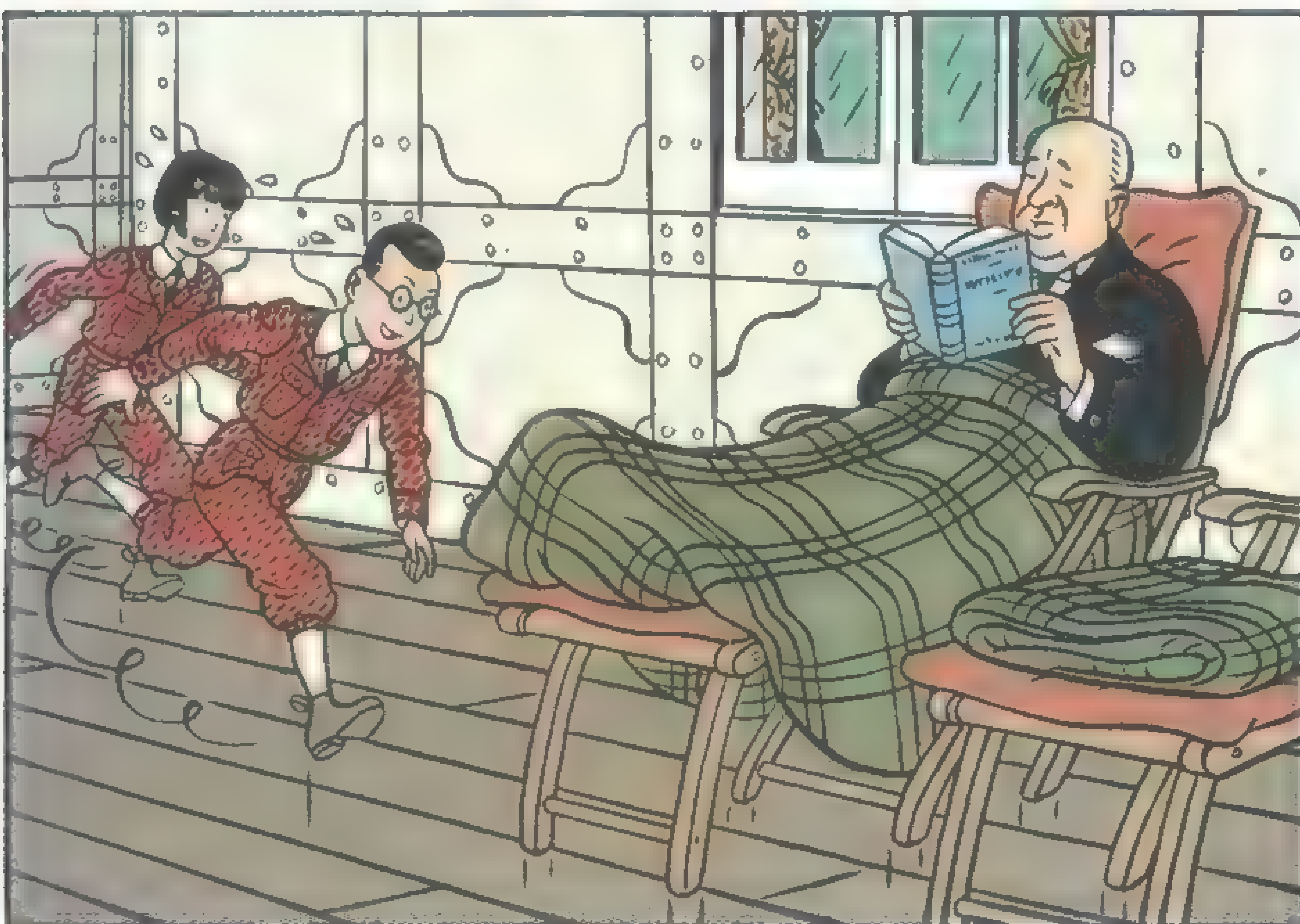

Ah! De heren Rank en Marshall... Twee topfiguren van de Amerikaanse contraspionage ... Maar officieel natuurlijk deftige, oninteressante "business men"...

Hun aanwezigheid hier aan boord zal wel geen toeval zijn. Weet u daar misschien iets meer van?

Ja... Ik zal u daar later, onder vier ogen, graag meer over vertellen...
Fantastisch! Er zijn geheime agenten aan boord. Als 'Livia dat hoort!

Die middag...
Moet je kijken! Ze proberen niet op te vallen...

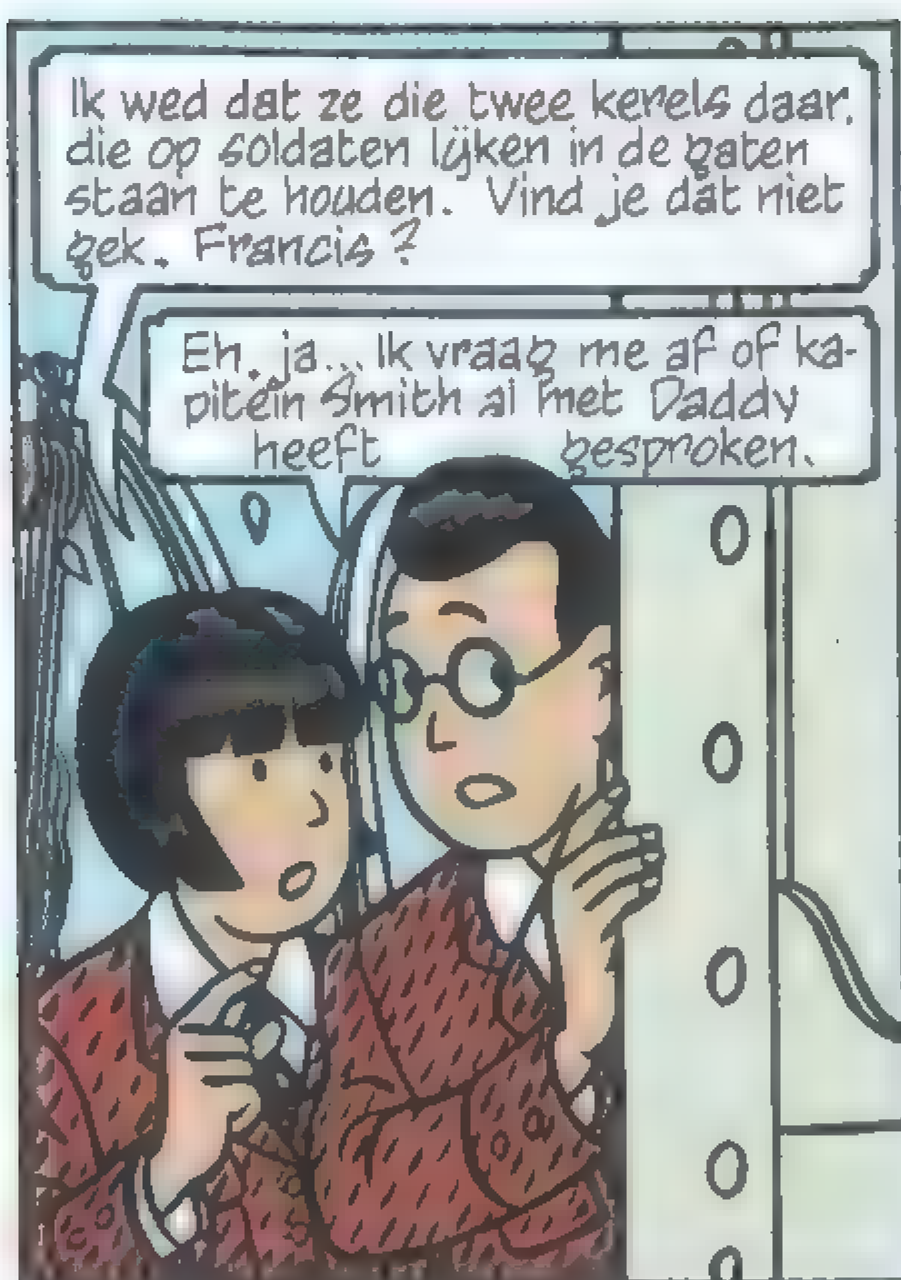

Die vervloekte Wodanszonen hebben zo te zien geen zin naar hun hut terug te gaan... Ik vraag me af of ze aan boord een "contact" hebben. Ze zijn hier vast niet zo-maar!
Daar steek ik m'n hand voor in 't vuur, Rank. Opletten dus maar!

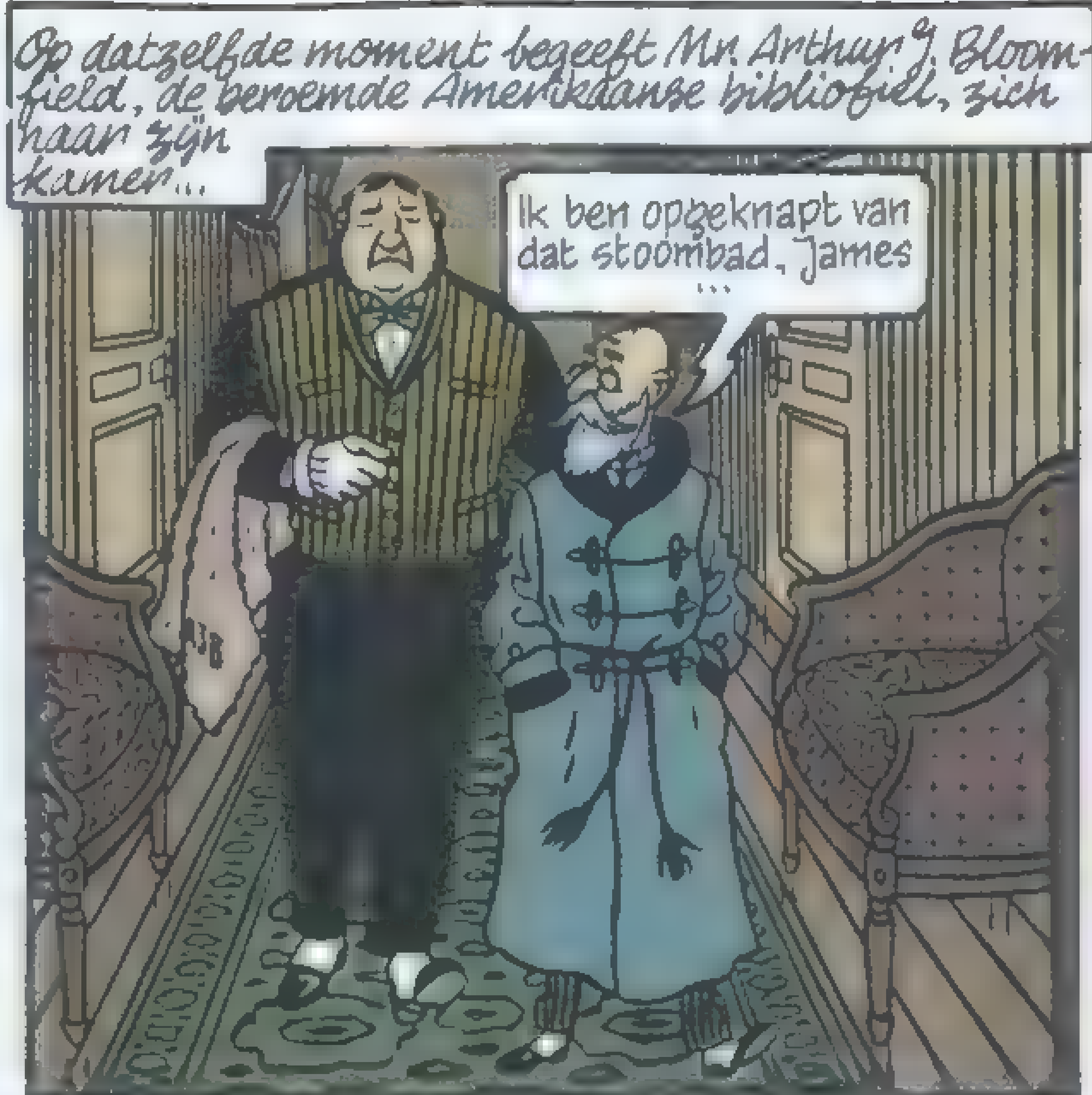

?!

FUTILITY
Oh! Mijn excuses, mijnheer!

Alle stukken staan op het bord, Offel. Vanavond zullen we onze strategie moeten bepalen — die twee Yankees moeten hoe dan ook worden uitgeschakeld...
12

Ik wed dat ze die twee kerels daar, die op soldaten lijken in de gaten staan te houden. Vind je dat niet gek, Francis?
Eh, ja... Ik vraag me af of kapitein Smith al met Daddy heeft gesproken.

Op datzelfde moment begeeft Mr. Arthur J. Bloomfield, de beroemde Amerikaanse bibliofiel, zich naar zijn kamer...
Ik ben opgeknapt van dat stoombad, James...

Nu is het tijd voor ons leesuurtje... Wil je mijn Tennyson brengen, James?

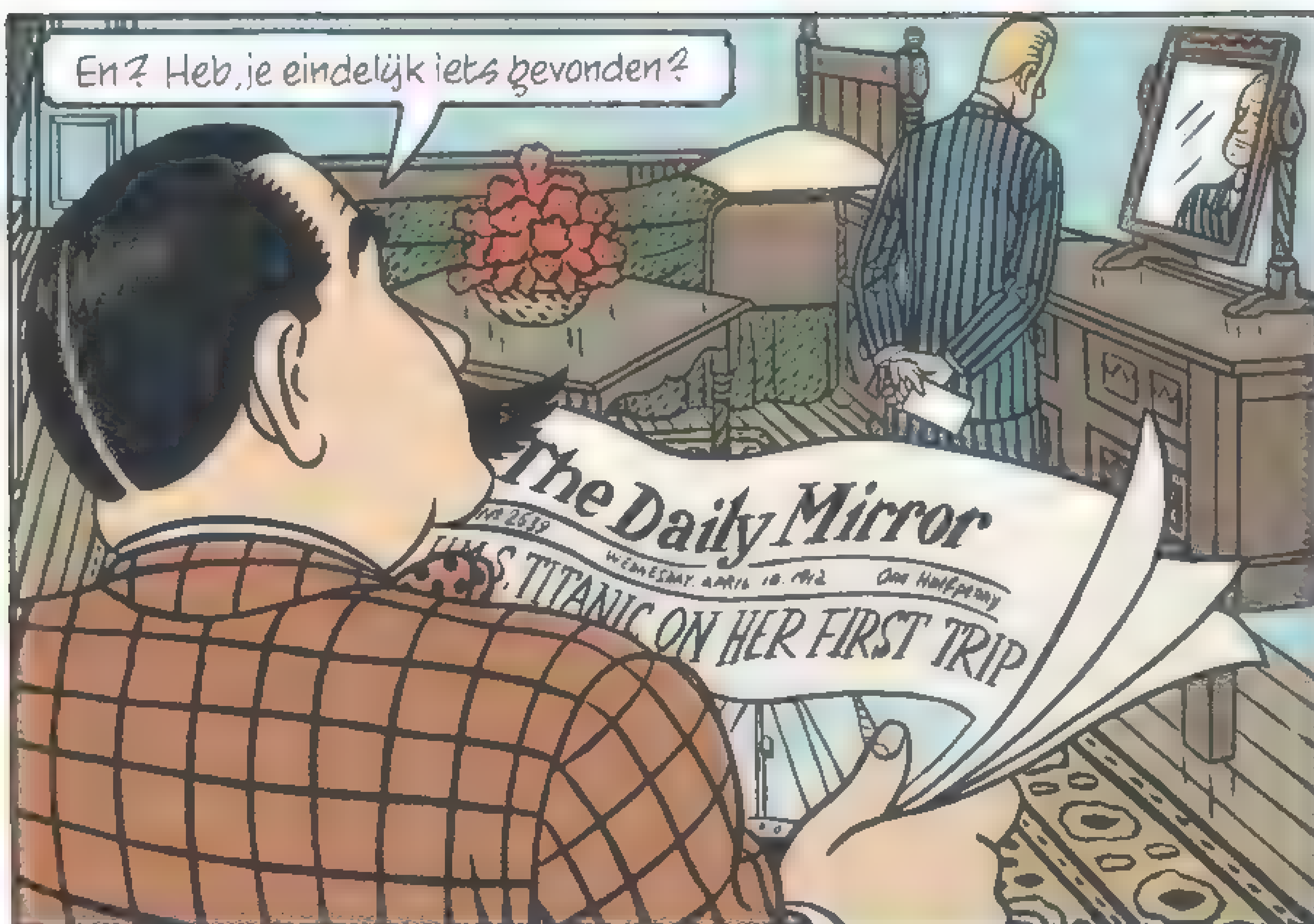

Mijnheer...
Dank je, beste James. Oh! Nu ik eraan denk: misschien is het goed, even 'n blik op onze beschermeling te werpen.

Wel, deze oversteek doet 'm zo te zien weinig. Wat een pracht, ik kan m'n ogen haast niet geloven... en eindelijk is hij van mij!

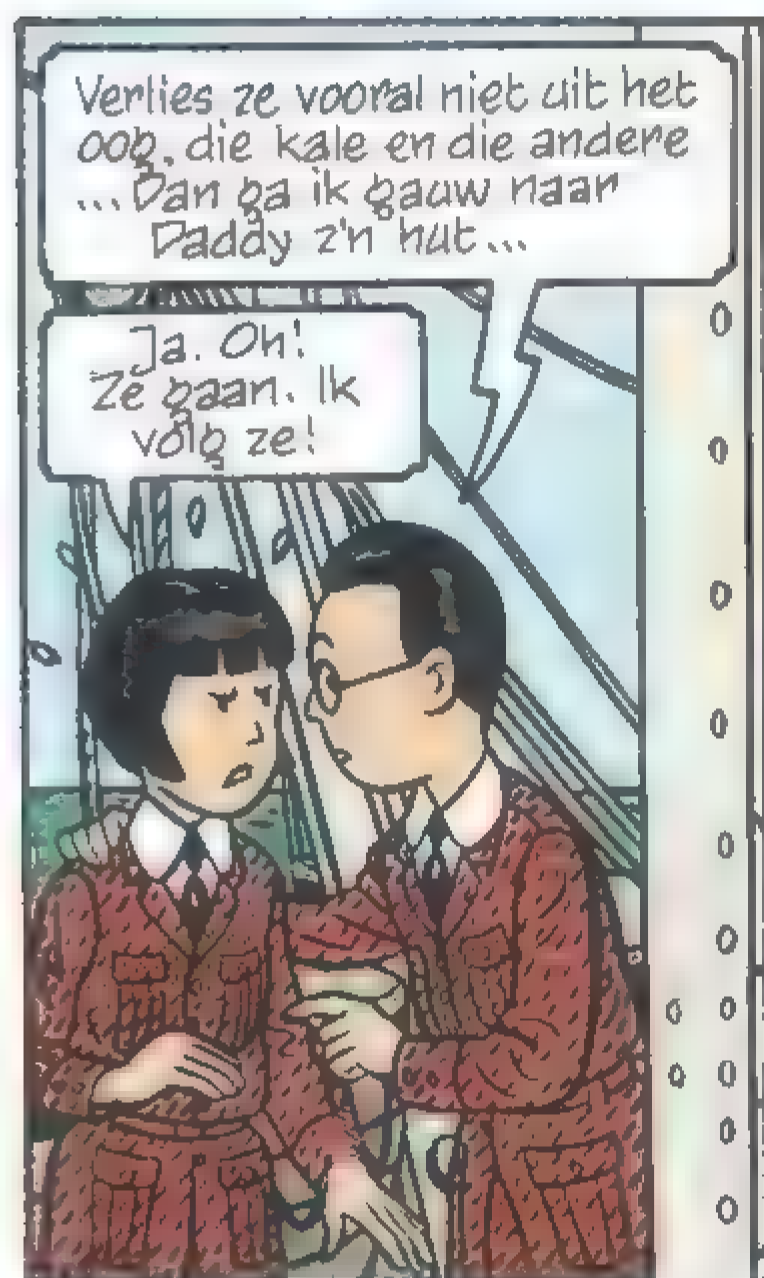

TITANIC

De kinderen genieten blijkbaar erg van de reis... Als ik geen last van die duizeligheid had gehad, was ik graag met ze aan dek gegaan... Olivia is zo'n lief en geestig meisje! En ze kan ook zo goed met onze Francis opschieten, ze lijken wel broer en zus...

Ik laat je even alleen, Leonor. De kapitein heeft me een partijtje whist beloofd... Rond theetijd ben ik er weer.
13

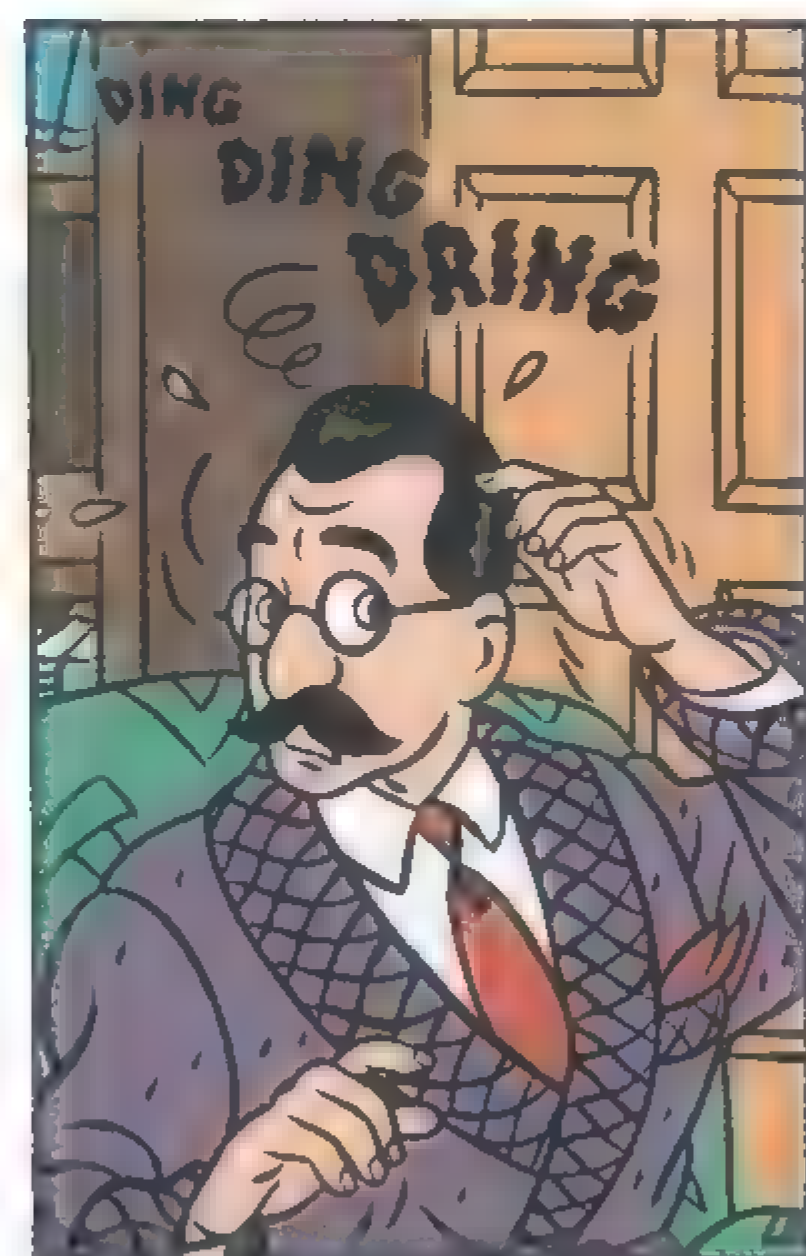

En? Heb je eindelijk iets gevonden?
The Daily Mirror
WEDNESDAY, APRIL 10, 1912
TITANIC ON HER FIRST TRIP

Ja, Rank. De passagierslijst heeft me op een idee gebracht. Luister goed, dit gaan we doen...

Verlies ze vooral niet uit het oog, die kale en die andere ... Dan ga ik gauw naar Daddy z'n hut...
Ja. Oh! Ze gaan. Ik volg ze!

Daddy!...

Ik ben bezig, Francis... Kapitein Smith wacht op me. Tot straks.
The "Café Parisien" opening now...
TITANIC
DING
DING
DING

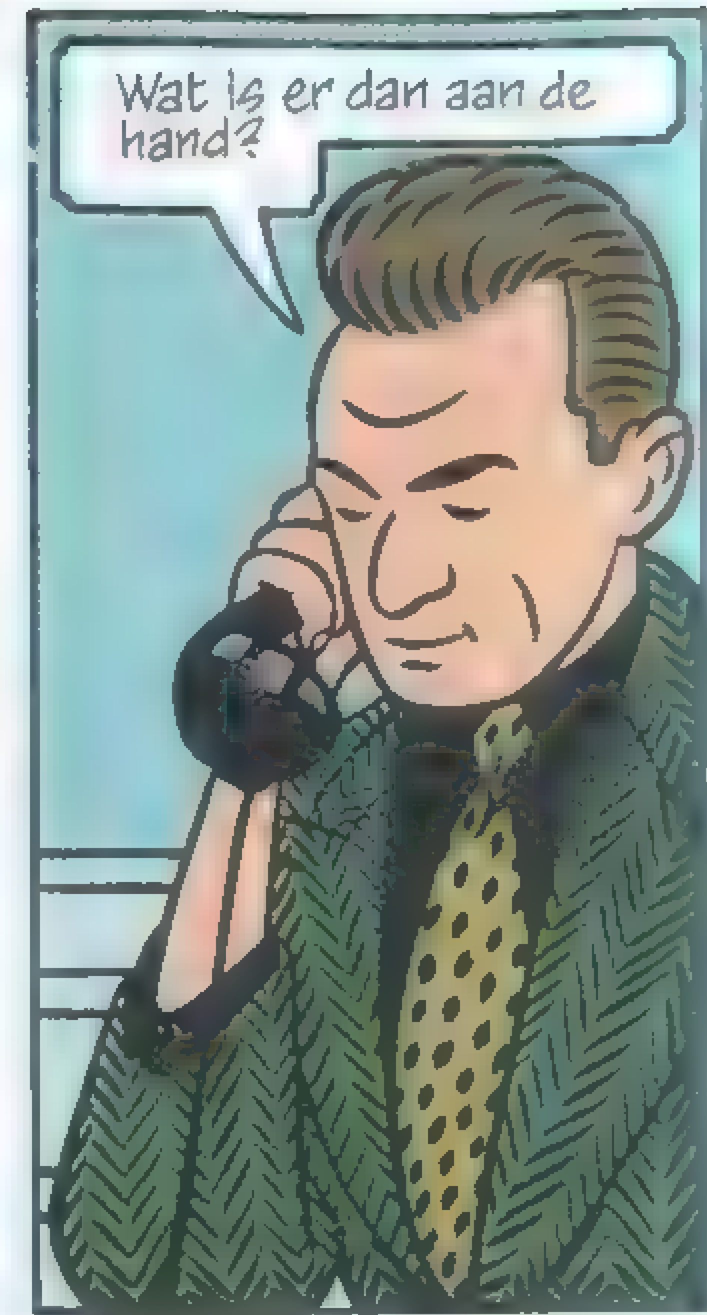

DING
DING
DRING

DRING
DRING

Hallo... Ha, ben jij 't, Marcus... Ik zat te doezelen... Ja, ik had een hele vreemde droom... Ja, ik weet dat dat je niet verbaast... Gedeprimeerd? Nee, eerder angstig...

Om je de waarheid te zeggen: ik vind dat je raar doet sinds je neef weer naar New York is vertrokken... Wil je me vertellen wat er loos is, Francis?

Allison heeft er niets mee te maken. Alleen, hij is de enige die me nog met mijn familieverleden verbindt... Zijn moeder, mijn tante Melissa, is eind van 't jaar gestorven. En het openen van haar testament is voor mij het uur van de waarheid.

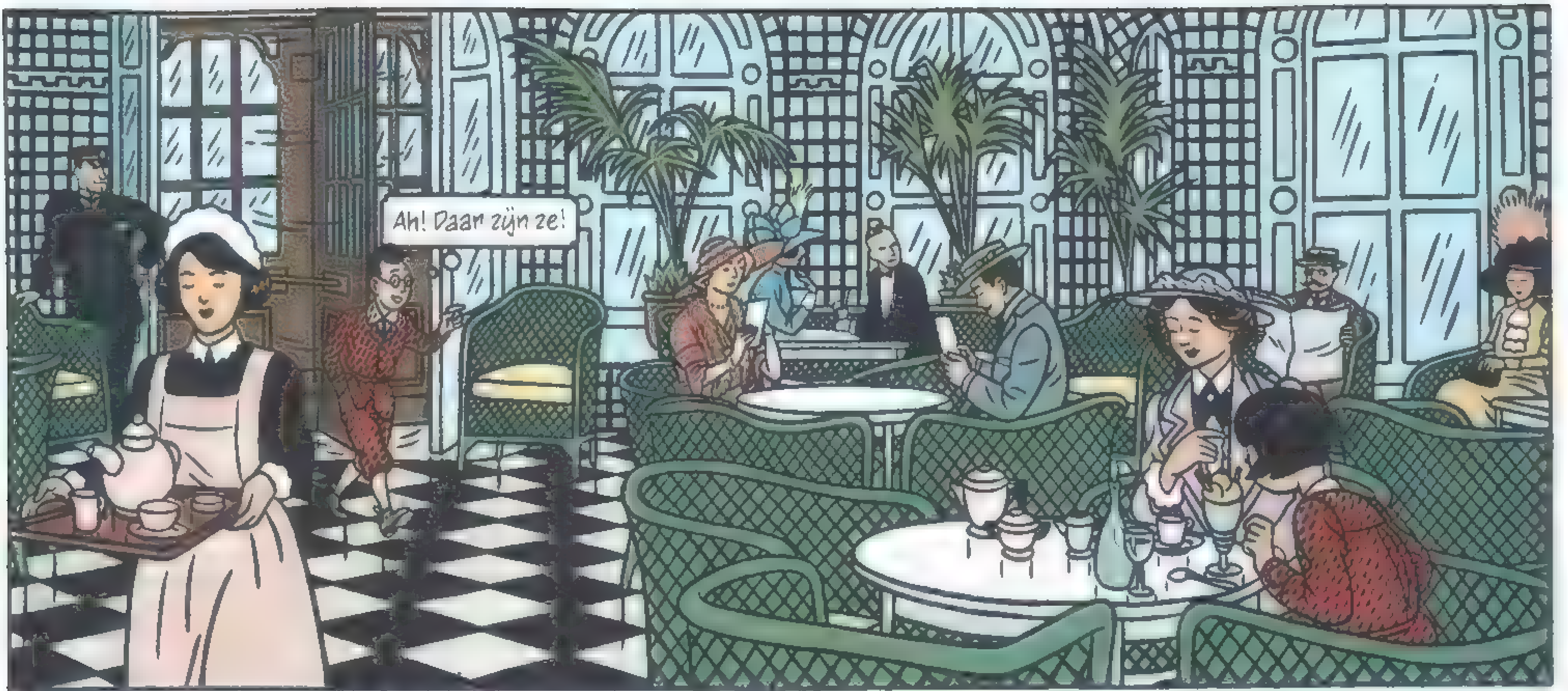

Wat is er dan aan de hand?

Hoe zal ik 't zeggen, Marcus... Je weet van het tragische einde van mijn vader; de waardigheid waarvan hij blijk gaf bij de schipbreuk van de Titanic, maakte hem beroemd. Zijn verdwijning is altijd een raadsel gebleven... Voor zijn vertrek uit Londen had hij een lange brief gestuurd naar zijn schoonzus Melissa... En eindelijk zal ik die posthume boodschap leren kennen...

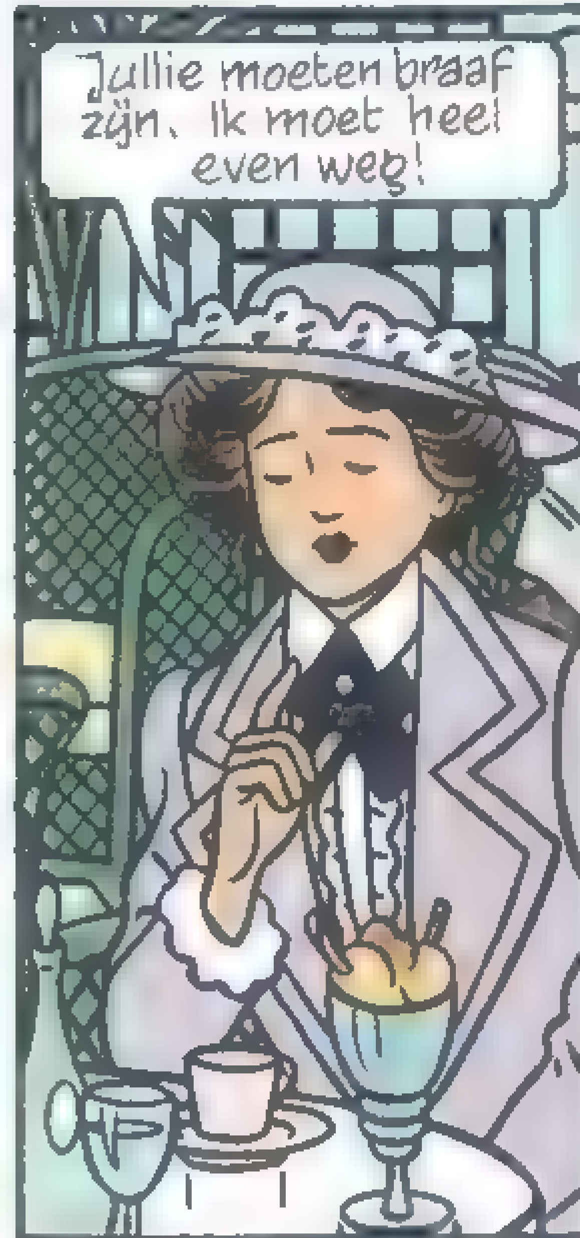

Nu snap ik 't, Francis. Maar dat is nog geen reden om weg te zitten kwijnen! Zie ik je straks in de Savage? Harrington en Hope zijn net uit Venetië terug, dus dat wordt vast leuk!...

Natuurlijk begrijpt Marcus 't niet. Het verleden telt niet voor hem...

TITANIC
15

Ah! Daar zijn ze!

U ziet er niet zo witjes uit als vanmorgen, miss Mathilde, Snapt [redacted] nou eindelijk dat je aan boord van de Titanic onmogelijk zeeziek kunt worden?
't Is waar, ik voel me nu prima.

Jullie moeten braaf zijn. Ik moet heel even weg!

Oh, Peter! Het is niet eerlijk... Voor ons is 't hier aan boord steeds maar werken, werken...
Wees maar niet bang! Die kinderen zijn veel liever alleen, en McDonnell redt 't best in de radiohut...

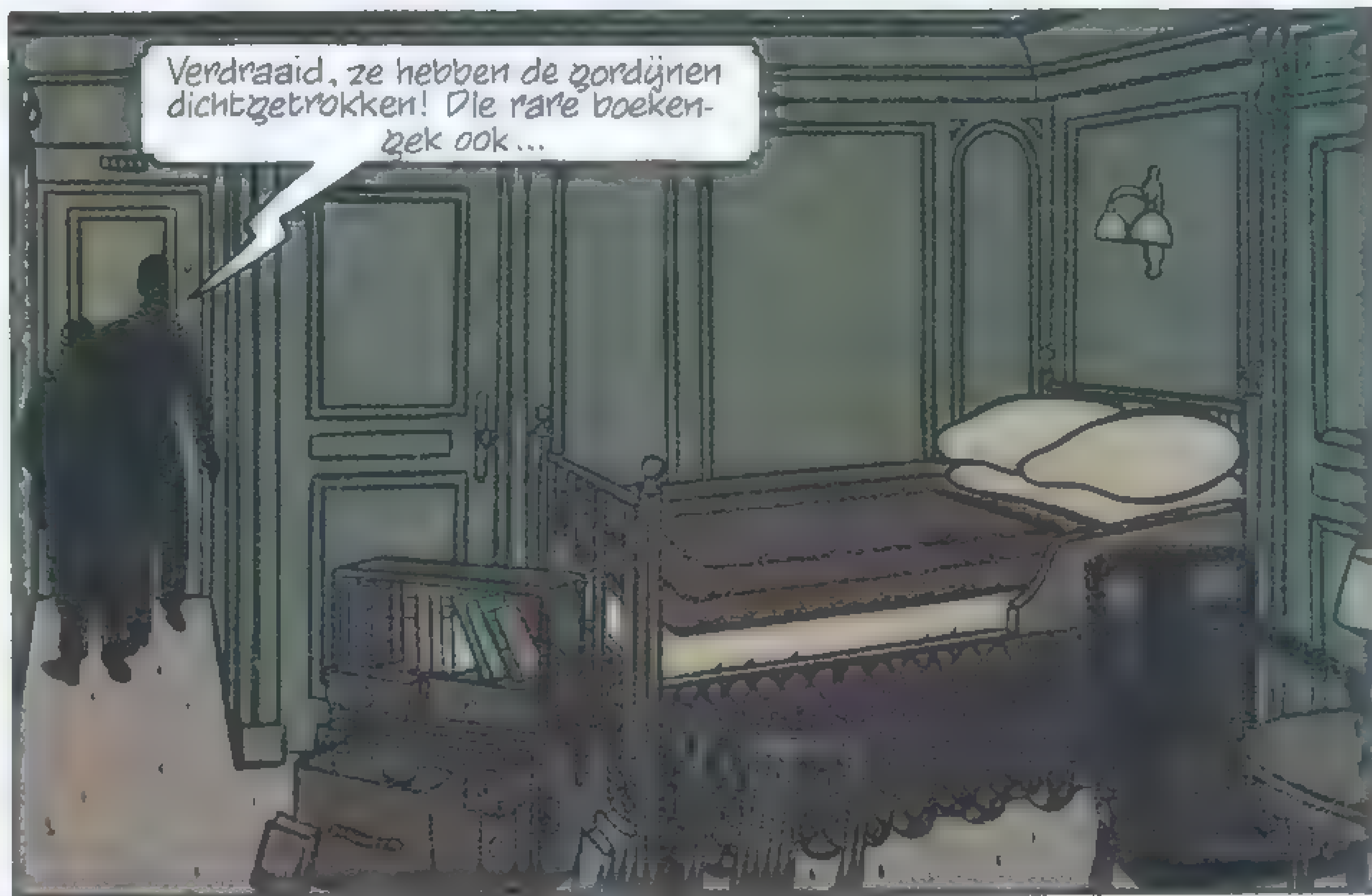

Goed doorademen, hoor James. In die hutten is 't zo ontzettend benauwd...

Weldra New York, James! Mijn vrienden van de Foundation zullen trots zijn op mij en mijn trofee.

Op dat moment...
Hier is 't!

Haast je, Marshall, ik geloof dat ik iets hoor!...

Verdraaid, ze hebben de gordijnen dichtgetrokken! Die rare boekengek ook...

Zo, we hebben licht!

?!

Ha! De schat van die beste brave Bloomfield! Een uiterst zeldzame "Roubayates" van Omar Khayyam – de ideale plek om de documenten te verbergen die onze Duitse vrienden zo graag terug zouden willen hebben...

...Ziezo! Ik heb die verduivelde microfilms in de band gestopt... Je zou je geen beter plekje kunnen...

SSST! Ik...ik hoor iemand!

Hè, mijnheer is ook onverbeterlijk... Voor het diner over de brug wandelen — met z'n hoge hoed op! En ik kan me maar de benen uit mijn lijf lopen. sapperloot!

Raar, ik dacht toch dat ik het licht uitgedaan had...

Later...
Wel, dat was wat je noemt door het oog van de naald... Maar nu moeten we ons voordeel op de Vijand zien uit te buiten...
En hoe wou je dat dan doen, mijn waarde? Die twee schavuiten overboord gooien soms?... Nee, mijn intuïtie zegt me dat de zaak niet zo simpel ligt. Ze moeten 'n "contact" aan boord hebben!...

Donnerwetter, Offel! Hou je dan nooit op met valsspelen?! Zet die pion terug waar ie stond!...
TEUFEL! Ik speelde niet vals... Ik... was wat afwezig...

Hoe dan ook, volgens de boodschap die we in Cherbourg hebben gekregen, krijgen we binnenkort bezoek van Marlitt.
Marlitt?

Ben je soms vergeten dat dat de codenaam is van onze "vriend" hier aan boord?
18

Tezelfdertijd...
Mijn God, ik kom vast te laat! Wat zal mevrouw zeggen als ze hoort dat ik de kinderen alleen heb gelaten...

NIEMAND...?! Waar zijn ze gebleven?

Vreemd, dit telegram uit Washington... Bepaalde passagiers van de Titanic zijn dus niet zo onschuldig als ze eruitzien...

Telegram, Sir. Of u vóór vanavond kunt antwoorden...
Dank je, Peter. Kom over 'n uur nog 'ns langs.

Hé, mr. Peter!

Wat spook jij hier uit? Juffrouw Mathilde is je vast aan 't zoeken!
Wat geeft dat nou... ik... ik wou u vertellen dat er hier gekke dingen gebeuren... Ik weet zeker dat er spionnen aan boord zijn!

WAT?! Hoe weet je dat!?!

Je mag geen gesprekken van je vader afluisteren... Als die geheime agenten van jou daar achter komen, staat je vast iets vreselijks te wachten! HA, HA!
Ik zie niet in wat er te lachen valt. Ik weet zeker dat mijn vader in groot gevaar verkeert, en ik dacht dat u me kon helpen. Nou, dan niet!

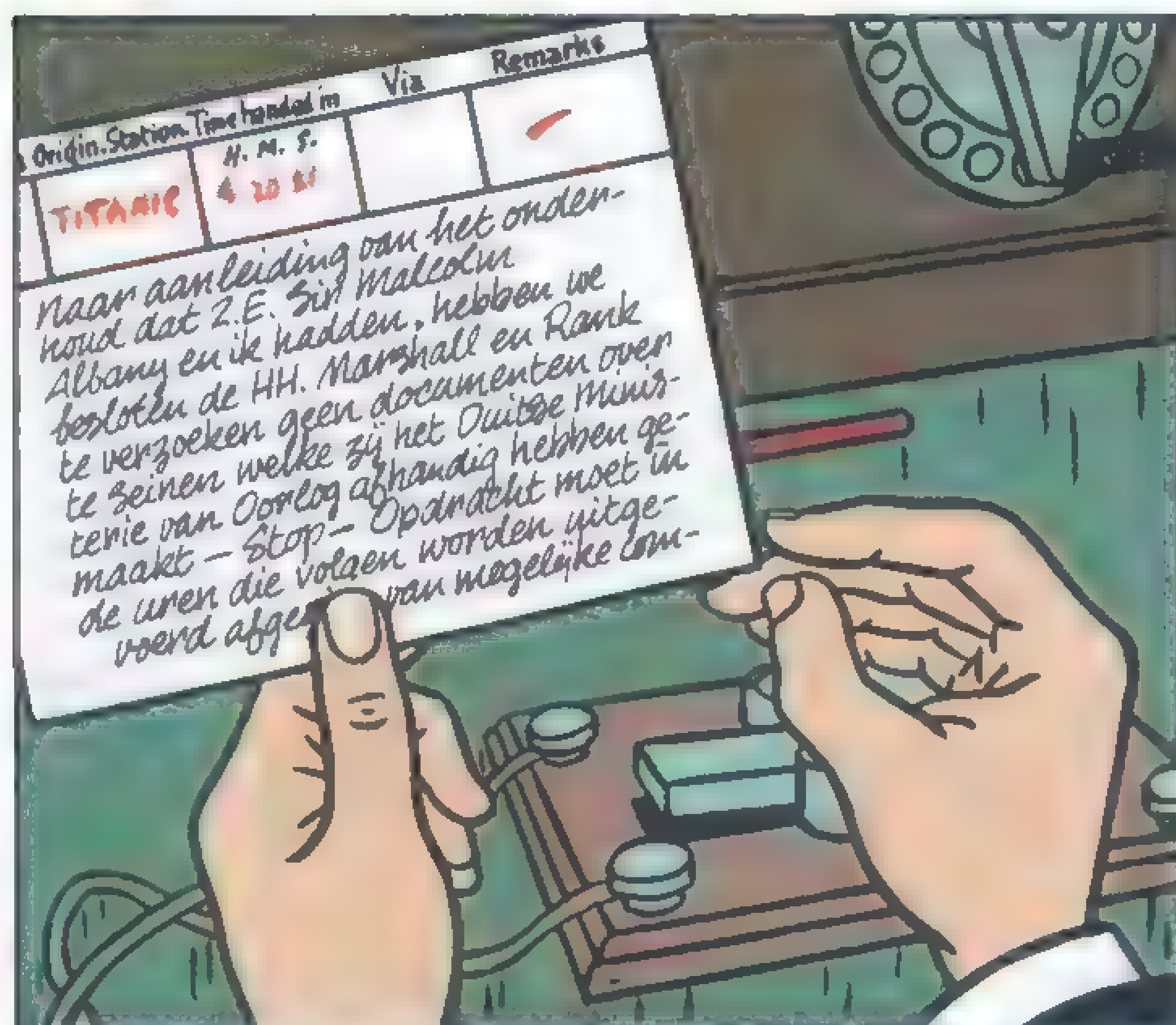

Mathilde heeft gelijk: dat kereltje is goed bij voor z'n leeftijd. Ik moest hem maar in de gaten houden... Je weet nooit in wat voor sloot hij verzeild raakt...

Bedankt voor uw begrip, Smith! 'k Zal het niet vergeten, echt! Morgen zullen we Washington laten weten dat alles is opgehelderd... Dan moeten die twee fanaten toch zijn uitgeschakeld!...

Ik ben er weer mooi mee! Ze zitten wel ingewikkeld in elkaar, die diplomaten...

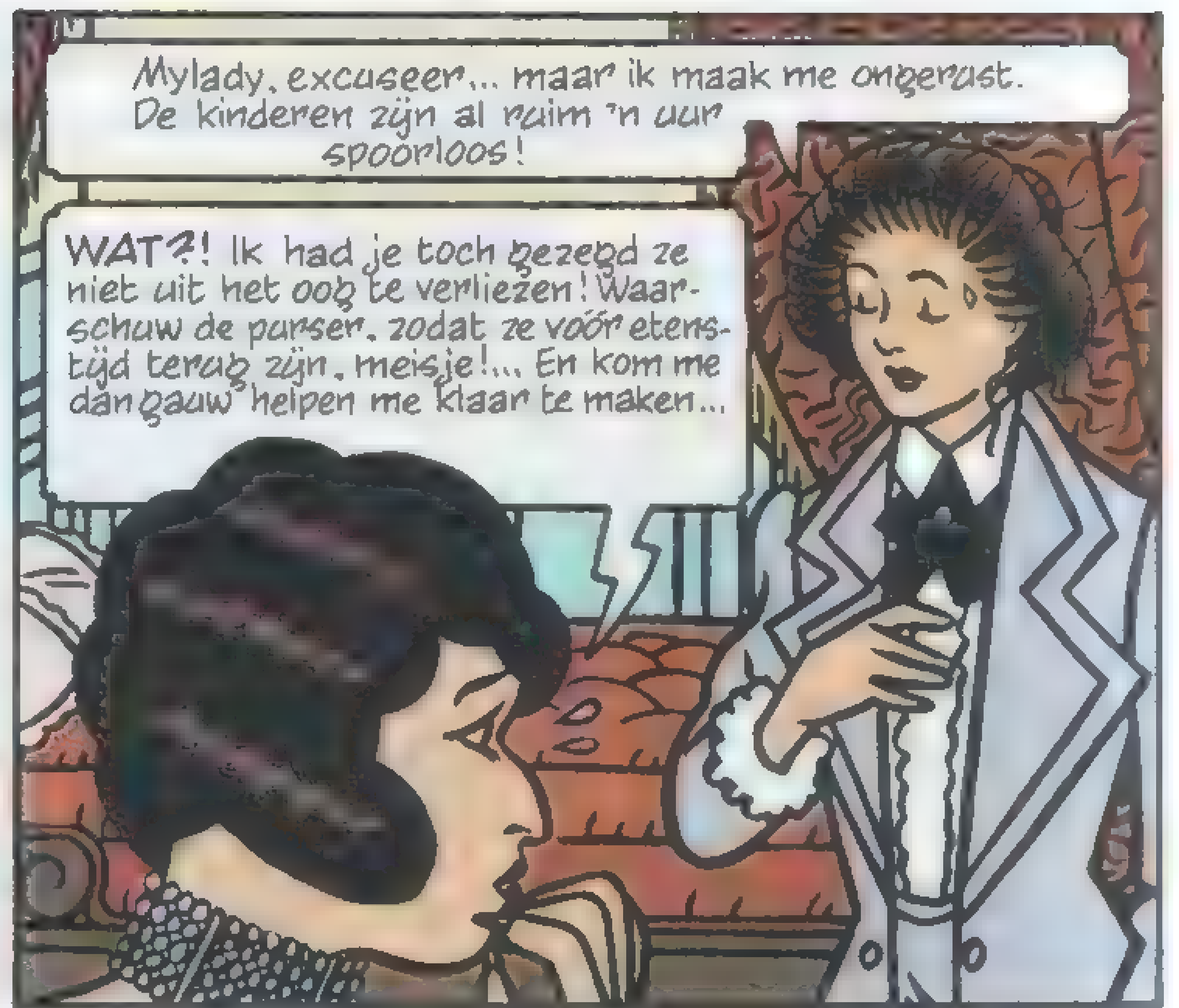

...maar wat Sir Albany me vertelt, is ook echt niet te geloven! Tenminste, 't is toch wel...

Nº Words Origin Station Time handed in Via Remarks
TITANIC
H. M. S.
Naar aanleiding van het onderhoud dat Z.E. Sir Malcolm Albany en ik hadden, hebben we besloten de HH. Mars

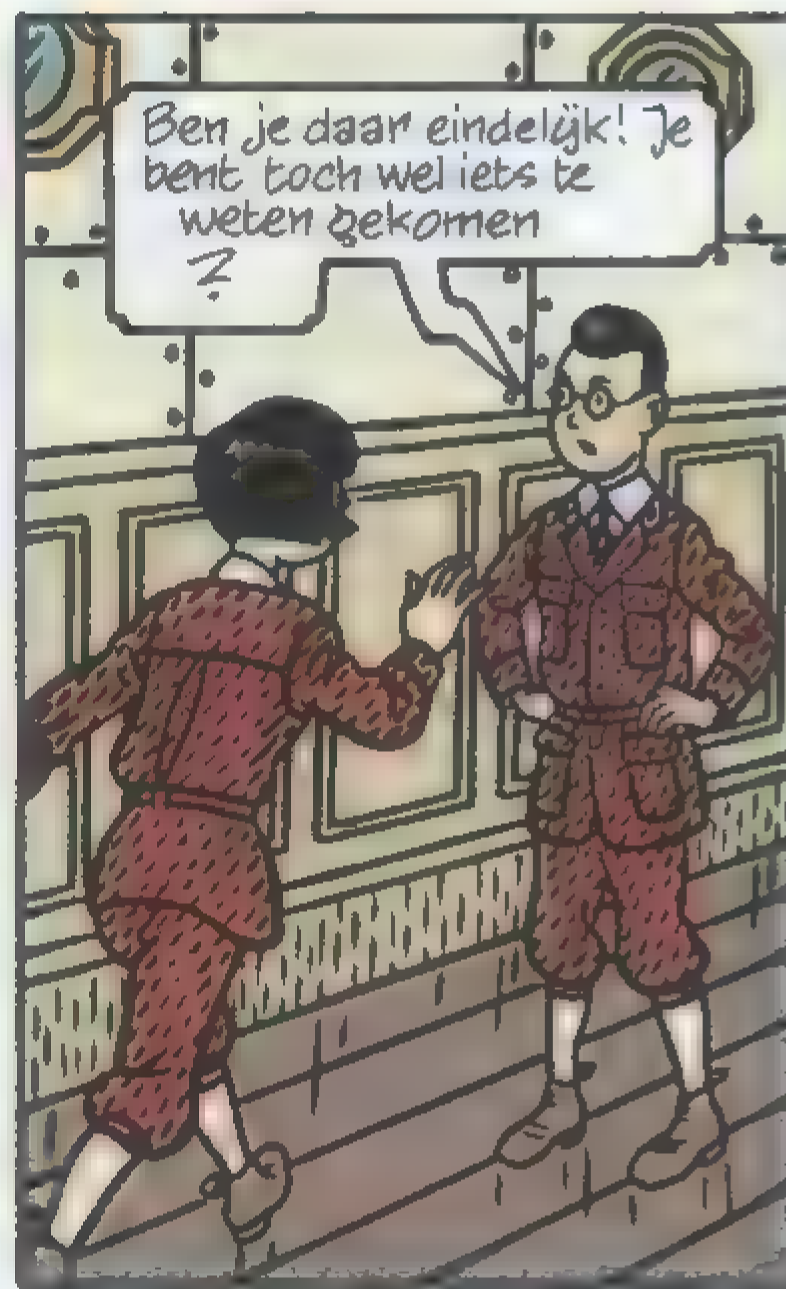

Origin Station Time handed in Via Remarks
TITANIC
H. M. S.
Naar aanleiding van het onderhoud dat Z.E. Sir Malcolm Albany en ik hadden, hebben we besloten de HH. Marshall en Rank te verzoeken geen documenten over te seinen welke zij het Duitse Ministerie van Oorlog afhandig hebben gemaakt — Stop — Opdracht moet in de uren die volgen worden uitgevoerd afge... van mogelijke com-

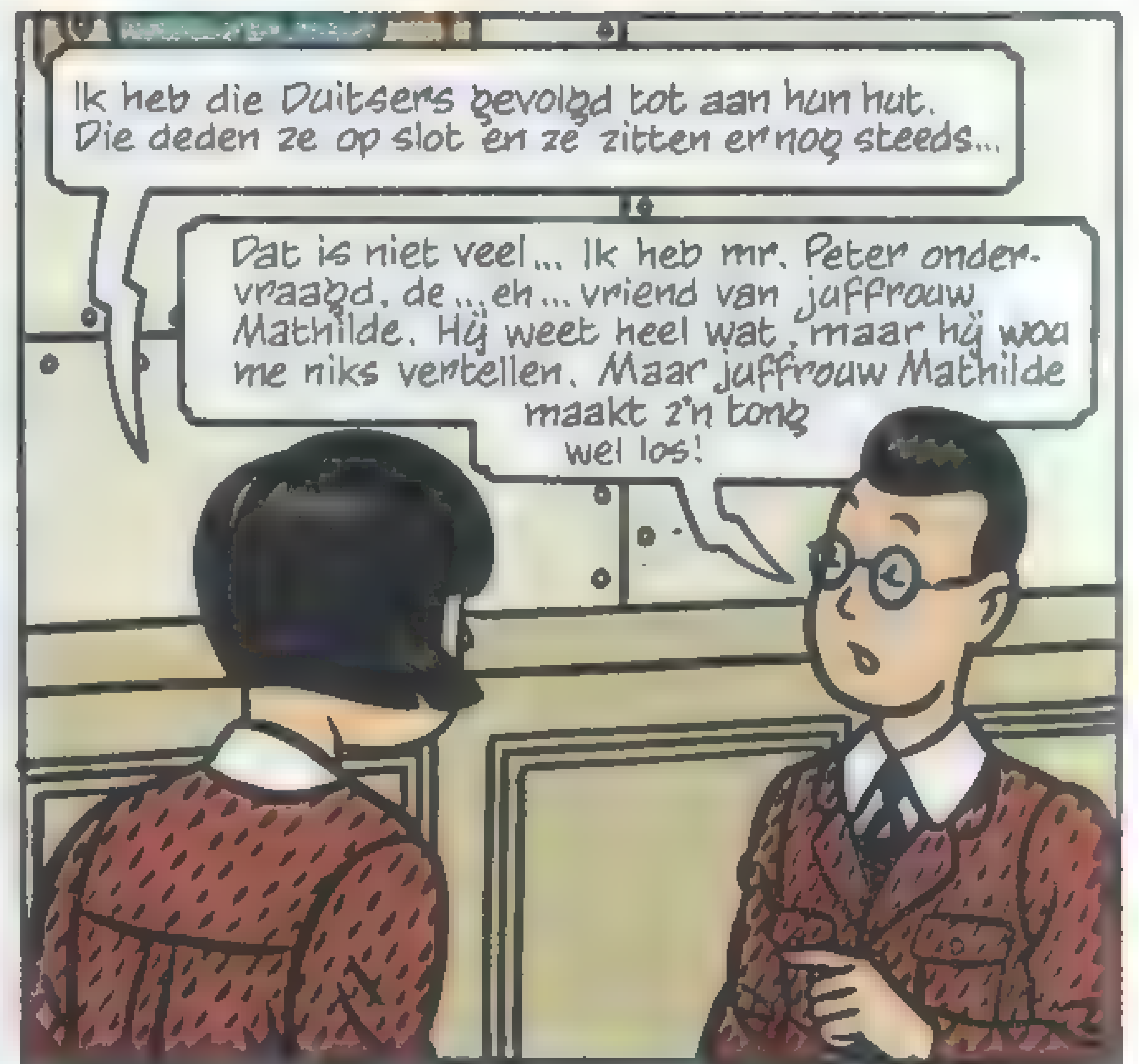

...afgezien van mogelijke complicaties." Tjonge, en de reis begon zo goed! Die Miss Mathilde is echt een schatje. 'k Wou dat ik haar weer zag...

TOOOT! TOOT!

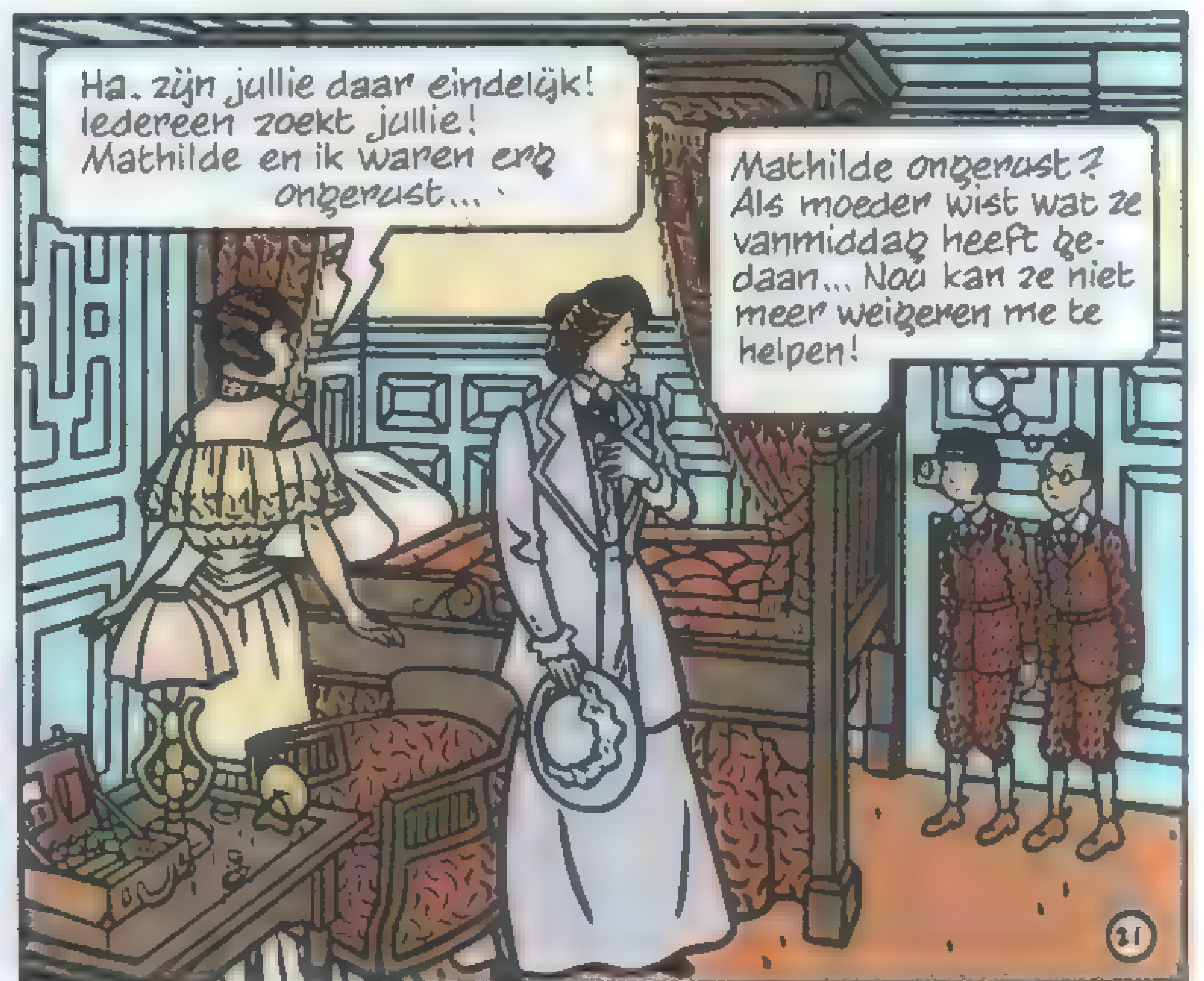

Mylady, excuseer... maar ik maak me ongerust. De kinderen zijn al ruim 'n uur spoorloos!
WAT?! Ik had je toch gezegd ze niet uit het oog te verliezen! Waarschuw de purser, zodat ze vóór etenstijd terug zijn, meisje!... En kom me dan gauw helpen me klaar te maken...

Ben je daar eindelijk! Je bent toch wel iets te weten gekomen ?

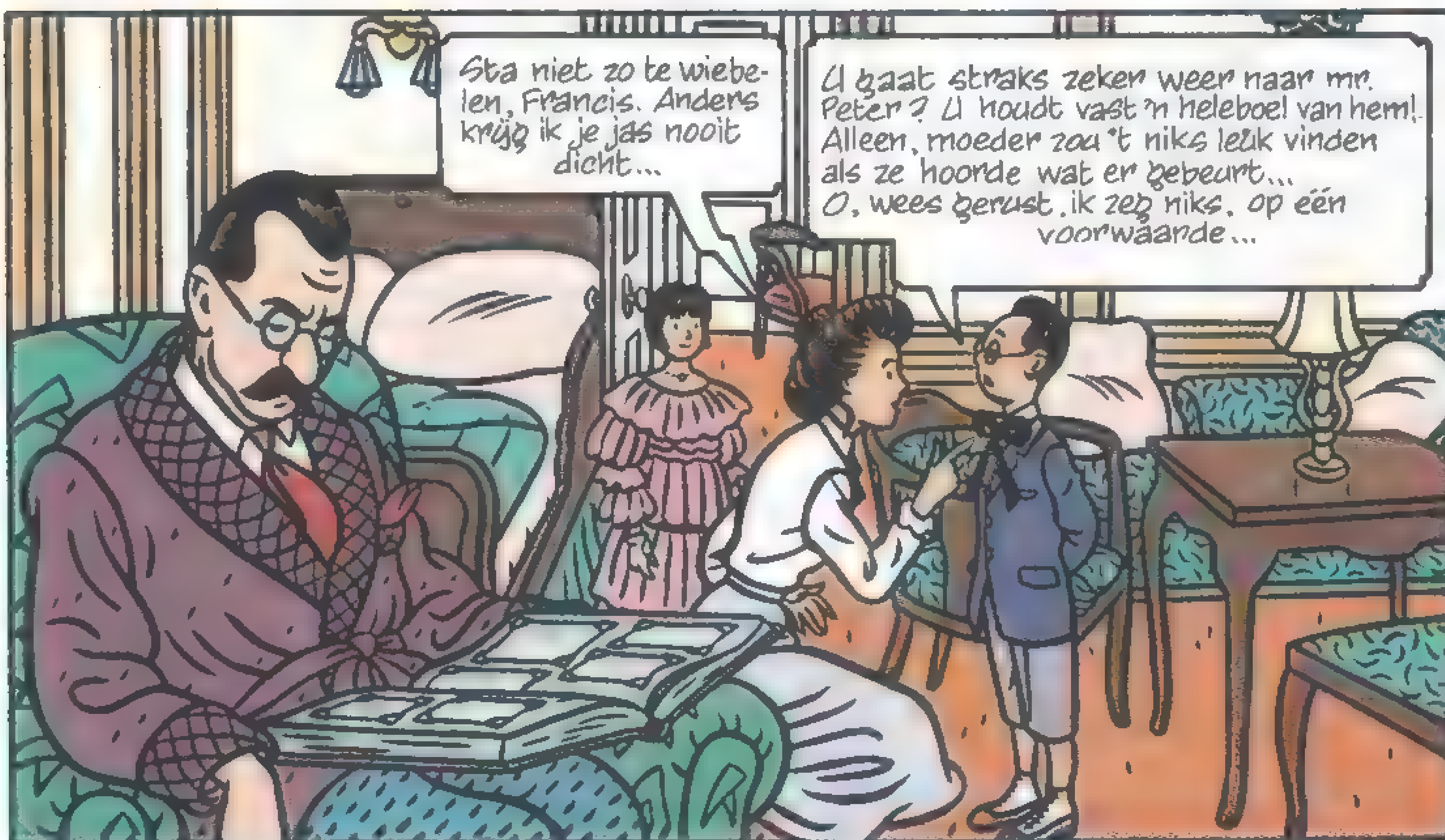

Ik heb die Duitsers gevolgd tot aan hun hut. Die deden ze op slot en ze zitten er nog steeds...
Dat is niet veel... Ik heb mr. Peter ondervraagd, de ... eh ... vriend van juffrouw Mathilde. Hij weet heel wat, maar hij wou me niks vertellen. Maar juffrouw Mathilde maakt z'n tong wel los!

Niemand? Waar zou ze zitten?
Vast en zeker bij moeder. Kom mee!...

Ha, zijn jullie daar eindelijk! Iedereen zoekt jullie! Mathilde en ik waren erg ongerust...
Mathilde ongerust? Als moeder wist wat ze vanmiddag heeft gedaan... Nou kan ze niet meer weigeren me te helpen!
21

Korte tijd later...
Dat partijtje whist duurde en duurde... God weet dat ik de pest heb aan dat spel, maar als diplomaat heb je zo je verplichtingen...
Ongetwijfeld, Malcolm... Oh, wist je maar iets tegen die angsten die me almaar blijven kwellen, die vreselijke voorgevoelens!

Zie je 't nog steeds zo zwart in „Leonor"? Probeer toch van deze droomreis te genieten, drommels!

Sta niet zo te wiebelen, Francis. Anders krijg ik je jas nooit dicht...
U gaat straks zeker weer naar mr. Peter? U houdt vast 'n heleboel van hem! Alleen, moeder zou 't niks leuk vinden als ze hoorde wat er gebeurt... O, wees gerust, ik zeg niks, op één voorwaarde...

Pestkereltje!

's Avonds laat gaan de passagiers weer naar hun hut...
Je moet toch toegeven dat 't een geslaagde avond was. Voor een zeeman heeft die Smith veel gevoel voor humor!

De nieuwe Engelse ambassadeur en de gezagvoerder kunnen blijkbaar goed met elkaar opschieten!

Die kapitein Smith likt de zolen van de Engelse ambassadeur!

Die Lady Leonor lijkt nogal verward. Toch hadden haar laatste gedichten in de London Magazine wel iets charmants...
Je kunt gaan, James!

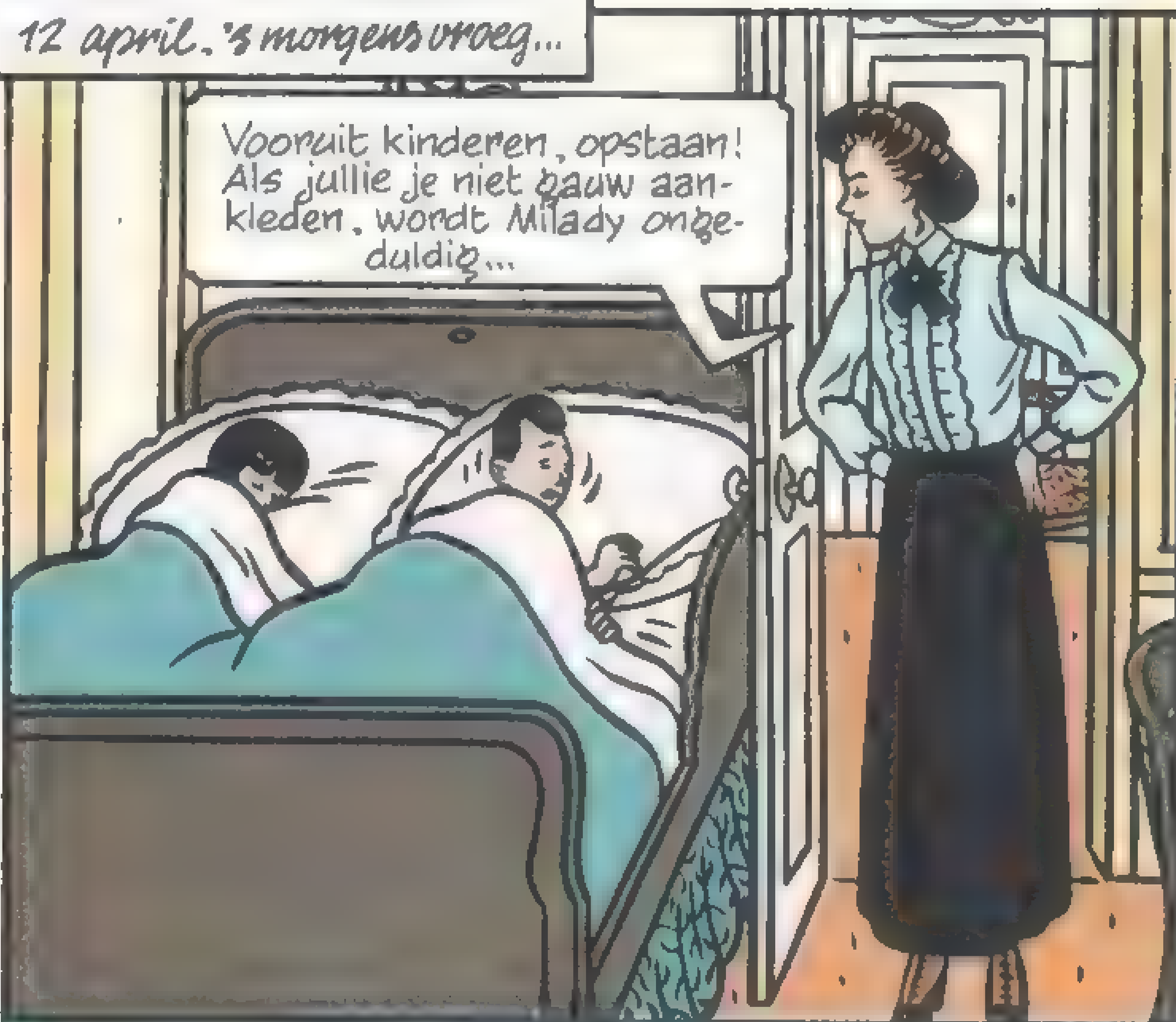

Zo, ze is vertrokken! Nu maar hopen dat ze die telegrafist aan 't praten krijgt...
KLAK

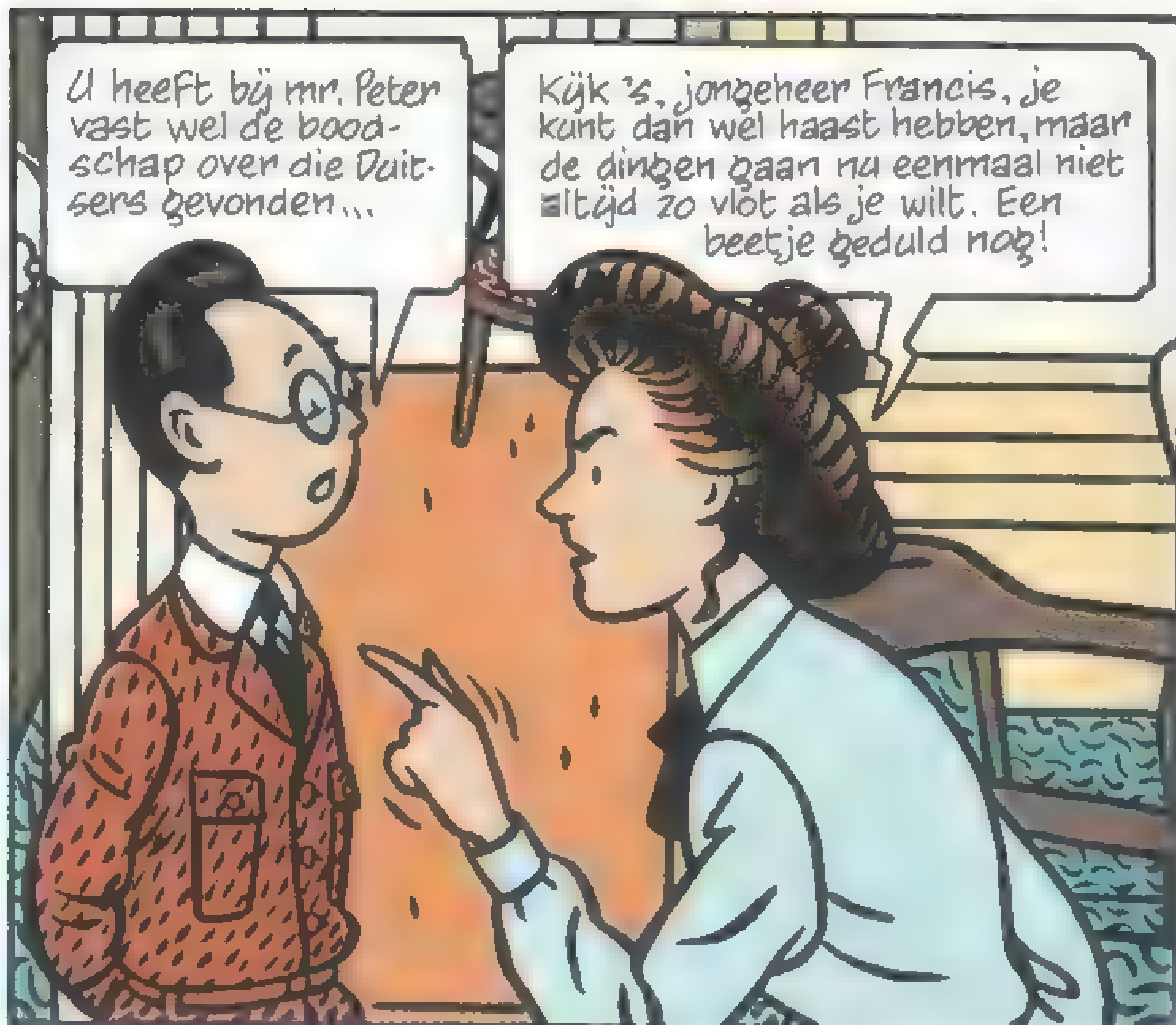

Ah, die draadloze telegrafie [redacted] prachtig!
Oh Peter, ik vind 't zó meeslepend!...

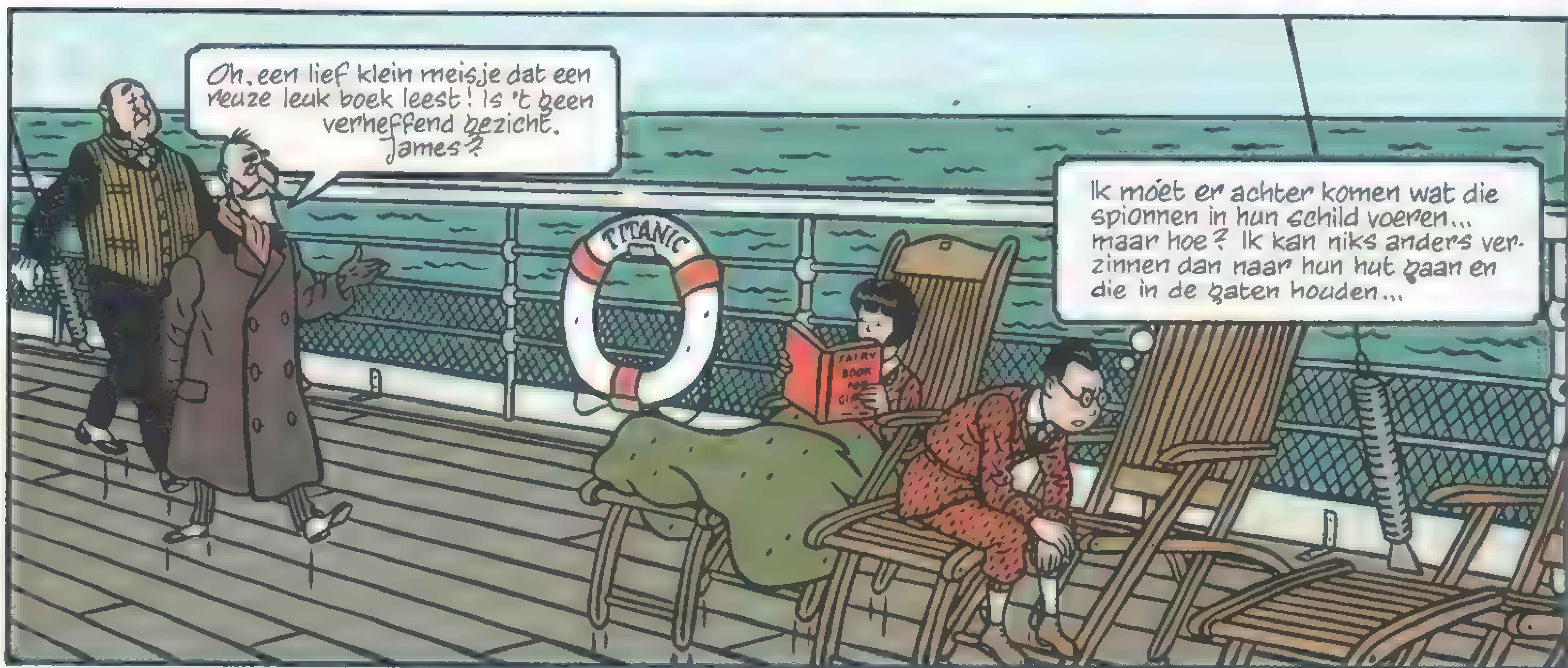

Kom mee, Mathilde, dan geef ik je meteen een demonstratie!

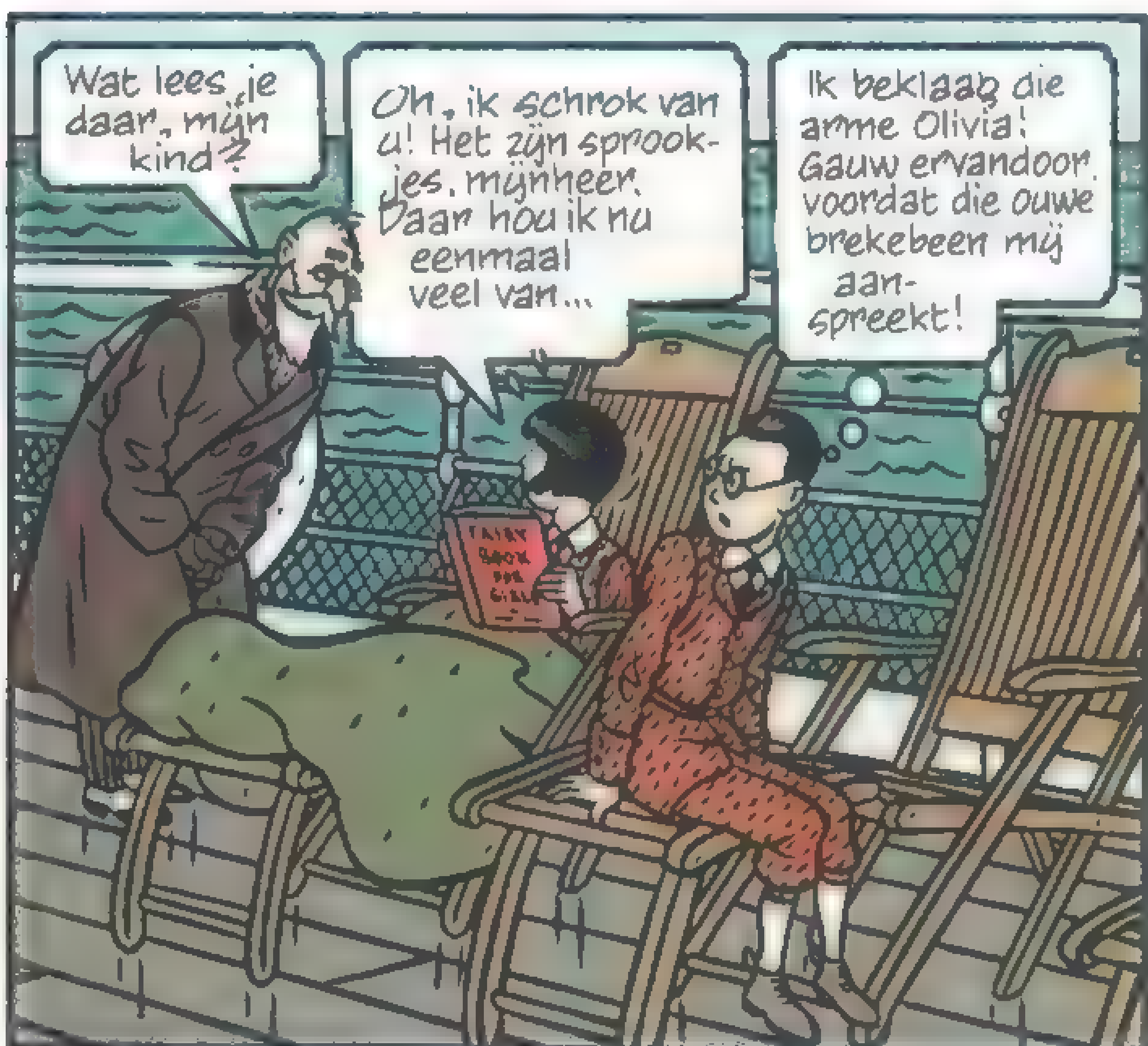

Met al die sjieke lui aan boord krijg je zeker aardig wat geheimen te horen?
Eerder zelfs dan kapitein Smith, schoonheid! Als ik je eens vertel dat we geheime agenten aan boord hebben...

Ach Peter, kom nou!
Ja, echt waar! En ik kan je wel vertellen dat er nog heel wat trammelant komt bij de grote pieten van de eerste klasse!

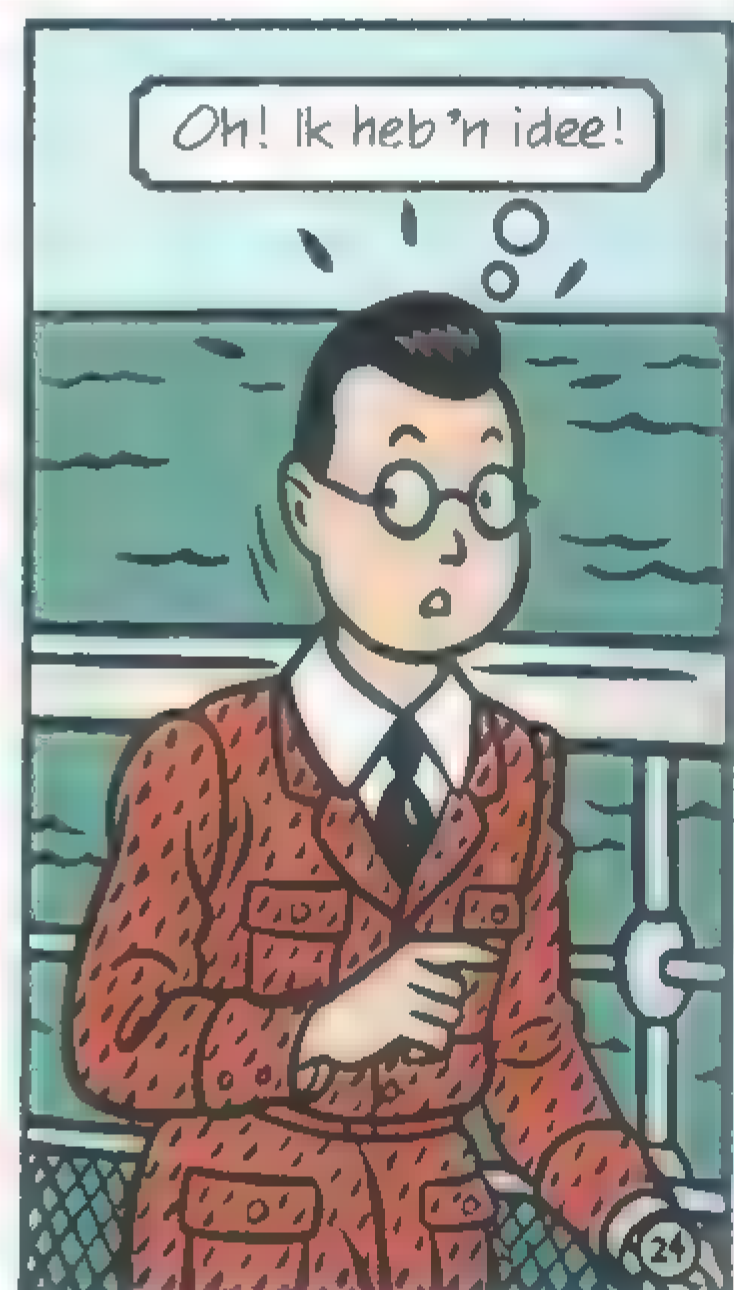

12 april. 's morgens vroeg...
Vooruit kinderen, opstaan! Als jullie je niet gauw aankleden, wordt Milady ongeduldig...

U heeft bij mr. Peter vast wel de boodschap over die Duitsers gevonden...
Kijk 's, jongeheer Francis, je kunt dan wel haast hebben, maar de dingen gaan nu eenmaal niet altijd zo vlot als je wilt. Een beetje geduld nog!

Oh, een lief klein meisje dat een reuze leuk boek leest! Is 't geen verheffend gezicht, James?
TITANIC
Ik moet er achter komen wat die spionnen in hun schild voeren... maar hoe? Ik kan niks anders verzinnen dan naar hun hut gaan en die in de gaten houden...

Wat lees je daar, mijn kind?
Oh, ik schrok van u! Het zijn sprookjes, mijnheer. Daar hou ik nu eenmaal veel van...
Ik beklaag die arme Olivia! Gauw ervandoor voordat die ouwe brekebeen mij aanspreekt!

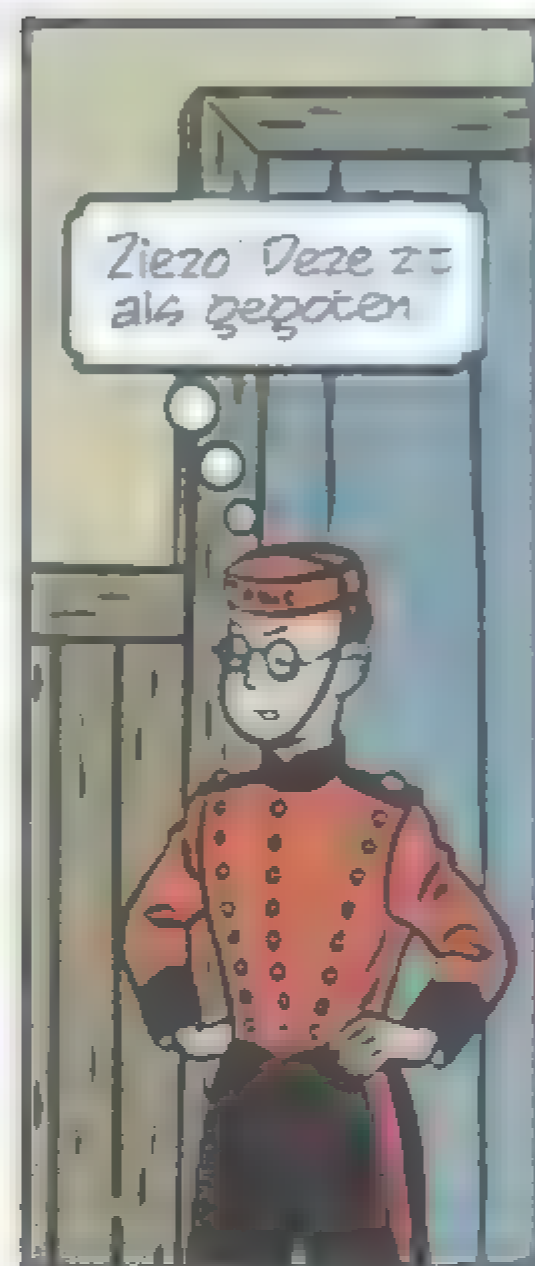

Oh! Ik heb 'n idee!
24

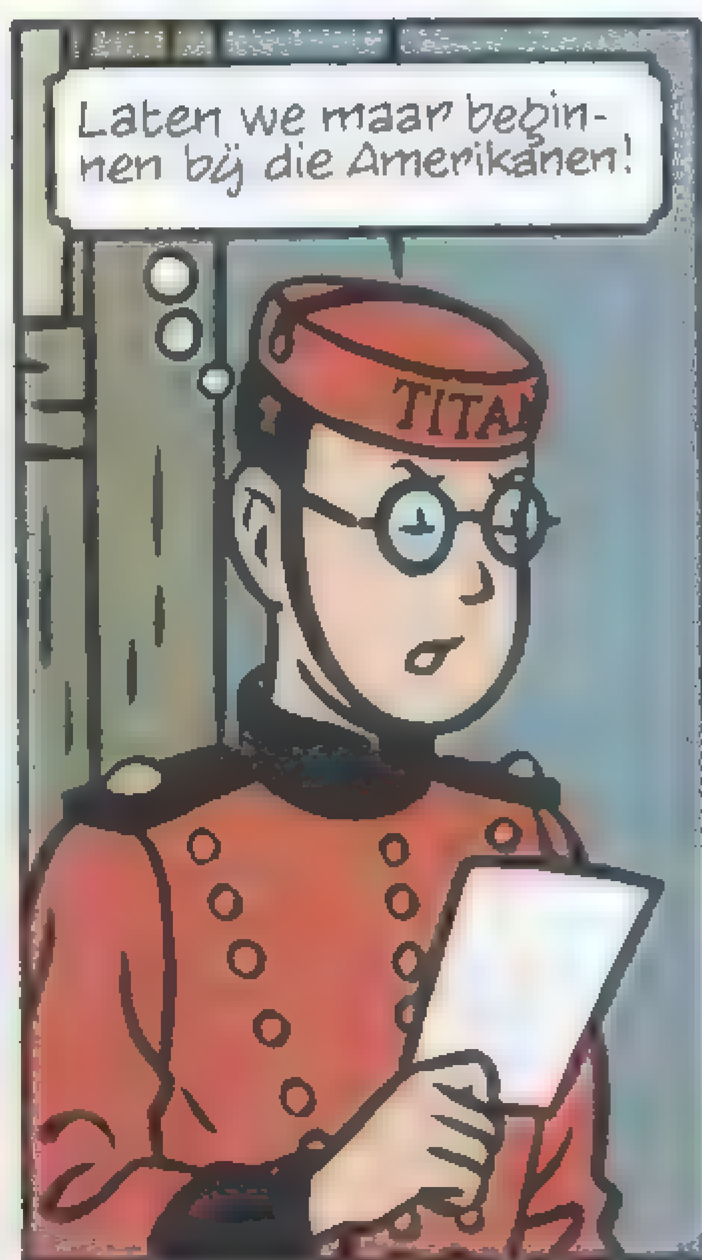

Zeg, als ik je tien pence geef, kun je me dan aan zo'n pak helpen zoals jij aan hebt? Je krijgt 't binnen een uur terug.

Dat... eh... 't kan echt niet... Maar voor tien pence... 't Valt wel te regelen! Komt u maar mee.

Er zal er wel een bij zijn in uw maat ...

Ziezo! Deze zit als gegoten

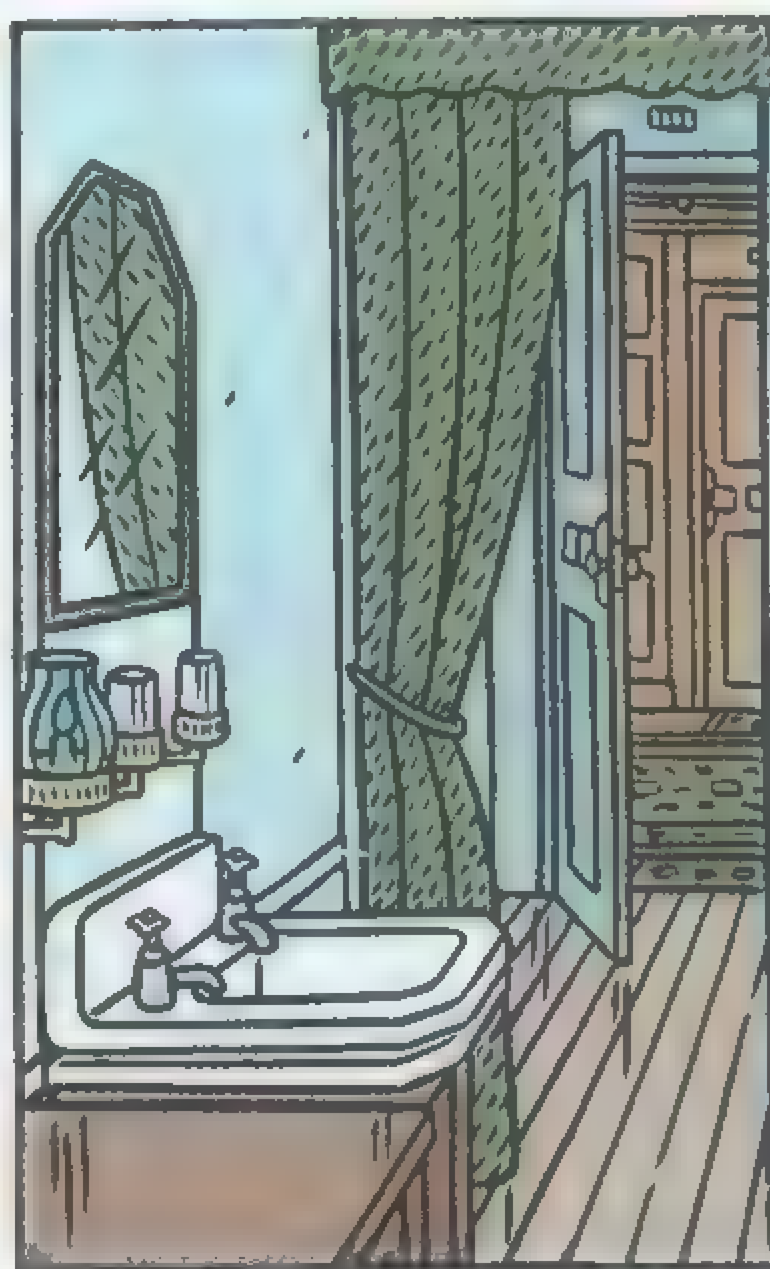

O ja, nog iets: kun je voor nog eens tien pence een passagierslijst voor me vinden?

Laten we maar beginnen bij die Amerikanen!
TITA

En dus, even later...
Ik heb in Mark Twain gelezen dat Amerikanen aan de lopende band whisky drinken...
TOC TOC

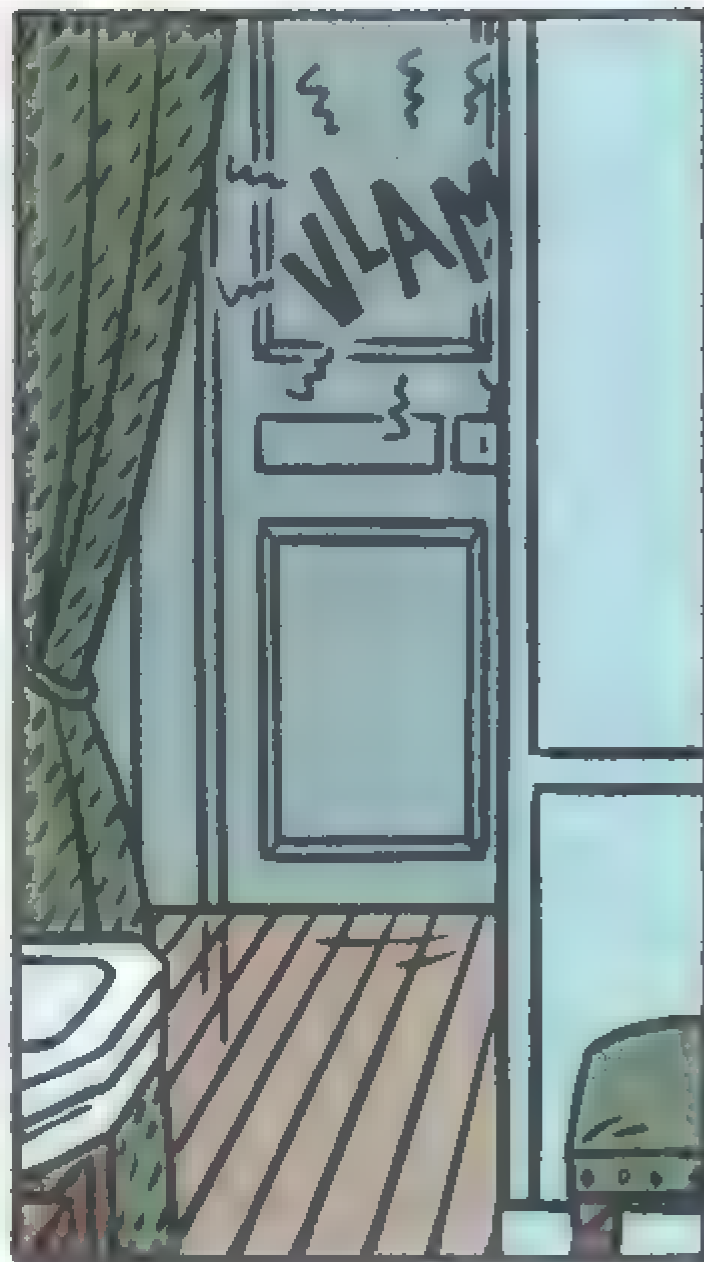

Wat is er? niets
Wij hebben besteld...

Ach, dat zal die verduivelde Engelse ambassadeur wel hebben laten brengen... Die is zeker bang dat we van dorst omkomen, nu we van hem in onze hut moeten blijven!

Zet maar neer...
...en zeg de steward dat we voor het diner ganzelever en champagne willen hebben, jochie. Hè! Hè!
25

VLAM

...Hell! De Engelse vrienden van de Kaiser hebben ons mooi beet: wij zitten hier, en die moffen paraderen gewoon over het dek! We moesten dat kamerarrest maar vergeten, Marshall...

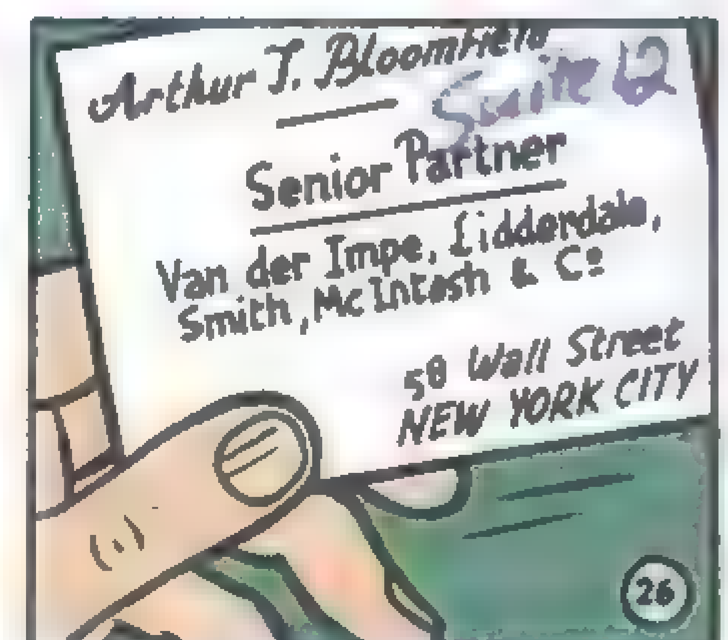

Ja, de geheime plannen die we in de Wilhelm Strasse achterover hebben gedrukt, kunnen we niet in dat boek laten zitten. Straks glipt Bloomfield ons nog tussen de vingers door, en dan...!

Ik heb genoeg gehoord! Nu gauw weg, voordat ze me in de gaten krijgen...
TITAN

Kort daarna...
Waar zat je toch, Francis? Ik werd al ongerust!

Ik ben goed opgeschoten terwijl jij zat te niksen. We moeten nu zo gauw mogelijk een zekere Bloomfield zien te vinden.

Bloomfield, zei je? Kijk, dit bewijst dat ik m'n tijd echt niet heb verprutst.
FAIRY BOOK

Arthur T. Bloomfield
Suite 12
Senior Partner
Van der Impe, Lidderdale, Smith, Mc Intosh & Co
58 Wall Street
NEW YORK CITY
26

Dus het was dat ouwe heerschap dat tegen je aan begon te praten!!... Kom mee, ik leg 't je onderweg wel uit...

...en het is een erg aardige mijnheer die boeken verzamelt...
We zijn er! Vergeet vooral niet te doen wat ik je heb gezegd! Dit is een zaak van het grootste belang!

Ik... We komen voor Mr. Bloomfield, alstublieft!
Mr. Bloomfield ontvangt niet.

Laat maar binnen, James! Is dat niet dat lieve kleine meisje ?...

Oh! Je hebt een vriendje meegebracht! Laat me eens raden – ben jij niet de zoon van Mrs. Leonor Albany, die buitengewone dichteres? Welkom in het koninkrijk der boeken, jonge vriend!...

Kom! Ik zal jullie het achtste wereldwonder laten zien!

Een half uurtje later...
...en zo, lieve kleine, sleepte ik 'm op die veiling in de wacht... Zo'n uniek exemplaar kon ik me toch niet laten ontgaan...

Maar waar is Francis nou gebleven?

Ik keek nog even naar dat... dat prachtboek!
17

Grandioos! Dank zij jou, 'Livia, heb ik die documenten kunnen bemachtigen... Wat een bof dat die oude heer zo op je viel!
Oh! Zoiets mag je niet zeggen, Francis. Mr. Bloomfield is echt reuze charmant.

Een boekengek! Geef mij maar avonturiers!

Kijk!... Om deze stukjes karton zitten die Duitse spionnen nog achter die twee Amerikanen aan...

Oh! Pas op, daar heb je Miss Ma...

Wat doen jullie hier toch? Milady is allang op de brug. De fotograaf van de Herald Tribune wordt straks nog ongeduldig!

Wat houdt Francis daar verstopt? Die jongen heeft vast iets dat de moeite waard is!

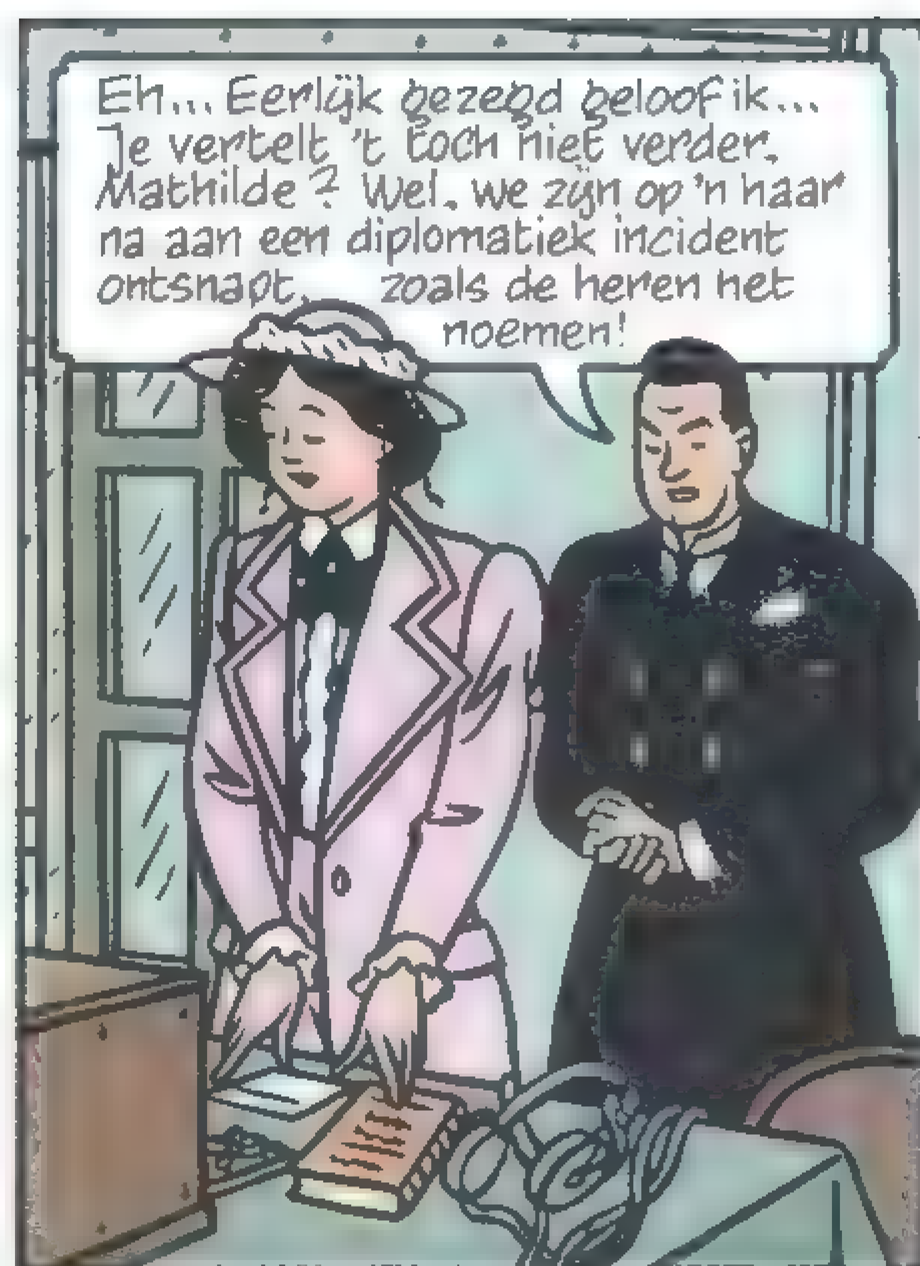

TOK TOK
Ha, Mathilde! Heerlijk je te zien! Kom erin, ik ben alleen.

Laat eens kijken... Oho, je houdt van liefdesromans...

Ja, 't is eens wat anders dan de angst van Milady en de saaiheid van Sir Malcolm...

Hij was trouwens zichtbaar nerveus door een telegram uit Washington... Zeg 'ns, Peter, er is toch zeker niets ernstigs aan de hand?

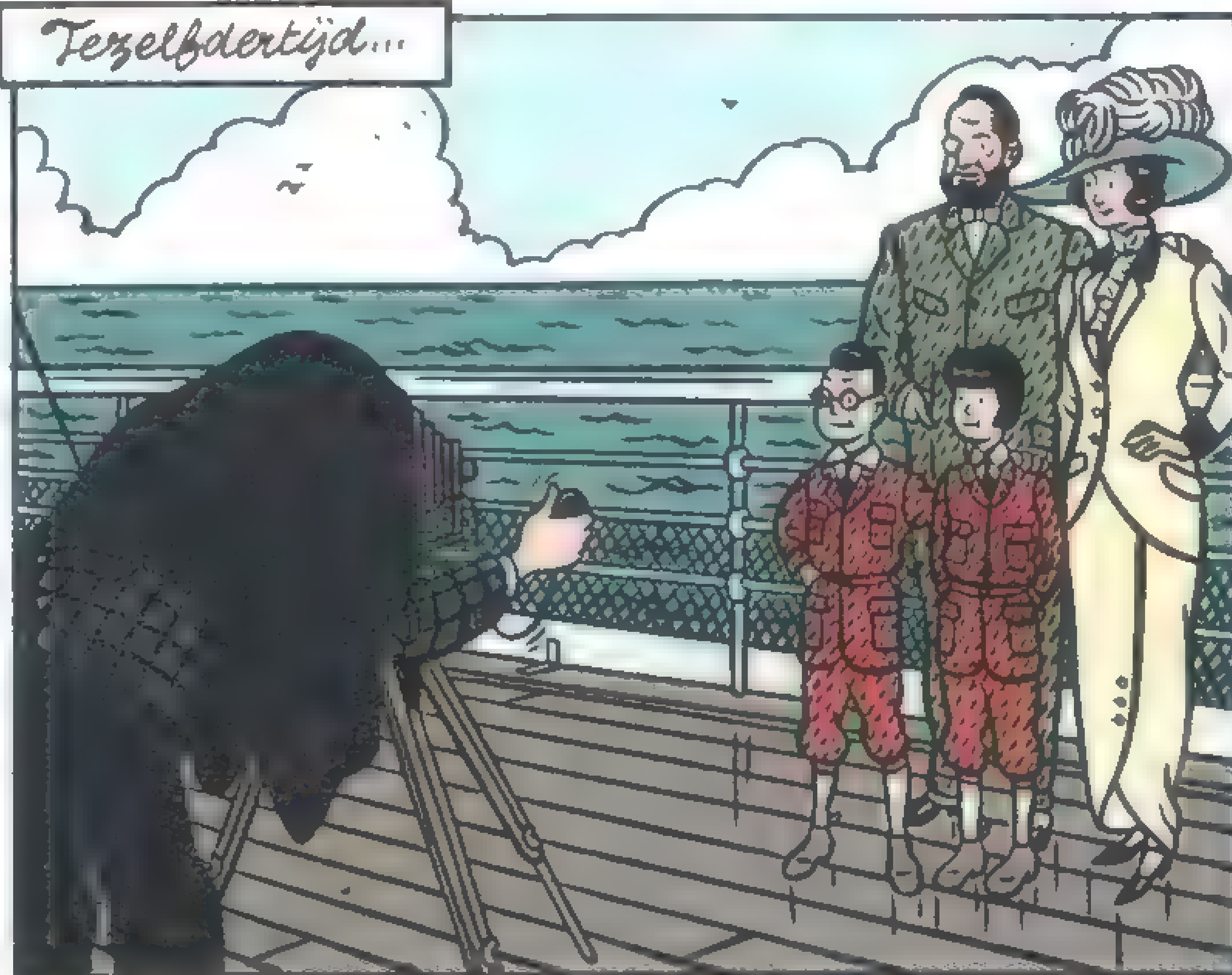

Eh... Eerlijk gezegd geloof ik... Je vertelt 't toch niet verder, Mathilde? Wel, we zijn op 'n haar na aan een diplomatiek incident ontsnapt, zoals de heren het noemen!

Echt waar?

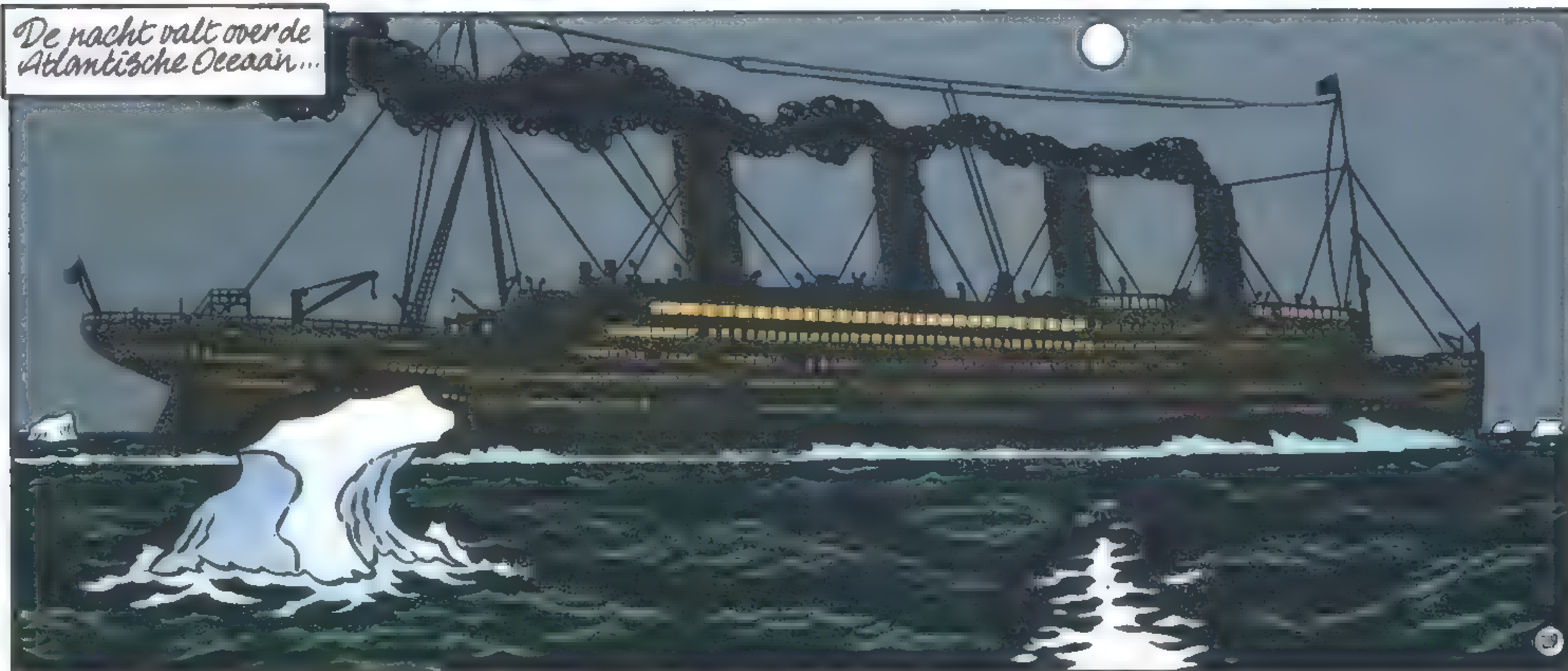

Maar dat soort dingen gaat ons niet aan, lief... ... Het belangrijkste is dat wij samen zijn, hier op dit schip... Vind je ook niet?...

Tezelfdertijd...

In de hut van de kinderen...
Kijk, meer kon ik niet vinden... Je krijgt nu echt niets meer van me, Master Francis...

De nacht valt over de Atlantische Oceaan...

Oh Daddy, heeft u die ijsbergen gezien?
Ja, het water is hier ijskoud... Kom, hoog tijd dat jij in je bed komt.

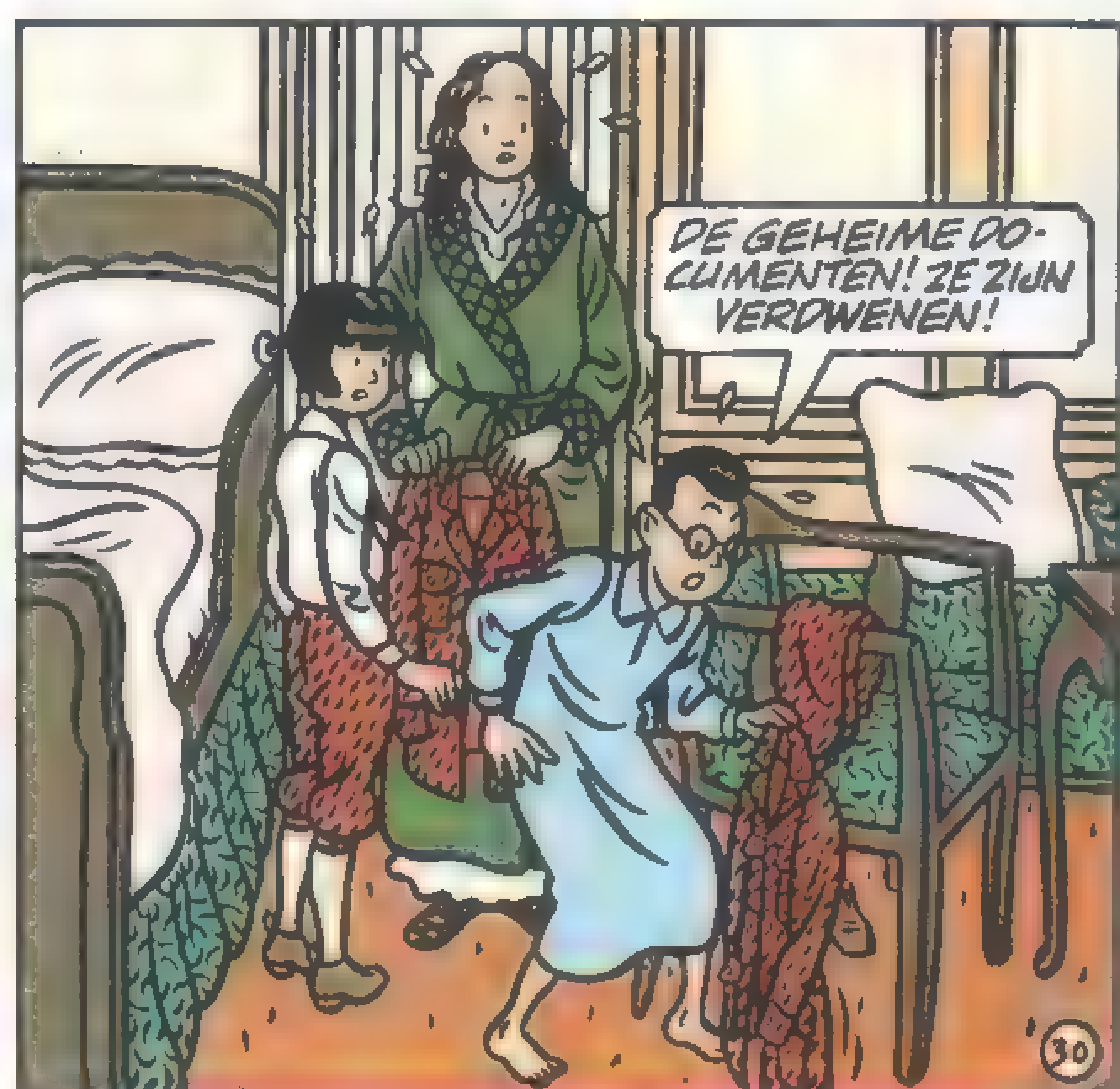

Later die nacht...
Goed werk, Marlitt!
We zijn je erg dankbaar hiervoor.

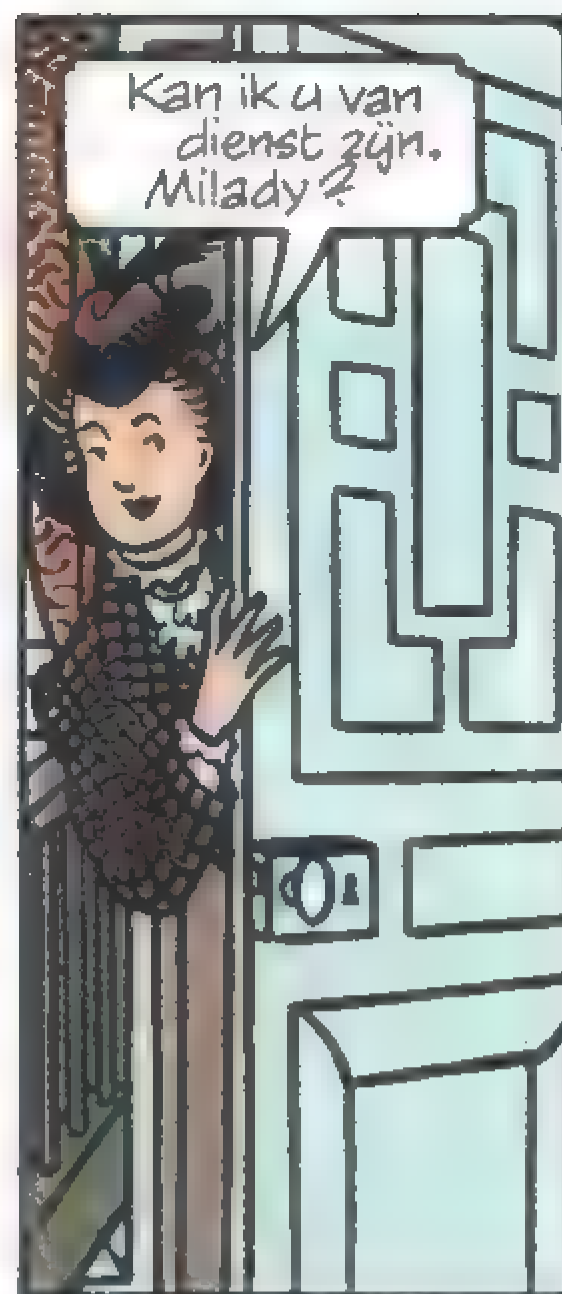
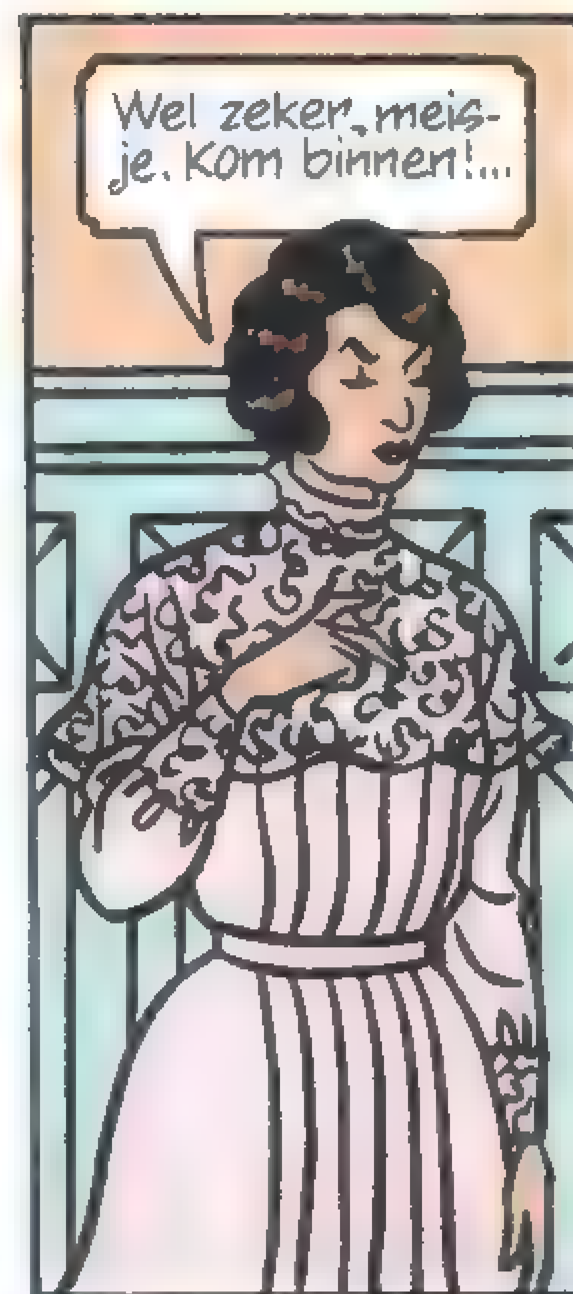
De uren verstrijken...
Ik doe geen oog dicht! Dat eeuwige gedonderjaag tussen die geheime diensten stort ons vroeg of laat nog in een oorlog... Als er geen diplomaten waren om de zaken recht te breien...

Het was fout de kracht van de slaap te onderschatten... van de slaap en van de droom... Ik was verblind door mijn kinderlijke verering, maar door die droom zie ik het opeens...

De Titanic was niet het graf van een held, maar van een verrader! Mijn eigen vader! Hoe KON hij?!

Waar waren we gebleven? O ja, toen ik op de 13e wakker werd...

DE GEHEIME DOCUMENTEN! ZE ZIJN VERDWENEN!
30

Dat is idioot! Wie kan hier zijn binnengedrongen ?!
Wat verzin je nou weer, Master Francis? Weer een van je kuren? Kleed je nou eerst maar eens aan...

Kan ik u van dienst zijn, Milady?

Wel zeker, meisje. Kom binnen!...

Sinds we aan boord van dit schip zijn, zijn je gedachten elders, lijkt 't wel! Ik ben verre van tevreden over je... Wat lees je daar?

Ah, ik zie het al... Zo'n sentimenteel romannetje, waar je hoofd van op hol slaat...
E. MARLITT
Elizabeth met de GOUDEN LOKKEN
TRAUM VERLAG

Marlitt? Marlitt... Maar... dat is de codenaam van die verbindingspersoon van de Duitsers aan boord van de Titanic!... Zou mijn vader dan toch niet...

DRIING!
Als 't Francis is met z'n getob, hou het dan kort!

Olivia... Zegt de naam 'Marlitt' jou iets?

Ja. Eugenie Marlitt... Een Duitse schrijfster van rond de eeuwwisseling... Ze heeft een hele stapel van die zoetelijke romannetjes op haar naam... Je bent kennelijk nog steeds in je verleden aan het wroeten!

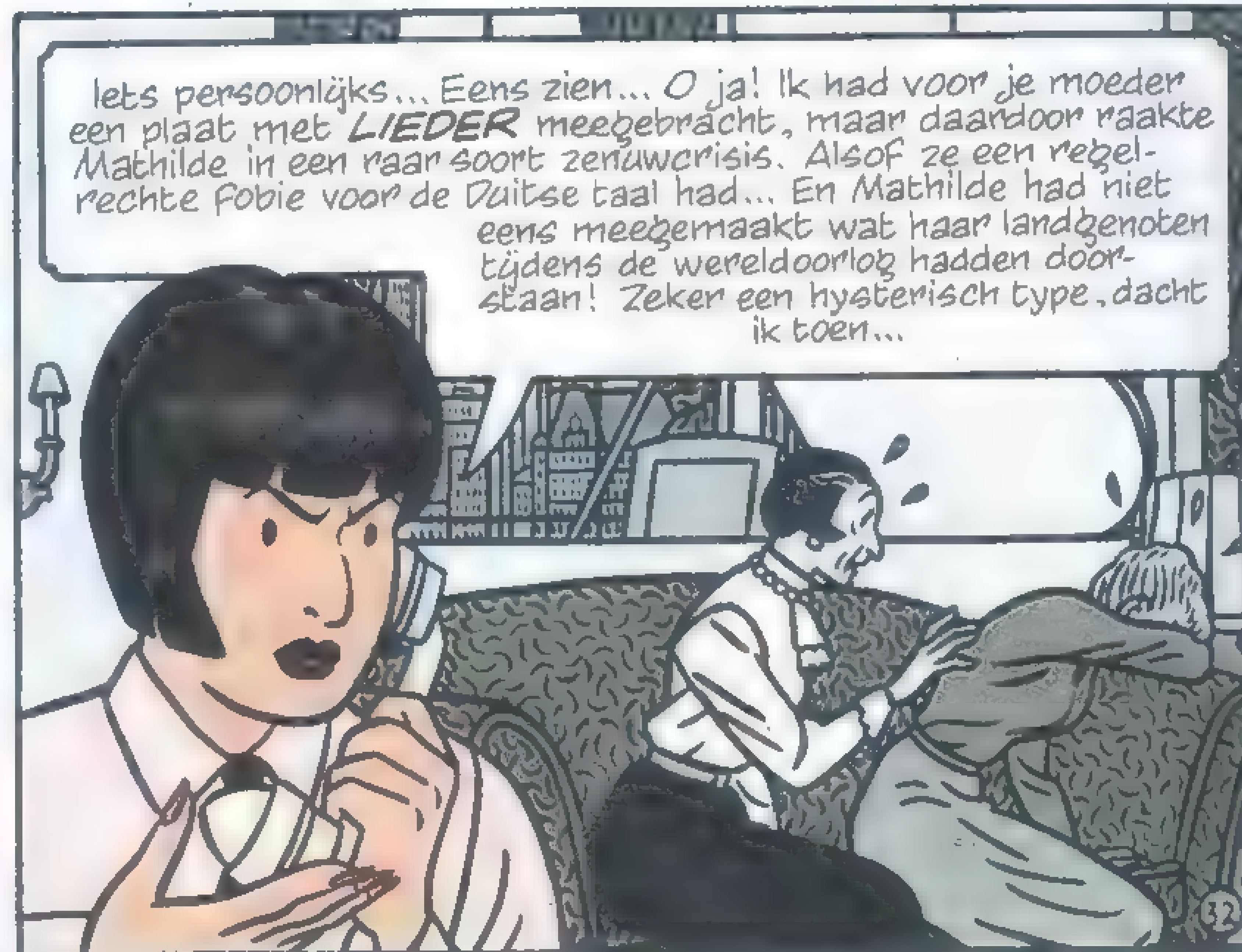

Ja 'Livia, dat kun je wel zeggen... Zeg, jij hebt Mathilde toch ook gekend, mama's Franse kamermeisje in New York?

Ja, ik zag haar in '38, toen ik mijn eerste Amerikaanse contract met Scribner's tekende. Dat was ook de enige keer dat ik Lady Leonor ontmoet heb. Maar je weet toch dat Mathilde voor je moeder méér was dan een kamermeisje! Ze is haar gezelschapsdame geweest sinds je moeder na de dood van Sir Malcolm definitief in haar geboortestad bleef...

Is er in de herinnering die je aan Mathilde hebt, nog iets dat je speciaal was opgevallen?

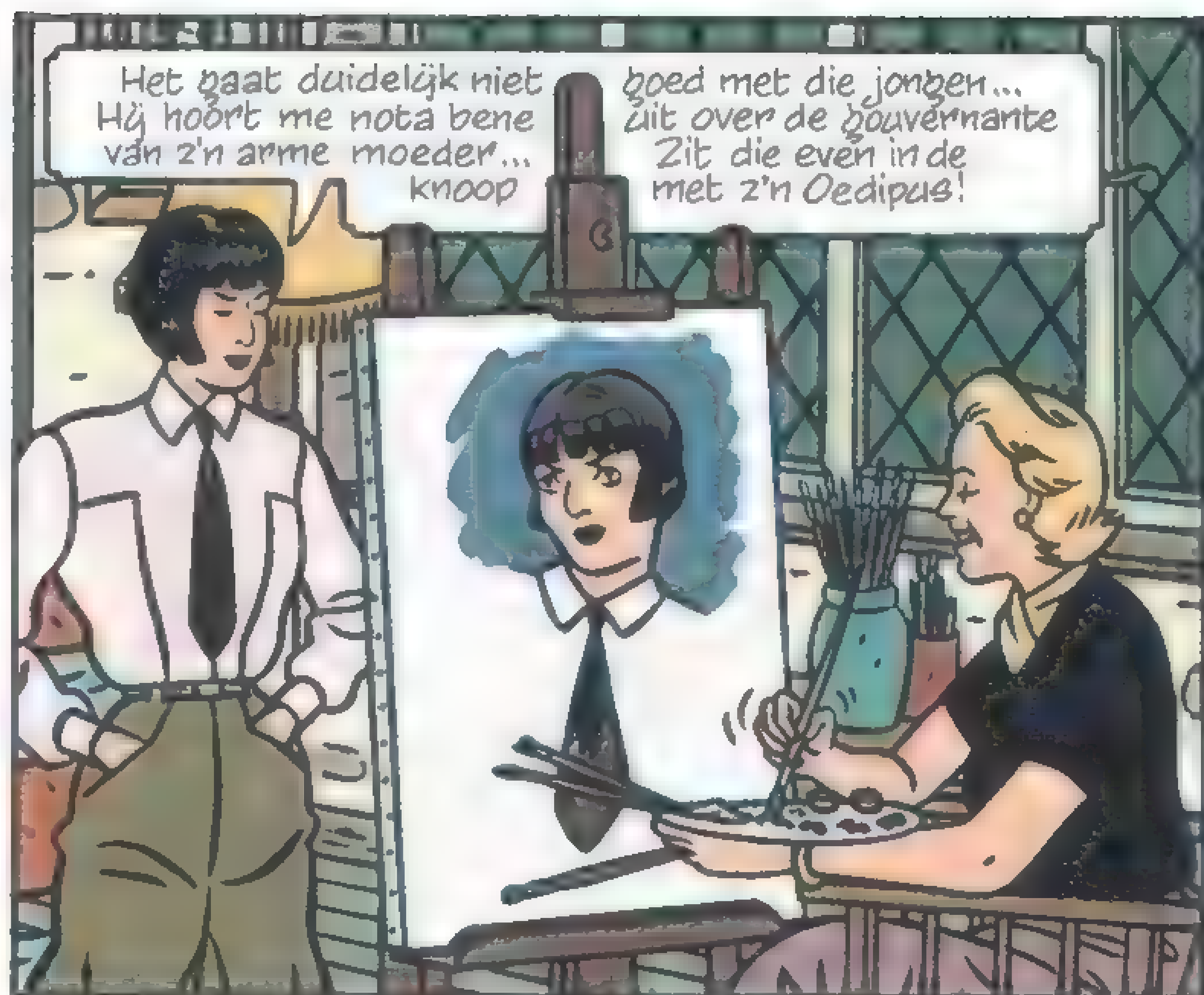

Echt Francis, ik zie niet in wat... Nou, haar toewijding aan je moeder misschien, of aan jouzelf...

Zeker, zeker, maar ik bedoel meer iets van haar persoonlijk!... Denk 'ns goed na, Olivia...

Iets persoonlijks... Eens zien... O ja! Ik had voor je moeder een plaat met LIEDER meegebracht, maar daardoor raakte Mathilde in een raar soort zenuwcrisis. Alsof ze een regelrechte fobie voor de Duitse taal had... En Mathilde had niet eens meegemaakt wat haar landgenoten tijdens de wereldoorlog hadden doorstaan! Zeker een hysterisch type, dacht ik toen...
32

Precies zoals ik dacht, dus... Sorry, Olivia, maar ik hang op... Ik moet verder met mijn... mijn onderzoek.

Je onderzoek?! Wat heb je toch, Francis?
Dat leg ik je nog wel uit. Ik ben er nu bijna uit.

Het gaat duidelijk niet goed met die jongen... Hij hoort me nota bene uit over de gouvernante van z'n arme moeder... Zit die even in de knoop met z'n Oedipus!

Dus toch niet u, Sir Malcolm... MATHILDE was 't! Zij en niemand anders was Marlitt, de mysterieuze "agent" van de Duitsers! Door het waas van twijfel rond uw dood werd zij van alle verdenking gezuiverd...

De ondergang van de Titanic maakt 't natuurlijk belachelijk aan diegenen die in dit drama een rol speelden, het predikaat "schuldig" of "onschuldig" te willen toekennen...
Omdat ze een vrouw was, heeft Mathilde die ramp overleefd, maar in haar ziel is ze tot haar dood toe wroeging blijven meedragen...

Pff, wat een opluchting... Mijn vrienden zullen hun ogen niet geloven... Ze zullen denken dat die ouwe brombeer van een Albany 'n ander mens is geworden!

Die whisky is lauw! Maar met een paar ijsblokjes kan ik de draad van het verhaal vast wel weer terugvinden...

Dank je, Wang.

Op die noodlottige 14e april...
33

Wat heb je nu weer laten vallen, James? Je bent ook zo onhandig!
Maar, maar... ik heb niets aangeraakt, Mr. Bloomfield... Het was alsof het schip ergens tegenop botste...

WAT! Maar sapperloot, wat sta je daar nou? Kijk of met onze schat nog alles in orde is!

Wat is er loos, Rank? Proberen die vervloekte Teutonen soms onze deur op te blazen?

Hoorde je dat lawaai, Livia?... We hebben vast een ander schip geraakt!

Wat is dat toch voor een rumoer, Smith?
Vast en zeker niets ernstigs, Sir...

Milady, een ijsberg, hoorde ik!!
NEE! NEE! K-komt die vreselijke nachtmerrie dan toch uit? Nee, ik kan 't niet geloven!

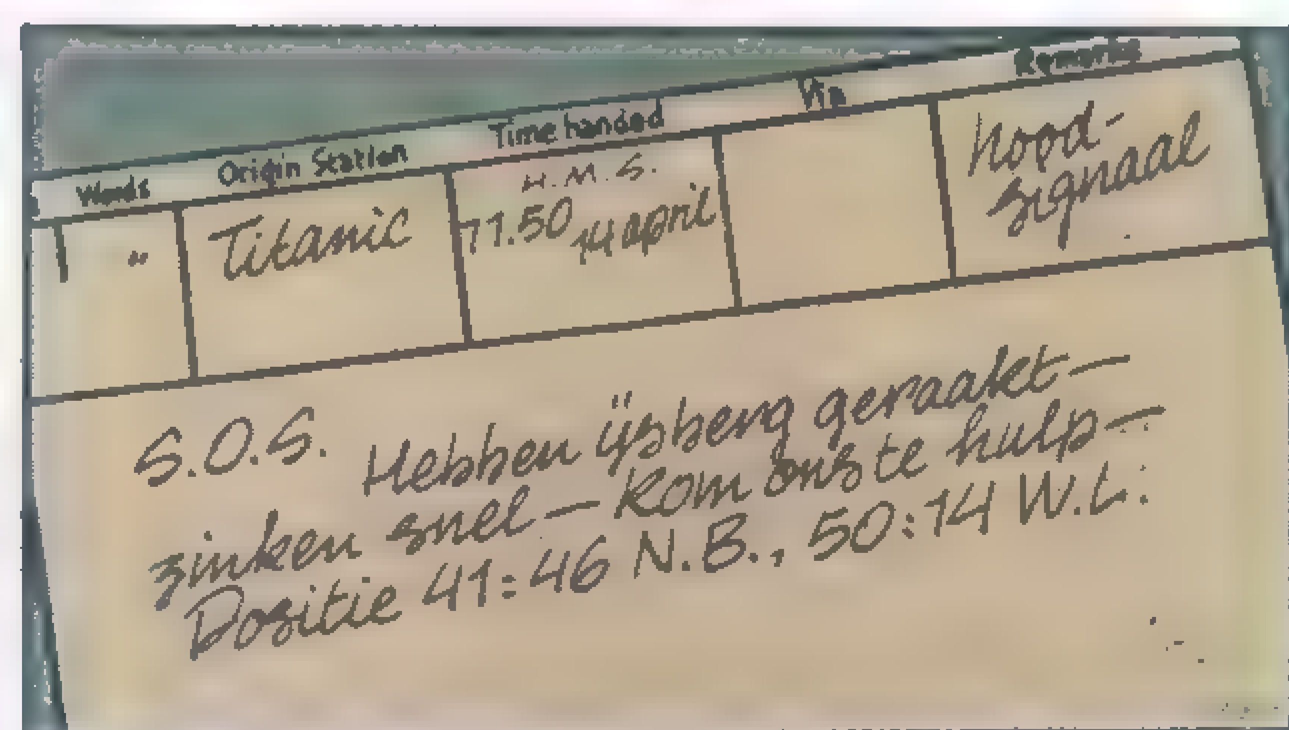

Commandant, we zinken!!
34

Mijn God, Leonor! De kinderen!

DADDY! DADDY! WE ZINKEN!!

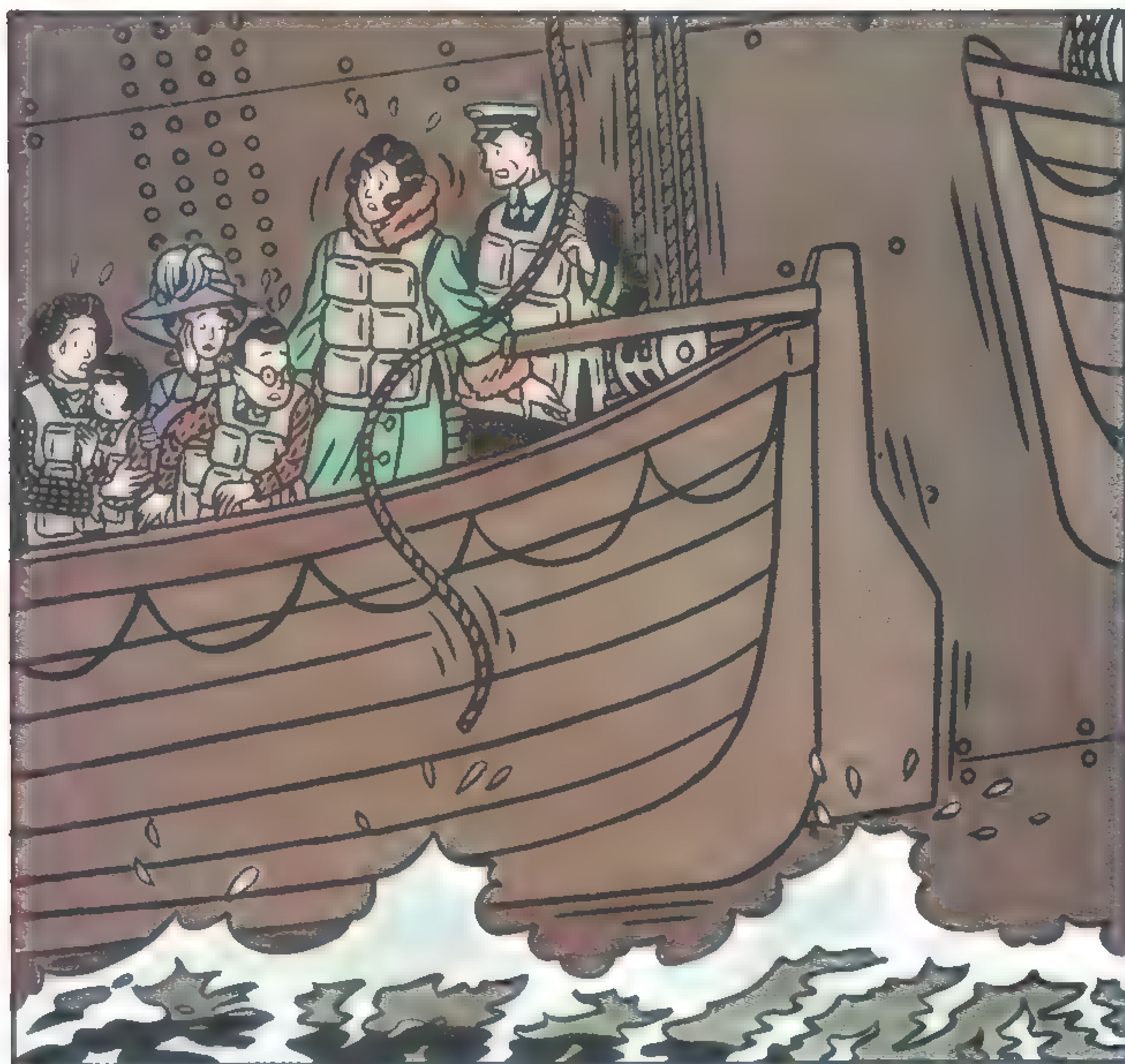

Vlug, maak je klaar! Er is niet genoeg ruimte voor iedereen. Commandant Smith zei me net dat de reddingsboten maar de helft van de passagiers kunnen bergen...

Words
Origin Station
Time handed
Via
Remarks
1
Titanic
H.M.S.
11.50 14 april
Nood-signaal
S.O.S. Hebben ijsberg geraakt — zinken snel — Kom ons te hulp — Positie 41:46 N.B., 50:14 W.L.

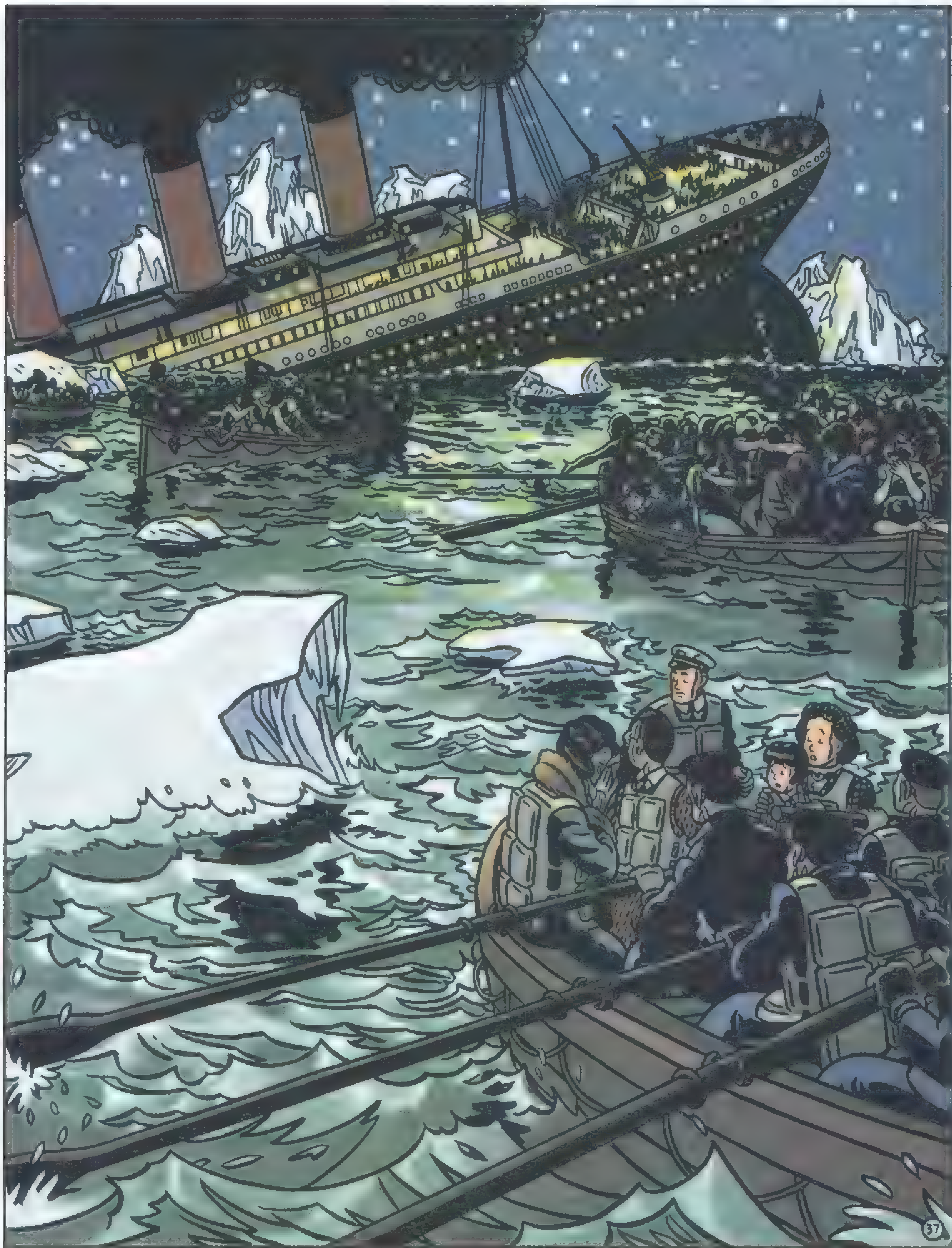

IEDEREEN NAAR DE BOTEN! VROUWEN EN KINDEREN EERST VAN BOORD!!

Jij gaat met Mathilde en de kinderen... Ik zou van mijn rang kunnen profiteren om de plaats van 'n vrouw of 'n kind in te nemen, maar dat wil ik niet...
Oh!... Mr. Bloomfield!

Sir...
Ga maar, James. Ik blijf. Ik kan m'n oude metgezellen niet in de steek laten!

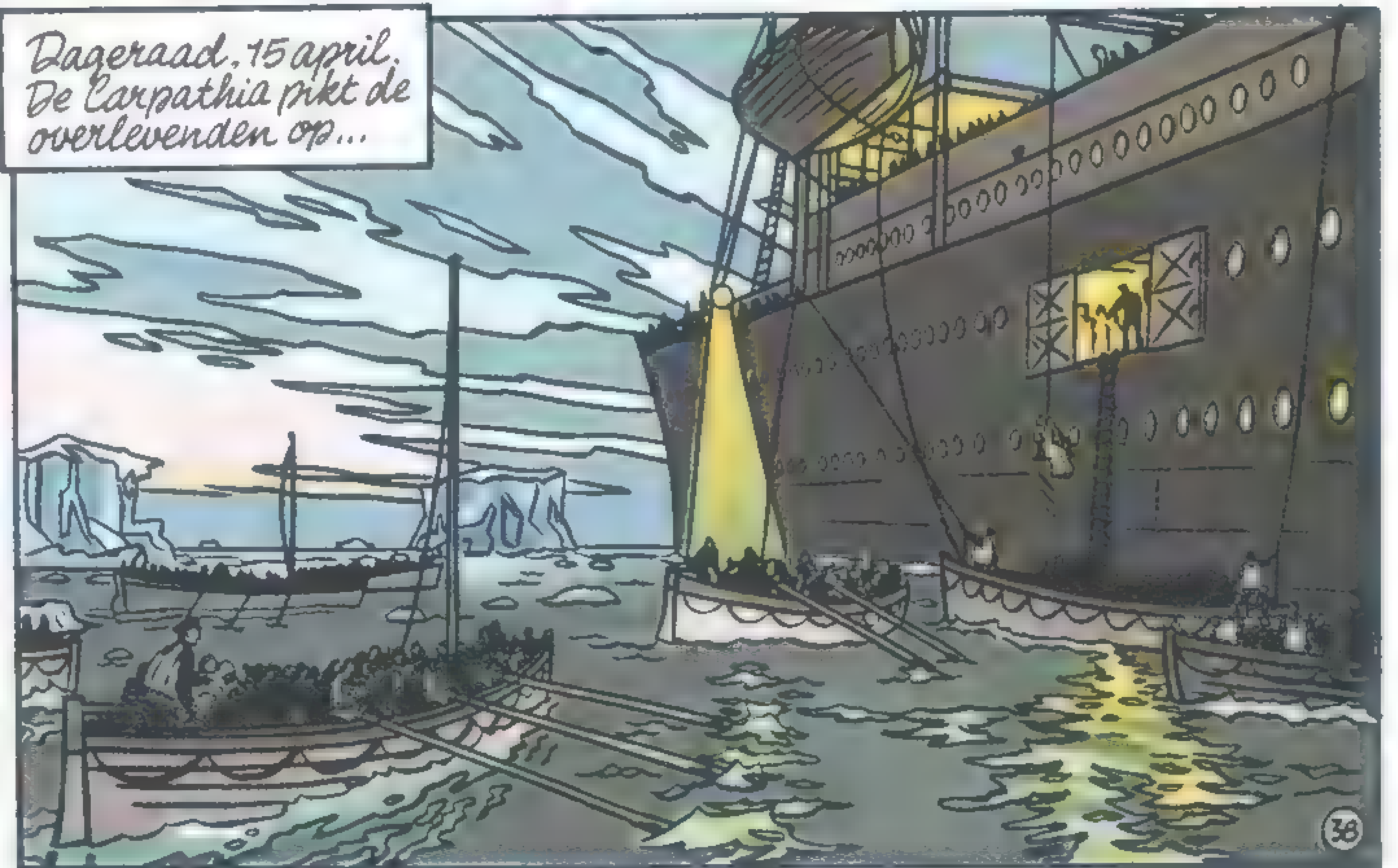

Als Mathilde nou maar gered wordt...
36

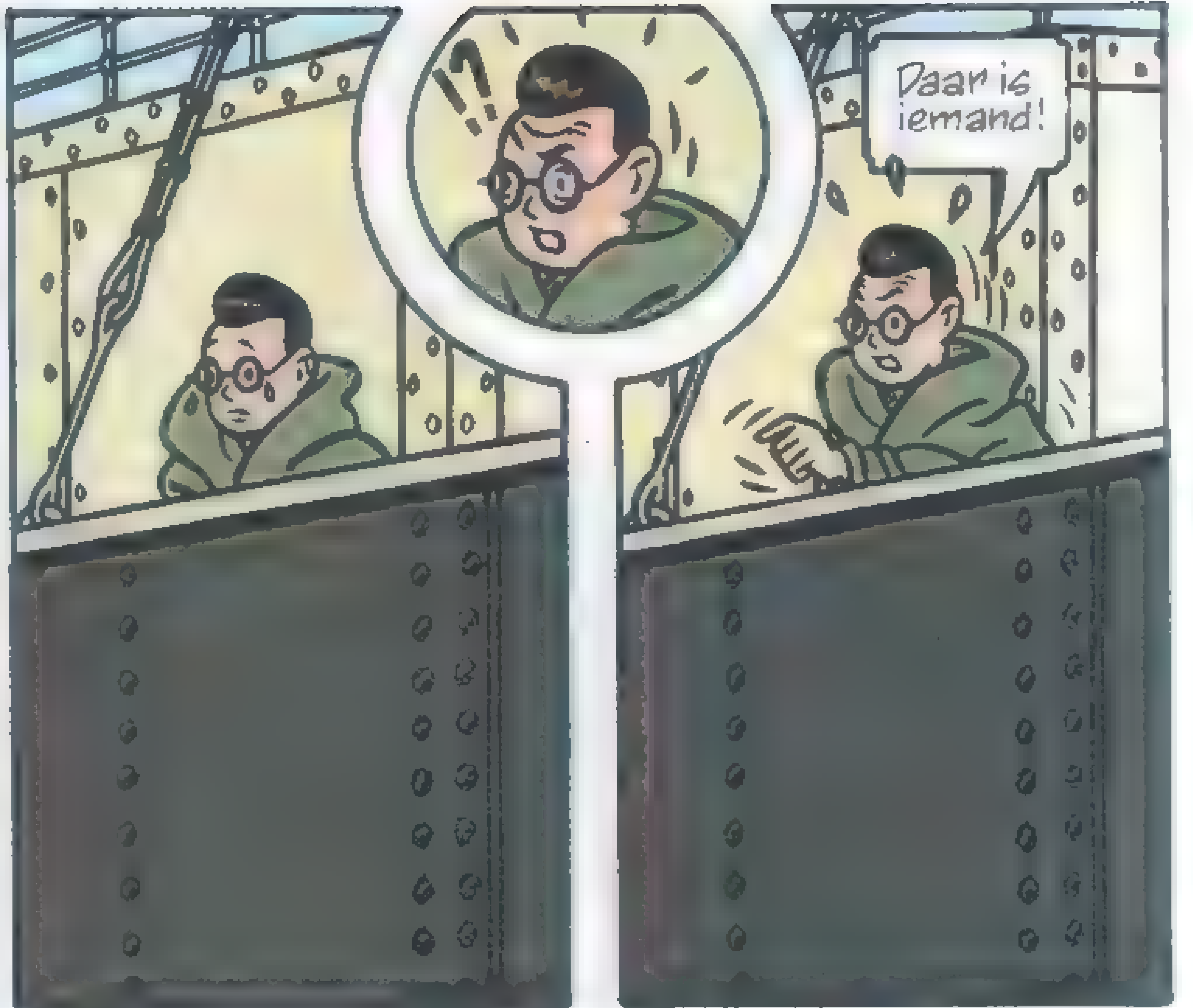
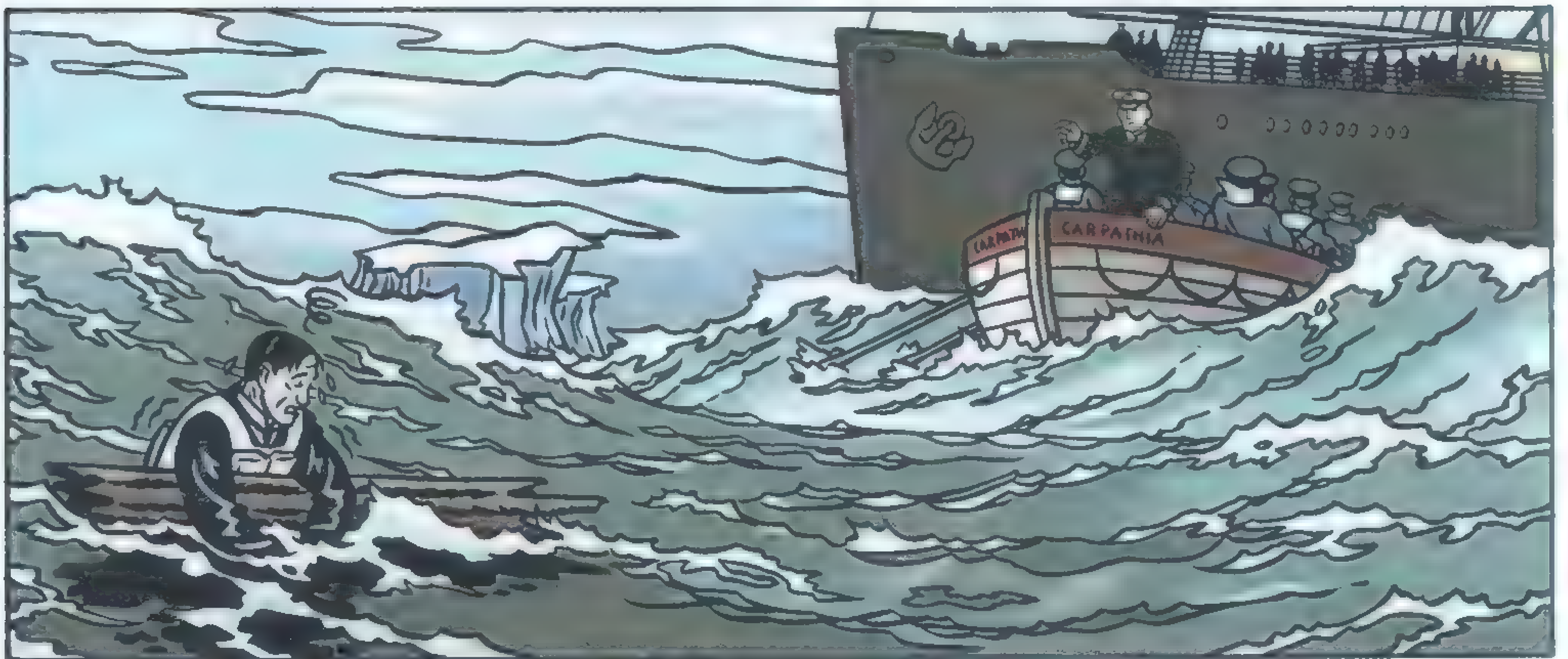

37

HELP!!

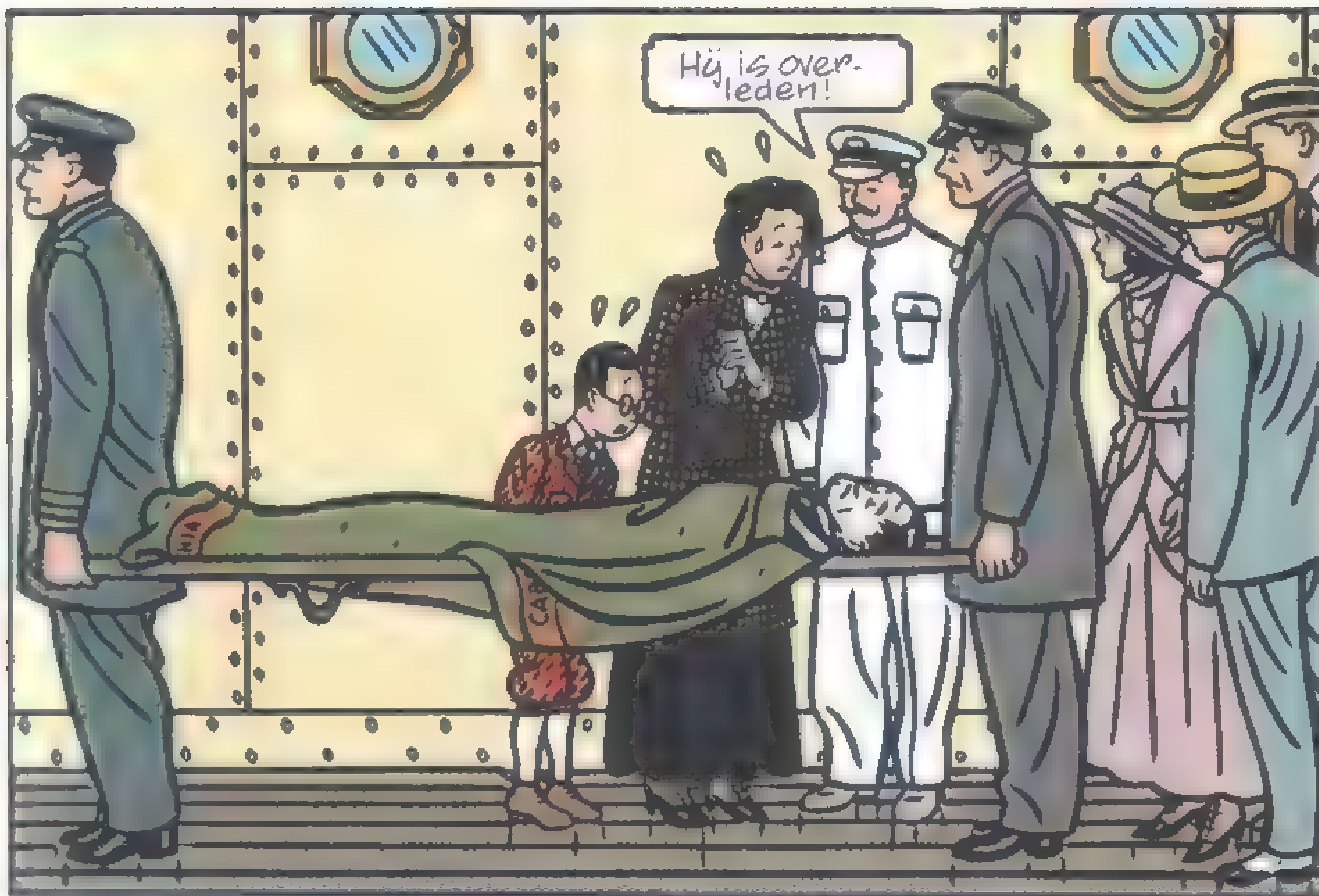

DADDY!

Dageraad, 15 april.
De Carpathia pikt de
overlevenden op...
38

!?
Daar is iemand!

CARPATHIA

Mr. Peter!

Miss Mathilde! Mr. Peter is gered!
39

Hij is over-
leden!

De dood van Peter was nog een extra schok voor die arme Mathilde...

Daarna ging alles snel... Mama werd ziek en moest vanaf toen het bed houden...
Mijn God. Milady!
Ik vrees dat de baby te vroeg geboren zal worden, me-vrouw.

En drie dagen later haalde tante Melissa ons in New York van boord...
40

Een paar uur voor de bevalling

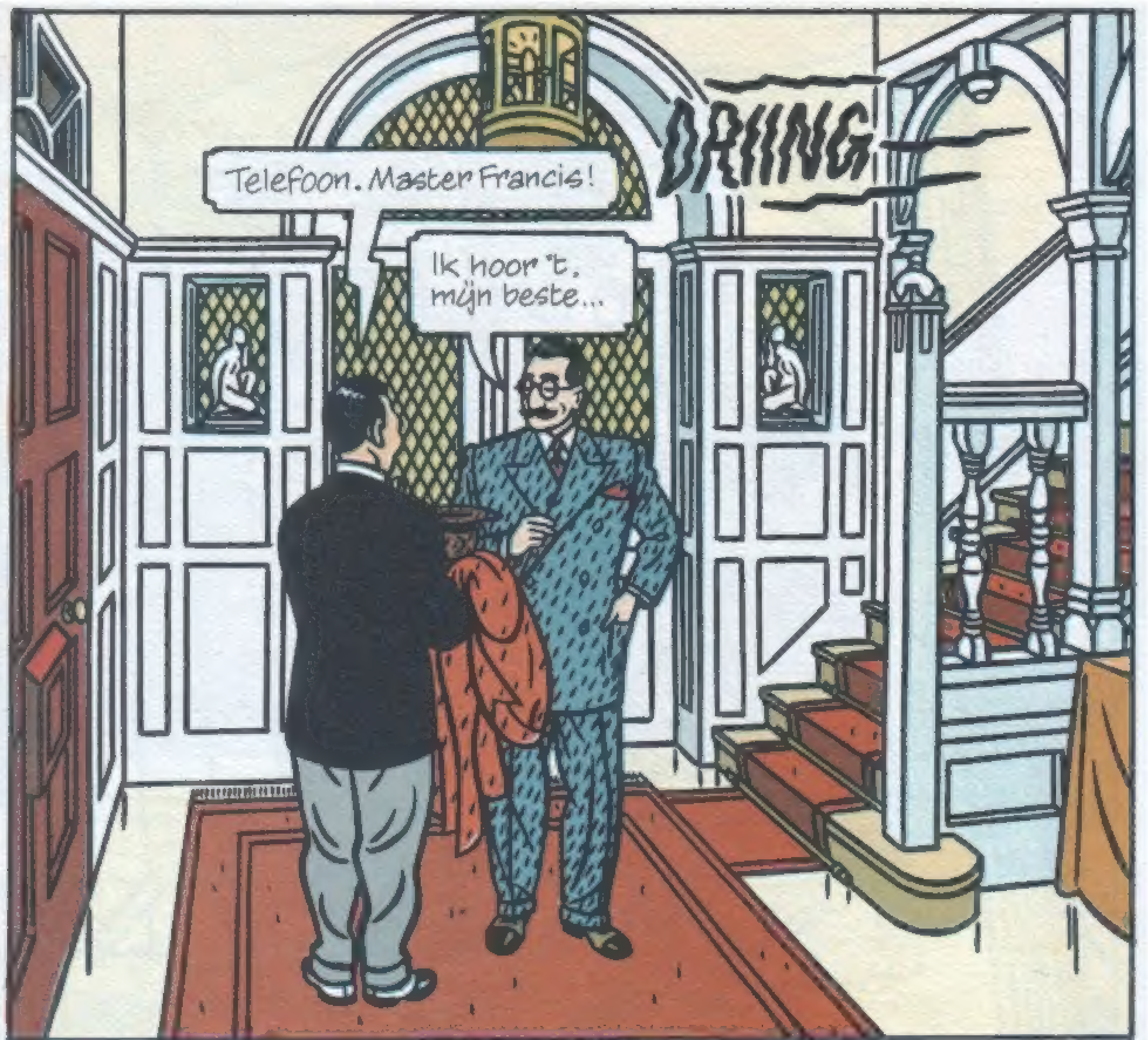
18 April. Aankomst te New York

Francis, geboren op 15 April 1912 aan boord van de Carpathia.

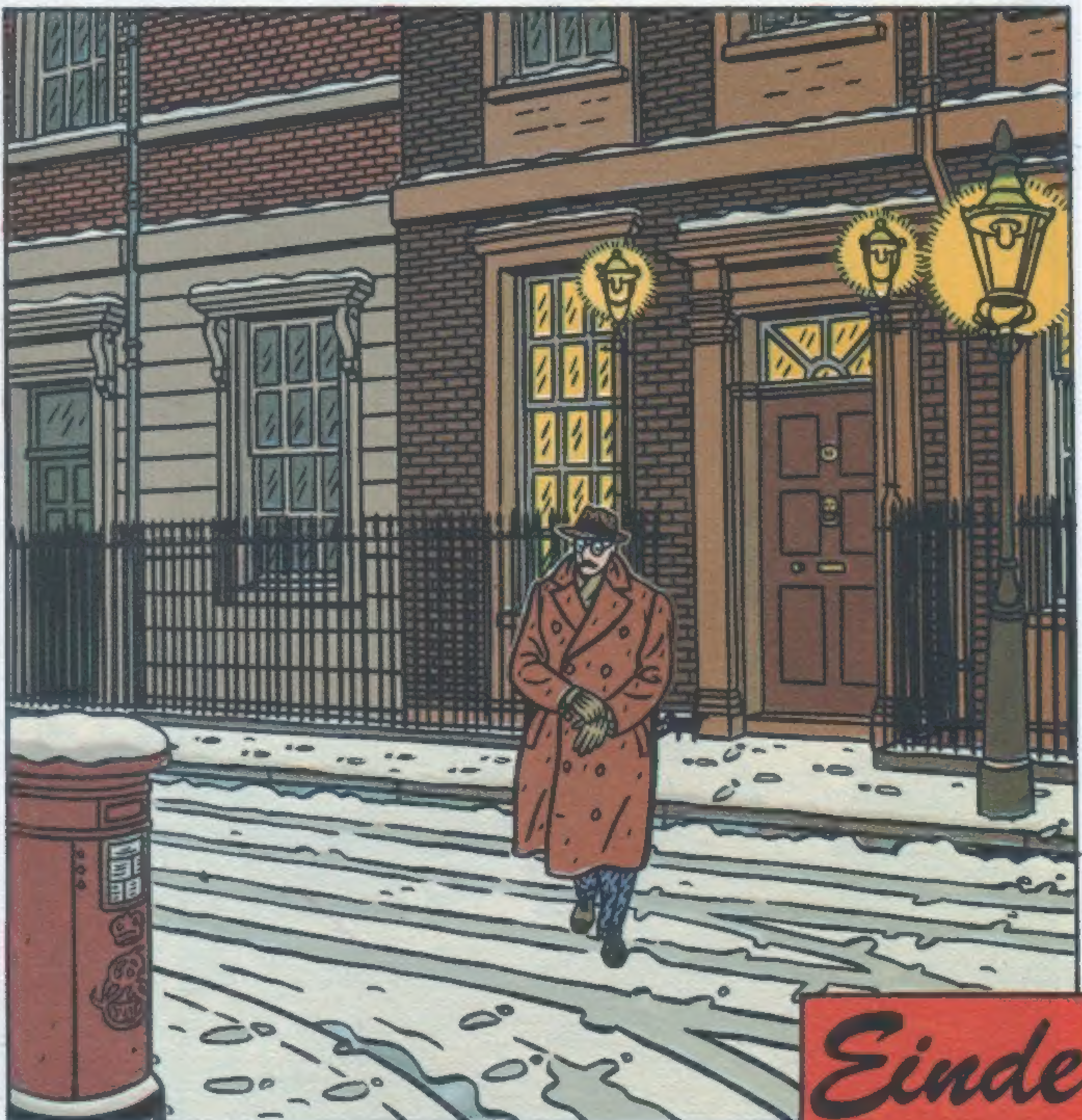

DRIING
Telefoon. Master Francis!
Ik hoor 't, mijn beste...

Ik ben op de Club, Wang.
DRIING

Einde

NOU, WE MOGEN NIET KLAGEN !

COLLECTIE PILOTE

Verschenen in deze serie

HET MEISJE UIT PARIJS

KELLY GREEN
MOTIEF VOOR MOORD

OP ZOEK NAAR SIR MALCOLM

